

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ
งานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2

วิทยานิพนธ์
ของ
นิศากร วงศ์เห่ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มกราคม 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
งานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2

วิทยานิพนธ์
ของ
นิศากร วงศ์เหง้า

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มกราคม 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

THE LEADERSHIP OF ADMINISTRATORS IN THE DIGITAL ERA
AFFECTING THE EFFECTIVENESS OF ACADEMIC AFFAIRS
ADMINISTRATION IN THE EDUCATIONAL OPPORTUNITY
EXPANSION SCHOOLS UNDER NAKHON PHANOM
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

BY
NISAKORN WONGNGAO

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

January 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นิศากร วงศ์เหง้า

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ) (รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ดร.เพ็ญผกา ปัญชนะ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.บดินทร์ นารถโคษา) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 28 เดือน มกราคม พ.ศ. 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้หลักการ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งให้การสนับสนุน และให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ รองศาสตราจารย์ ดร.สายนต์ บุญใบ นางนริศร ต้นศรี ดร.สุชาติ เสนาสี นางจรัญญา ไชยศล ดร.สุรชาติ เสนาสี นายลิขิต พิมพ์คำ นายพิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์ นางนงลักษณ์ คำภูเงิน นางสาวกชกร มูลพงษ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการเสนอแนะทางการพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามทำให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน ความสำเร็จและความภาคภูมิใจอันเกิดจากความสำเร็จครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ บิดามารดา ครอบครัวของผู้วิจัยที่ส่งเสริม สนับสนุน เป็นกำลังใจสำคัญให้แก่ผู้วิจัย จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่น 25 ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

ชื่อเรื่อง	ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
ผู้วิจัย	นิศากร วงศ์เหง้า
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์หาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ปีการศึกษา 2568 จำนวน 246 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอน จำนวน 164 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกนและใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.566 – 0.895 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 และแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.607 – 0.914 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.970 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสถิติเอฟ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมและทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน จำแนกตามเขตที่ตั้งอำเภอโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามสถานภาพ พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์ และจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{\text{xyt}} = 0.383$)

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ 2) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล และ 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ยุคดิจิทัล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 23.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.25394

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ ดำเนินการได้โดยผู้บริหารกำหนดบทบาทและทิศทางขององค์กร ได้อย่างชัดเจน 2) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลดำเนินการได้โดย ผู้บริหารที่มีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสูงจะสามารถนำองค์กรให้ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลได้ และ 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ดำเนินการได้โดยผู้บริหารควรสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัล ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

TITLE	The Leadership of Administrators in the Digital Era Affecting the Effectiveness of Academic Affairs Administration in the Educational Opportunity Expansion Schools under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2
AUTHOR	Nisakorn Wongngao
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Chaiya Pawabutra Assoc. Prof. Dr. Thassana Prasarntree
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

This research aimed to examine, compare, and determine the relationship, determine predictive power, and establish guidelines for developing leadership among administrators affecting the effectiveness of academic affairs administration in the educational opportunity expansion schools under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2. The research sample, obtained through multi – stage random sampling, consisted of 246 participants, including 41 school administrators, 41 teachers responsible for academic affairs, and 164 teachers in the 2025 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table and. The data collection instruments were questionnaires and interview forms. The questionnaires assessing leadership of administrators in the digital era had the discriminative power values ranging from 0.566 to 0.895, and 0.607 to 0.914, respectively, with the reliability coefficients of 0.974 and 0.970. The statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, F – test, Pearson's product – moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The research findings revealed that:

1. The leadership of administrators in the digital era was overall at a high level.

2. The effectiveness of academic affairs administration was overall at the highest level.

3. The leadership of administrators in the digital era, categorized by positions, showed a statistically significant difference at the 0.05 level. In terms of work experience, there was no significant difference overall or in any aspect. Regarding district location, there was no significant difference overall.

4. The effectiveness of academic affairs administration, categorized by positions, showed a statistically significant difference at the 0.05 level. Categorized by experience and by district location, there was no significant difference overall.

5. The leadership of administrators in the digital era and the effectiveness of academic affairs administration were analyzed. Overall, a statistically significant positive correlation was found at the 0.01 level, with a moderate correlation ($r_{XtYt} = 0.383$).

6. The leadership of administrators in the digital era that could significantly predict the effectiveness of academic affairs administration at the 0.01 level of significance were: 1) Vision, 2) Technology competency in the digital era, and 3) Digital collaboration and teamwork in the digital era. These are statistically significant at the 0.05 level, with the predictive power of 23.20% and a standard error of estimate of ± 0.25394 .

7. The proposed guidelines for developing leadership of administrators in the digital era that affects the effectiveness of academic affairs administration consisted of three aspects: 1) Vision. Administrators should clearly define the organization's role and direction; 2) Digital technology competence. Administrators should possess strong technological competency, enabling them to lead the organization in adapting to digital transformation; and 3) Digital collaboration and teamwork. Administrators should promote collaborative relationships to achieve objectives effectively.

Keywords: Leadership, the Digital Era, Effectiveness of Academic Affairs Administration

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย	11
นิยามศัพท์เฉพาะ	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
แนวคิดเกี่ยวกับยุคดิจิทัล	22
แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล.....	23
ความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหาร	23
ความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	25
ความสำคัญของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	27
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	30
องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	33
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ	63
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล	64
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	66
ความหมายของการบริหารงานวิชาการ	68
ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ	69
หลักการของการบริหารงานวิชาการ	71
ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	73

สารบัญ

บทที่	หน้า
บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	90
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	96
งานวิจัยในประเทศ	96
งานวิจัยต่างประเทศ	103
3 วิธีดำเนินการวิจัย	107
ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	108
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	108
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	112
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	114
การเก็บรวบรวมข้อมูล	118
การวิเคราะห์ข้อมูล	118
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	122
ตอนที่ 2 การหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2	124
ผู้ทรงคุณวุฒิ	124
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	125
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	126

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	127
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	127
ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	127
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	130
ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 2	130
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2	191
5 สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	207
ความมุ่งหมายของการวิจัย	207
สมมติฐานของการวิจัย	208
วิธีดำเนินการวิจัย	209
สรุปผลการวิจัย	213
อภิปรายผลการวิจัย	218
ขอเสนอแนะ	226
บรรณานุกรม	231
ภาคผนวก	245
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ และรายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	247
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	253

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลตามแนวคิด ของนักวิชาการและนักวิจัย	39
2 การจัดกลุ่มข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารงานวิชาการที่มีความ สอดคล้องกันจากข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารงานวิชาการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ศึกษาธิการ (2556) ทั้ง 17 ภารกิจ	87
3 จำนวนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2	108
4 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำแนกเป็นรายโรงเรียน	109
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงานและเขตที่ตั้งโรงเรียน	131
6 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม	133
7 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านวิสัยทัศน์	134
8 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	136

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล	137
10 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล	138
11 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล	139
12 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม	140
13 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการวางแผนงานวิชาการ	142
14 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการจัดการหลักสูตร	143
15 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	144

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ทางด้านวิชาการ	145
17 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้และงานทะเบียนนักเรียน	147
18 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการแนะแนวการศึกษา ..	148
19 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการนิเทศและประกัน คุณภาพการศึกษา	149
20 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพ	151
21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายค่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ	152
22 การเปรียบเทียบความแตกต่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์	153

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 การเปรียบเทียบความแตกต่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน	154
24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายค่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน	156
25 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพ	157
26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายค่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ	159
27 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	160
28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายค่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	162

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

29	การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้ง โรงเรียน	163
30	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามเขตที่ตั้ง โรงเรียน	165
31	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธภาพระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	168
32	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม (Y_1)	170
33	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y_1)	171
34	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการจัดการหลักสูตร (Y_2)	172

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Y ₃)	173
36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y ₄)	174
37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน (Y ₅)	175
38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการแนะแนวการศึกษา (Y ₆)	176
39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา (Y ₇)	177
40 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม	178

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y ₁)	180
42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการจัดการหลักสูตร (Y ₂)	181
43 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Y ₃)	182
44 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y ₄)	183
45 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน (Y ₅)	185
46 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการแนะแนวการศึกษา (Y ₆)	186

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
47 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา (Y ₇)	188
48 สรุปผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2	189
49 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ (X ₁)	194
50 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านสมรรถนะ ทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X ₅)	199
51 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล 2 ด้าน ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	204
52 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ	297
53 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย เพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ	302
54 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 2	313

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

55	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2	315

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	13
2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตร หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	343
3 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำหลักสูตร หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	343
4 สัมภาษณ์ ดร.อมรรัตน์ เชิงหอม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	344
5 สัมภาษณ์ นางจรัญญา ไชยศล ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	344
6 นายลิขิต พิมคำ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านแพง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2	345
7 สัมภาษณ์ นายพิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่วงนาสีดา อำเภอกาอุเทน จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	345
8 สัมภาษณ์ ดร.สุรชาติ เสนาสี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาเขอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	346
9 สัมภาษณ์ นางรจนา ไทสวนจิตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนประสานมิตร อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	346
10 สัมภาษณ์ นางนริศร ต้นศรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2	347

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ

หน้า

- 11 สัมภาษณ์ นางสาวกชกร มุลพงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านเชียงเซา อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 347

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสรรค์บุคลากรที่มีคุณภาพ พัฒนาสังคม และสร้างชาติให้เข้มแข็ง เป็นกลไกหลักในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและยกระดับสถานะของประเทศในเวทีโลกภายใต้บริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่มีพลวัต ด้วยเหตุนี้ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถปรับตัวและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 1) การเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการของโลกที่รวดเร็วนี้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของทุกชาติทุกภาษา รวมถึงประเทศไทย จึงจำเป็นต้องปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็น ยุคดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวเข้าสู่โลกแห่งความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การสื่อสาร หรือการศึกษา ซึ่งล้วนช่วยให้ชีวิตมีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น (จิณฉัตร ปะโคตัง, 2561, หน้า 3)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้นำจะต้องก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เนื่องจากผู้นำเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมของโรงเรียน ผู้นำยุคดิจิทัลเป็นผู้นำเสนอแนวคิดและวิธีปฏิบัติใหม่ ๆ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และบรรลุเป้าหมายขององค์กร (Sheninger, 2014, pp. 490 – 493) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษานับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษา ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสูงจะได้เปรียบในการแข่งขัน นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ได้อย่างยั่งยืน และสามารถบริหารการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดรับกับเป้าหมาย และทิศทางการเปลี่ยนแปลง (จันทนา แสนสุข, 2560, หน้า 7) ผู้บริหารสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจบริบทของโรงเรียนในยุคดิจิทัลเป็นอย่างดี รวมถึงมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาและห้องเรียน ได้อย่างเหมาะสม โดยเริ่มต้นจากการยอมรับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงในระดับ บุคคล ผู้บริหาร และครู จากนั้นจึงส่งเสริมให้ครูบูรณาการศาสตร์การสอน เนื้อหา และเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อนำเทคโนโลยีไปสู่งานบริหารจัดการโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2558, หน้า 216)

การบริหารงานวิชาการ เป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักและเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถด้านการบริหารโดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เริ่มตั้งแต่กำหนด นโยบายวางแผน พัฒนาปรับปรุง ไปจนถึงประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสถานศึกษา ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (สงบ อินทรมณี, 2562, หน้า 353 – 360) ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ การบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมี บทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงนี้ โดยเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาบริหารในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและ ประเมินผล และการพัฒนาบุคลากร (กนกอร สมปราชญ์, 2562, หน้า 181) นอกจากนี้ ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และทักษะที่ทันสมัยในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ขอบข่ายของงานวิชาการในสถานศึกษาครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การควบคุมดูแลหลักสูตรและอุปกรณ์การสอน จัดแบบเรียนและคู่มือ จัดชั้นเรียนและ การจัดครูเข้าสอน ปรับปรุงการเรียนการสอน ฝึกอบรมครู นิเทศการศึกษา เผยแพร่งาน วิชาการ วัดผลประเมินผล และการประเมินมาตรฐานสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพ

และประสิทธิภาพของสถานศึกษา ขอบข่ายงานวิชาการที่กว้างขวางนี้เป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการ บริหารจัดการสถานศึกษายุคดิจิทัล ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีกับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่า และเพียงพอต่อการใช้งาน (จิณณวัตร ปะโคทั้ง, 2561, หน้า 238) ภาวะผู้นำแบบดิจิทัลเป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้อิทธิพลและอำนาจที่มีอยู่ กระตุ้นให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ โดยที่ผู้นำมีวิสัยทัศน์ ความรู้และความสามารถนำกระบวนการทางดิจิทัลมาใช้อย่างเหมาะสม และผู้นำนำทางพฤติกรรมของบุคคลไปสู่เป้าหมายพร้อมที่จะผลักดัน สนับสนุนการเปลี่ยนแปลง การจัดการศึกษาและการทำงานภายในโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพบริบท (กนกอร สมปราชญ์, 2562, หน้า 181)

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ เป็นผลสำเร็จของการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจะเกี่ยวข้องกับกรอบงานบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 17 งาน ดังนี้ 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2) วางแผนงาน วิชาการ 3) จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5) พัฒนาระบบการเรียนรู้อ 6) วัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 7) วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 8) พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ 9) นิเทศการศึกษา 10) แนะนำการศึกษา 11) พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 12) ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13) ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 14) ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15) จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ 16) คัดเลือกหนังสือ แบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 18 – 121)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีเขตพื้นที่บริการประกอบด้วย 6 อำเภอ คือ อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน อำเภอบ้านแพง อำเภอนาหว้า อำเภอโพนสวรรค์ และอำเภอนาทม มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน แก่ประชากรวัยเรียนและประชาชนทุกคน ให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เสมอภาค เท่าเทียม และมีคุณภาพให้มีความรู้คู่คุณธรรม และจริยธรรม นำไปสู่การเตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับความต้องการ ตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติและการแข่งขันของประเทศ โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามดัชนีตัวชี้วัดที่กำหนด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้มีการกำหนด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษามีเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทาง การพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ศึกษาวิเคราะห์และผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลเพื่อการศึกษา นำสู่การพัฒนางานวิชาการ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และสอดคล้องกับลักษณะงานและวิธีการพัฒนางาน ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2, 2567, หน้า 43)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อนำไปเป็น แนวทางในการพัฒนาที่มุ่งผลต่อ ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาด้านการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น ที่นักการศึกษาได้ให้ การยอมรับว่าจะส่งผลสำเร็จต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ

การบริหารงานวิชาการ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาด้านการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการบนานี้จะ

สำรวจความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างความสามารถด้าน ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร

ทางการศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการภายในสถาบันของตนในภูมิภาคนี้

ดิจิทัลปัจจุบัน ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพต้องบูรณาการ เพื่อผลการวิจัยมาพัฒนา

ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ

ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษา นครพนม

เขต 2 เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของโรงเรียนผู้บริหารครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพ ประสพการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน อยู่ในระดับใด
4. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ ประสพการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน อยู่ในระดับใด
5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน สัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

6. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลด้านใดบ้างมีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน หรือไม่ อย่างไร

7. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของโรงเรียนผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน

6. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของโรงเรียนผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
4. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียนแตกต่างกัน
5. ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน
6. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

วิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึง บทบาทของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลงานบริหารวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 อันจะเป็นแนวทางในการ
ปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ในการพัฒนานโยบายส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ยุคดิจิทัล
3. ผลการวิจัยช่วยให้สถานศึกษาสามารถวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนา
ผู้บริหารให้มีทักษะที่เหมาะสมกับยุคดิจิทัลเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.1 การศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลได้จากการศึกษา
ค้นคว้าแนวคิดทฤษฎี หลักการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์
สังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลจากนักวิชาการและผู้วิจัย
วิโรจน์ สารรัตน์ และคณะ (2561, หน้า 269 – 270); ทิพวรรณ ล้วนประสิทธิกุล (2562,
หน้า 134 – 135); ชุตติรัตน์ กาญจนธัญ (2562, หน้า 32); ทินกร บัวชู (2562, หน้า 289);
สุธาสินี สุริยา (2564, หน้า 30 – 31); เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 227); จิตรกร
จันทร์สุข (2564, หน้า 41); พรทิพา สีหาคุณ (2565, หน้า 16); Birgit Oberer & Alptekin

Erkollar (2018, p. 419); Valeria E. Guzman, et al. (2020, p. 546) โดยได้กำหนดประเด็นเนื้อหาที่จะทำการวิจัยทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1.1.1 ด้านวิสัยทัศน์
- 1.1.2 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
- 1.1.3 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล
- 1.1.4 ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล
- 1.1.5 ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล

1.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษา ได้ใช้ขอบข่ายและภารกิจการบริหารงานวิชาการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 49) ได้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำนวน 7 ด้าน ประกอบไปด้วย

- 1.2.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ
- 1.2.2 ด้านการจัดการหลักสูตร
- 1.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.2.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
- 1.2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียน

นักเรียน

- 1.2.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา
- 1.2.7 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา

2. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 672 คน จากทั้งหมด 41 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอน จำนวน 590 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ปี 2567

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2567 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้จำนวน 246 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจงโดยเลือกโรงเรียนทุกโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 267 คน จากทั้งหมด 41 โรงเรียน วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน

2.2.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน

2.2.3 ครูผู้สอนผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน ครูผู้สอนโรงเรียนละ 4 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำนวน 164 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

3.1.1 สถานภาพ

3.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.1.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ

3.1.1.3 ครูผู้สอน

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.2.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 20 ปี

3.1.3 เขตที่ตั้งของโรงเรียน

3.1.3.1 อำเภอท่าอุเทน

3.1.3.2 อำเภอบ้านแพง

3.1.3.3 อำเภอนาทม

3.1.3.4 อำเภอศรีสงคราม

3.1.3.5 อำเภอนาหว้า

3.1.3.6 อำเภอพนสวรรค์

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ภาวะผู้นำ ของผู้บริหารยุคดิจิทัลประกอบด้วย

3.2.1.1 ด้านวิสัยทัศน์

3.2.1.2 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

3.2.1.3 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล

3.2.1.4 ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล

3.2.1.5 ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล

3.2.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียน มีจำนวน

7 ด้าน ประกอบด้วย

3.2.2.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

3.2.2.2 ด้านการจัดการหลักสูตร

3.2.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.2.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

3.2.2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียน

นักเรียน

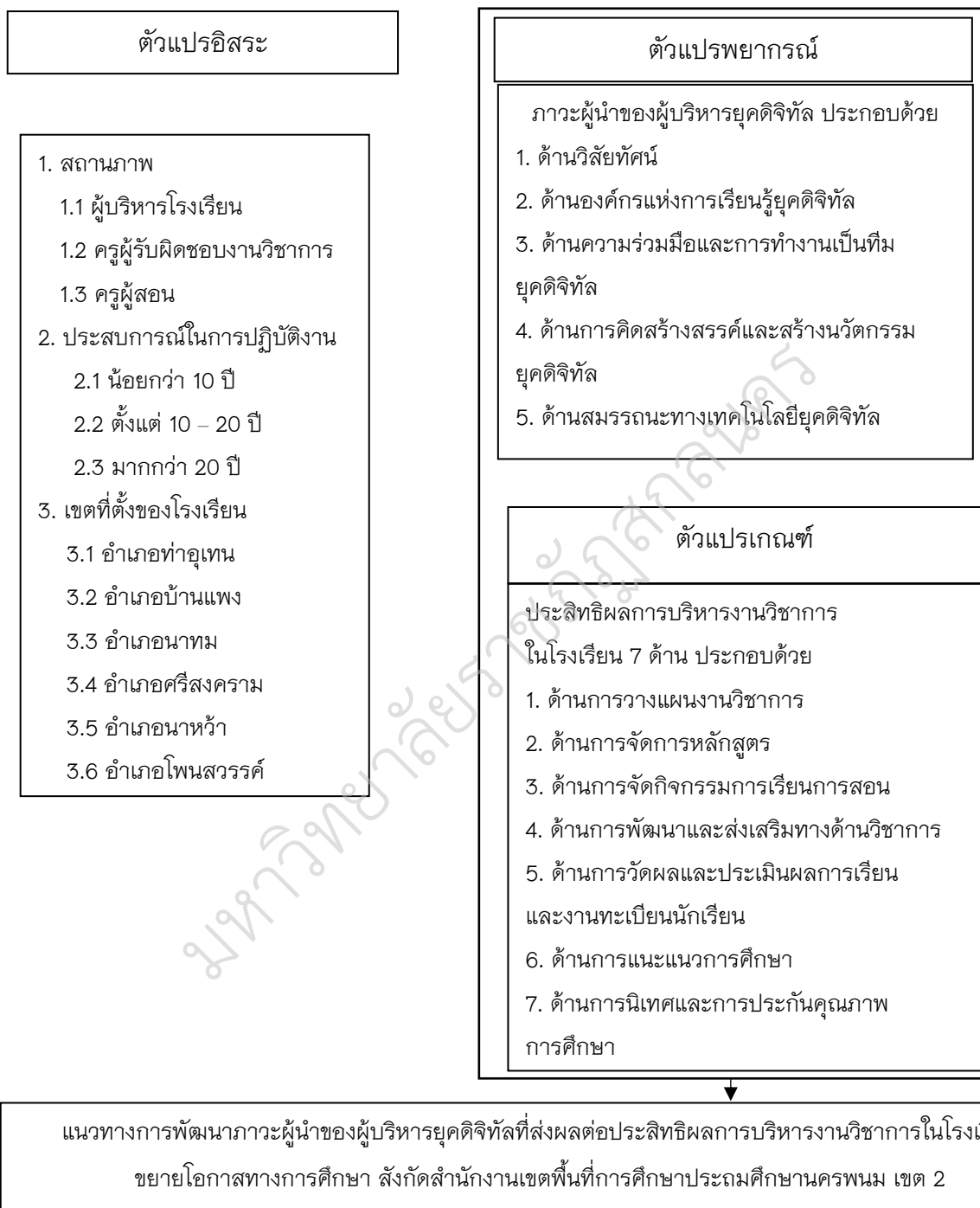
3.2.2.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา

3.2.2.7 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ในด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัย วิโรจน์ สารรัตน์ และคณะ (2561, หน้า 269 – 270); ทิพวรรณ ล้วนประสิทธิ์กุล (2562, หน้า 134 – 135); ชุตีรัตน์ กาญจนชนชัย (2562, หน้า 32); ทินกร บัวชู (2562, หน้า 289); สุชาลิณี สุริยา (2564, หน้า 30 – 31); เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 227); จิตรกร จันทร์สุข (2564, หน้า 41); พรทิพา สีหาคุณ (2565, หน้า 16); Birgit Oberer & Alptekin Erkollar

(2018, p. 419); Valeria E. Guzman, et al. (2020, p. 546) ได้ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล ทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านวิสัยทัศน์ 2) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ยุคดิจิทัล 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล 4) ด้านการคิดสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล 5) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล และประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนและขอบข่ายการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556, หน้า 39 – 49) รวม 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการจัดการหลักสูตร 3) ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 5) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน 6) ด้านการแนะแนว การศึกษา 7) ด้านการนิเทศและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งผู้วิจัย ได้สรุปเป็นกรอบ แนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรม หรือลักษณะที่แสดงออกของผู้นำที่มีอิทธิพล ต่อบุคคลอื่นในการชักจูงผู้อื่นสามารถใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ให้ปฏิบัติตามคำสั่ง เป็นบุคคลที่ทำงานด้วยความเต็มใจ และมีความกระตือรือร้น ดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเป้าประสงค์ขององค์กร

2. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบันและทิศทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนที่ผู้นำมีการส่งเสริม กระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษา ได้รู้เท่าทันถึงเทคโนโลยี พร้อมขับเคลื่อนการใช้องค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ให้ดำรงอยู่ สร้างแรงจูงใจให้สามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลสามารถ สร้างสรรค์ และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารโรงเรียน เผยแพร่ข้อมูลระหว่างองค์กร พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพอย่างสร้างสรรค์และมีจริยธรรม เพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างยั่งยืน

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน และทิศทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนที่ผู้นำมีการส่งเสริม กระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษา ได้รู้เท่าทันถึงเทคโนโลยีพร้อมขับเคลื่อนการใช้องค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ให้ดำรงอยู่สร้างแรงจูงใจให้สามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลสามารถ สร้างสรรค์ และนำเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เผยแพร่ข้อมูลระหว่างองค์กร พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพอย่างสร้างสรรค์ และมีจริยธรรม เพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านวิสัยทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ กำหนดบทบาทและทิศทางขององค์กรได้อย่างชัดเจน และสื่อสารภารกิจหลักขององค์กรที่มาจาก วิสัยทัศน์ ระบบ ค่านิยม การเปลี่ยนแปลง

รู้จักและเข้าใจ สภาพการณ์บริบทขององค์การทำให้ทราบจุดหมายปลายทาง และวิธีการเดินทางไปสู่จุดหมายนั้น

3.2 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล หมายถึง การจัดบรรยากาศของการเรียนรู้ในลักษณะการสร้าง แสวงหา และถ้อยโยงความรู้ และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทำให้เกิดรูปแบบความรู้ใหม่ ๆ โดยผู้บริหารใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้กับทีมงาน สร้างนวัตกรรมและทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ จนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กร

3.3 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล หมายถึง การทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในลักษณะเป็นกลุ่ม เป็นทีม ร่วมรู้ ร่วมคิด มีส่วนร่วมในการทำงาน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และเป็นความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มทำงานร่วมกัน พึ่งพาอาศัยกัน ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ภาพในกลุ่มและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีเป็นศิลปะในการโน้มน้าวใจสมาชิกส่งผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเต็มที่ และบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ สามัคคี มีเป้าหมายเดียวกัน และสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้

3.4 ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล หมายถึง การคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม เป็นพื้นฐานที่สำคัญก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ แนวคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างกันมาใช้เพื่อริเริ่ม แก้ไขปัญหาและคาดการณ์ล่วงหน้า โดยใช้วิธีการคิดที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร โดยเน้นไปที่การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างและขับเคลื่อนนวัตกรรม ผู้นำที่มีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสูงจะสามารถนำองค์กรให้ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยี และการเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการทำงานและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ วัตถุประสงค์ของผู้บริหารยุคดิจิทัล ได้จากแบบสอบถามชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จากมากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท (Likert's Scale)

4. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ผลสำเร็จจากการบริหารงานวิชาการที่มีการดำเนินงานปรากฏตามเป้าหมาย การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การดำเนินงานตลอดทั้ง ปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ หมายถึง จัดทำแผนการเรียนรู้ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จัดการเรียนการสอนวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

4.2 ด้านการจัดการหลักสูตร หมายถึง ผลการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาสาระท้องถิ่น และการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ผลการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การคัดเลือกหนังสือเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา งานโสตทัศนศึกษา งานเทคโนโลยีทางการบริหาร การเรียนการสอน การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา การคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนรวมถึงการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม และยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้ ผู้เรียน และมีการจัดทำจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและผู้เรียนอย่างเพียงพอ

4.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง ผลการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการรวบรวมเผยแพร่การวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอ

สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ การให้ความรู้เสริมสร้างความคิด เทคนิค ทักษะทางวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพของคนในชุมชนท้องถิ่นตลอดจนส่งเสริมให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา

4.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน

หมายถึง การกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ การวัดและประเมินผลของสถานศึกษา พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน เทียบเคียงระดับสากลจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

4.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา หมายถึง การกำหนดนโยบายการจัดการ

การศึกษาที่มีการแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญโดยให้ทุกคนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน จัดระบบงานและโครงสร้างงานแนะแนวและระบบการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่อง จิตวิทยาและการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ดูแล นิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงงานแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

4.7 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การกำหนด

มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาชาติเอกลักษณ์ของสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจัดระบบบริหารงานที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและเอื้อต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเพื่อทราบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาทุกฝ่าย ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวัดประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้จากแบบสอบถามตามวิธีของเรนซิส ไลเคอร์ท (Rensis Likert's 5 Rating Scale) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. สถานภาพ หมายถึง การดำรงตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนอย่างเป็นทางการซึ่งกำหนดเป็น 3 กลุ่ม

5.1 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

5.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ หมายถึง ข้าราชการครู ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่งานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

5.3 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 แบ่งเป็น

6.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง ช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน น้อยกว่า 10 ปี

6.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี หมายถึง ช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

6.3 มากกว่า 20 ปี หมายถึง ช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน มากกว่า 20 ปี

7. เขตที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำแนกตามอำเภอ 6 อำเภอ ได้แก่ โรงเรียนในเขตอำเภอท่าอุเทน โรงเรียนในเขตอำเภอบ้านแพง โรงเรียนในเขตอำเภอนาทม โรงเรียนในเขตอำเภอศรีสงคราม โรงเรียนในเขตอำเภอนาหว้า และโรงเรียนในเขตอำเภอโพนสวรรค์

8. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้กรมสามัญฯ ดำเนินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2530 และอนุญาตให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยเปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 2 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

9. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 หมายถึง แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล โดยผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่มีค่าอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษารวมมาสร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒินำเสนอวิธีหรือแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารวิชาการในขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับยุคดิจิทัล
2. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
 - 2.1 ความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหาร
 - 2.2 ความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
 - 2.3 ความสำคัญของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
 - 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
 - 2.5 องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
 - 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล
4. ประสิทธิภาพการบริหารวิชาการ
 - 4.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 4.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
 - 4.3 หลักการของการบริหารงานวิชาการ
 - 4.4 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ
5. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับยุคดิจิทัล

สังคมโลกปัจจุบันเป็นยุคที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างอิสระผู้คนสามารถเข้าถึงความรู้ได้ตามความต้องการ ไม่จำกัดสถานที่ เวลา และโอกาส รวมทั้งด้านการศึกษา ที่เริ่มมีการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้และพัฒนา การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามขอบข่ายภารกิจของสถานศึกษาผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งเราสามารถเรียกยุคนี้ได้ว่าเป็นโลกยุคดิจิทัล ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของยุคดิจิทัลไว้ ดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) กล่าวว่า ยุคดิจิทัล หมายถึง ยุคที่เทคโนโลยีความเจริญก้าวหน้าทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง หรือคลิปปริทัศน์ ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วทุกที่และตลอดเวลา

ปัทมทัต กาญจนะวสิต (2561) กล่าวว่า ยุคดิจิทัล หมายถึง ยุคที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีทำให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ มีความฉลาด สามารถติดต่อสื่อสาร และสั่งการให้ทำงานเองได้อย่างอัตโนมัติ สามารถเปิด - ปิด หรือสั่งงานผ่านแอปพลิเคชันได้โดยไม่ต้องกดสวิตช์ที่ตัวอุปกรณ์การสั่งงานด้วยคำพูดในโทรศัพท์แบบสมาร์ตโฟน ให้ถ่ายภาพหรือเขียนข้อความโดยอัตโนมัติ เทคโนโลยีดิจิทัลจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตประจำวันของคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

รุ่งรัตน์ พลชัย (2563) กล่าวว่า ยุคดิจิทัล หมายถึง ยุคที่เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมีความก้าวหน้า และเทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการศึกษา เป็นเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต และตอบสนองความต้องการของคนรุ่นใหม่

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2566) กล่าวว่า ยุคดิจิทัล หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

Karpati (2011) กล่าวว่า ความสามารถในการพัฒนาและประยุกต์ทักษะด้านเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม สร้างสรรค์ ปลอดภัย มีจริยธรรม และมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และประเมินสารสนเทศดิจิทัล การทำงานร่วมกันทางออนไลน์ การตระหนักรู้ในการใช้เทคโนโลยี ดังนั้น การพัฒนาการรู้ดิจิทัลจึงเกี่ยวกับ

การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยให้สามารถตัดสินใจที่เหมาะสม รู้เท่าทัน อย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม

MediaSmarts (n.d.) อธิบายว่าการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) และสร้าง (Create)

1. การใช้ (Use) หมายถึง ทักษะ ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ครอบคลุมตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ไปถึงขั้นสูงในการเข้าถึงและใช้ ความรู้ เช่น โปรแกรมที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูล (Search engine) ฐานข้อมูลออนไลน์ รวมถึงเทคโนโลยี ภูมิปัญญาใหม่ เช่น Cloud computing

2. การเข้าใจ (Understand) หมายถึง ชุดของทักษะช่วยให้เกิดการคิดวิเคราะห์ ประเมิน สังเคราะห์ เข้าใจสื่อดิจิทัล จนทำให้เข้าใจถึงบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา นั้น ๆ รวมถึงทักษะการจัดการสารสนเทศและการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือ และ แก้ไขปัญหา ความรับผิดชอบต่อสิทธิความเป็นเจ้าของ การมีส่วนร่วมในสังคมดิจิทัล เพื่อให้สามารถตัดสินใจในการกระทำในโลกออนไลน์

3. การสร้างสรรค์ (Create) หมายถึง ความสามารถในการผลิตเนื้อหา และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเครื่องมือสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย การสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลรวมถึงความสามารถในการ ดัดแปลงให้เหมาะสมกับบริบท และผู้ชมที่แตกต่างกัน

จากแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ยุคดิจิทัล หมายถึง ยุคที่เทคโนโลยีความเจริญก้าวหน้า ส่งผลให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการใช้ชีวิต อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทันสมัยตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่ว่าจะเป็น ด้านธุรกิจ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องกระตุ้น และเอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และแสดงศักยภาพทางด้านการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีนักศึกษานักบริหาร และนักวิชาการ

ได้กล่าวถึง ความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหาร และองค์ประกอบของภาวะผู้นำของผู้บริหาร ไว้ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. ความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหาร

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถในการชี้นำและจูงใจบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ กล้าตัดสินใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ มีนักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ดังนี้

จิระศักดิ์ มีแสงพงษ์ (2563, หน้า 27) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ ความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจและจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร"

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2564, หน้า 112) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ กระบวนการที่ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในการกำหนดทิศทางและสร้างความร่วมมือในการทำงาน

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2565, หน้า 88) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ ความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

สุภาภรณ์ ศรีสุข (2566, หน้า 55) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน กล้าตัดสินใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้

วิโรจน์ ตั้งวาณิชย์ (2567, หน้า 32) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ ความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนา

Peter Drucker (2019, p. 45) Leadership is doing the right things. ผู้นำที่แท้จริงไม่ใช่เพียงผู้ที่บริหารจัดการงานให้สำเร็จลุล่วงไปในแต่ละวัน แต่คือ ผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถมองเห็นและตัดสินใจได้ว่าอะไรคือสิ่งที่สำคัญและถูกต้องที่สุด สำหรับองค์กรหรือทีมในระยะยาว การทำสิ่งที่ถูกต้องไม่ได้หมายถึงแค่การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ แต่เป็นการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ที่นำไปสู่ผลลัพธ์อันเป็นประโยชน์ มุ่งเน้นที่การสร้างคุณค่าที่แท้จริง และพร้อมรับผิดชอบต่อการตัดสินใจเหล่านั้น

John C. Maxwell (2020, p. 78) Leadership is influence, nothing more, nothing less. ผู้นำที่สมบูรณ์ไม่ใช่แค่ผู้ที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น แต่ยังต้องมีอิทธิพล

มากพอที่จะชักจูงให้ทีมงานหรือองค์กรเชื่อมั่นในทิศทางนั้น และพร้อมที่จะทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันดั่งนั้น ภาวะผู้นำจึงไม่ใช่เรื่องของตำแหน่งหรืออำนาจเพียงอย่างเดียว แต่คือการผสมผสานระหว่าง การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการเลือกทำสิ่งที่ถูกต้อง และความสามารถในการสร้างอิทธิพลเพื่อนำพาทุกคนให้ก้าวเดินไปในทิศทางเดียวกันอย่างเต็มใจและมีประสิทธิภาพ ผู้นำที่เข้าใจและนำหลักการทั้งสองนี้ไปประยุกต์ใช้ได้จะเป็นผู้ที่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนและนำพาทุกชีวิตในความรับผิดชอบของเขาไปสู่ความสำเร็จได้อย่างแท้จริง

จากแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย ผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรม หรือลักษณะที่แสดงออกของผู้นำที่มีอิทธิพล ต่อบุคคลอื่นในการชักจูงผู้อื่นสามารถใช้ทั้ง ศาสตร์และศิลป์ให้ปฏิบัติตามคำสั่งเป็นบุคคลที่ทำงานด้วยความเต็มใจ และมีความกระตือรือร้น ดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และเป้าประสงค์ขององค์การ

2. ความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล (Digital Leadership) หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการนำองค์กรให้ประสบความสำเร็จในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว (Westerman et al., 2014) ผู้นำยุคดิจิทัลต้องมีความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการองค์กร และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาให้มีคุณภาพและนำพาสถานศึกษาประสบผลสำเร็จ มีนักการศึกษาและนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลแตกต่างกัน ดังนี้

กรณีฐฎ์ ตาแปง (2562, หน้า 19 – 20) ได้ให้ความหมาย ผู้บริหารในยุคการศึกษาดิจิทัล หมายถึง ผู้นำที่มีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารจัดการในสถานศึกษา โดยการส่งเสริม กระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาได้รู้เท่าทันถึงเทคโนโลยีพร้อมขับเคลื่อนการใช้องค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ให้ดำรงอยู่และแข่งขันกับองค์กรอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชัสกร พิกุลทอง (2563, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ค่านิยมและทิศทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีความสามารถในการคาดการณ์ มีการตัดสินใจตามความเชื่อ

และค่านิยมของตนเอง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กรเป็นสำคัญ มีการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยี อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ในการพัฒนางานในหน้าที่ มีความยืดหยุ่น และสามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างยั่งยืน

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 36) กล่าวว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้ตนเองและบุคคลอื่นในองค์การ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยง พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพ เพื่อผลักดันโอกาสและความสำเร็จ ในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคดิจิทัล

พิชญ์พิมล สุนทรวงศ์ (2565, หน้า 31) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการหรือความสามารถ หรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้อิทธิพลและอำนาจที่มีกระตุ้นให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติตามที่ด้วยความกระตือรือร้น และเต็มใจ โดยผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถในการนำกระบวนการทางดิจิทัลมาใช้อย่างเหมาะสม นำทางพฤติกรรมของบุคคลมุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายของคุณ พร้อมจะผลักดันและสนับสนุนการเปลี่ยนการจัดการศึกษาและการทำงานภายในโรงเรียน ได้อย่างสอดคล้องกับสภาพบริบท

ลลิตา สมใจ (2565, หน้า 5) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล หมายถึง ทักษะและกรอบความคิดที่จะใช้อำนาจให้บุคคลหรือองค์กรนำพาสมาชิกอื่นในองค์กรให้สามารถอยู่รอดในยุคดิจิทัลได้ ในการจัดการศึกษา และรู้จักนำความรู้ความรู้นั้นไปบูรณาการกับการจัดการศึกษาและบริหารการศึกษาให้เป็นหนึ่งเดียวอย่างมีความหมายบนพื้นฐานของทฤษฎี ตลอดจนใช้อิทธิพลอำนาจและจูงใจให้ครู นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการในการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ

Flanagan, Jacobson (2003) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่มีภารกิจ ต่อนักเรียน เป็นความแน่วแน่มุ่งคงต่อภารกิจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยมีการใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสม มีวิสัยทัศน์ที่กำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา

Nak Ai (2006) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกระบวนการบริหารงานของผู้ที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายของเทคโนโลยีโดยใช้คุณลักษณะของผู้นำตลอดจนกระบวนการ บริหารปฏิบัติทางวิชาชีพ

จากความหมายของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ช่างต้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน และทิศทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนที่ผู้นำมีการส่งเสริม กระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษา ได้รู้เท่าทันถึงเทคโนโลยีพร้อมขับเคลื่อนการใช้องค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ให้ดำรงอยู่สร้างแรงจูงใจให้สามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลสามารถ สร้างสรรค์และนำเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารโรงเรียน เผยแพร่ข้อมูลระหว่างองค์กร พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพอย่างสร้างสรรค์และมีจริยธรรมเพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างยั่งยืน

3. ความสำคัญของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลมีความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อให้สามารถปรับตัวสู่ยุคที่มีเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นต้องเข้าใจบริบทของสถานศึกษาในยุคนี้ที่สภาพแวดล้อมภายนอกได้เข้ามามีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เป็นทั้งปัจจัยเอื้อ และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งการเปลี่ยนแปลงในระดับต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของไทย นโยบายประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาลที่ต้องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้การศึกษา 4.0 ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศด้วย สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบทำให้สภาพแวดล้อมภายในไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนในยุคดิจิทัลการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ครูในยุคดิจิทัล และเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562, หน้า 9) กล่าวว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลนั้น โดยสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปของโลกในยุคดิจิทัล

โดยเฉพาะในส่วนที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้เรียนรู้ในยุคดิจิทัล หากผู้มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงขาดความเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงนี้ และไม่ได้จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล บทบาทของนักบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล จะต้องสามารถอำนวยการ สนับสนุน ส่งเสริม และเข้าร่วมการแข่งขันขั้นสูงท่ามกลาง กระแสแห่งโลกาภิวัตน์ (globalization) ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขการปรับเปลี่ยนการแข่งขันเพื่อสร้างข้อได้เปรียบและความมุ่งมั่น ของสังคม โลกที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ผู้นำเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา ผู้บริหารหรือผู้นำที่มีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลจะสามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของงานในองค์การสูงขึ้น

กัญญารัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 55) กล่าวถึงความสำคัญของผู้นำ ในยุคดิจิทัลนั้น ผู้นำต้องสามารถปรับเปลี่ยนองค์การให้สามารถรองรับการทดลอง ให้ได้มากขึ้น องค์การจำเป็นที่จะต้องปรับตัววัฒนธรรมและวิธีการบริหาร โดยสามารถใช้ กระบวนการหลาย ๆ อย่างเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ประหยัดเวลา และพิจารณาว่า กระบวนการมีความเหมาะสมอย่างไรและผู้นำองค์การต้องสนับสนุนให้พนักงานสามารถ จะทำอะไรที่แตกต่าง และใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ทุกส่วนขององค์การสามารถถูก ทดลอง เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการผลักดันให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่เพิ่มขึ้น

ชีวิน อ่อนละออบ (2563, หน้า 108) กล่าวว่า ผู้นำในยุคดิจิทัล มีความสำคัญเนื่องจากการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่า และเพียงพอต่อการใช้งานโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาในโครงการพระราชรั ของกระทรวงศึกษาธิการที่ร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษาของชาติ ผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้องแสดงศักยภาพทางด้านการบริหารและจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในชุมชนแล้วยังจะทำให้ สถานศึกษาเป็นที่ไว้วางใจของชุมชนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน

ธนากร จันทะนาม (2563, หน้า 39) กล่าวว่า ความสำคัญของ ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารโรงเรียนด้านประเด็นสังคม กฎหมาย

และจริยธรรมนั้น ผู้นำต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การสร้างความเสมอภาค ในการเข้าถึงข้อมูล การส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย การสนับสนุน และจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงด้านการเรียนการสอนนั้นผู้นำต้องเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ และทักษะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถสร้างความมั่นใจว่าการออกแบบ หลักสูตรกลยุทธการเรียนการสอน และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้นั้นได้มีการใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมืออย่าง เหมาะสม และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อการสอนของครู และการเรียนรู้ของนักเรียน ทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาส และกลุ่มของผู้มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

Ernest J. Wilson ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลว่า ต้องแยกความแตกต่างระหว่างประเภทการเป็นผู้นำที่เกี่ยวข้องกันแต่ต่างกัน สองประการ ประการแรก คือ ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ประการที่สองความเป็นผู้นำดิจิทัล รูปแบบการเป็นผู้นำทั้งสองแบบมีความใกล้ชิดกัน

Howard young ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลว่า ผู้บริหารถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาการศึกษา การคิดเชิง กลยุทธ์ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมการศึกษาใหม่ ๆ เพื่อให้ก้าวทันโลกเทคโนโลยี โดยปัจจัย สำคัญของผู้นำการศึกษาที่ดีในยุคดิจิทัลที่น่าจะนำไปประยุกต์ใช้มี 6 สิ่งคือ 1) เป็นผู้เรียนรู้ ตลอดชีวิต ผู้บริหารการศึกษาทุกคนจะต้องวางตัวเองเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต 2) มีความคิด เชิงกลยุทธ์แบบ อนาคต รู้จักพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในยุคปัจจุบันซึ่งความคิดเชิงกลยุทธ์นี้คือ แนวคิดแบบอนาคตที่มี ความเป็นไปได้ และการแก้ปัญหาที่อาจแก้ไขไม่ได้โดยใช้นโยบาย ระบบและแนวทางปฏิบัติแบบเดิม 3) พึ่งพา แบ่งปัน และกระจายความเป็นผู้นำเพื่อลด ช่องว่าง ระหว่างผู้นำการคิดแบบอนาคตและผู้นำ แบบเดิม ความเป็นผู้นำเป็นกระบวนการ ที่มีอิทธิพล แต่ไม่ใช่ทำเพียงคนเดียว การกระจายความเป็น ผู้นำ โดยเน้นการกระจาย แหล่งที่มาของอิทธิพล และการเปลี่ยนแปลงไปสู่ทั่วทุกกลุ่มคน 4) ไม่กลัวเทคโนโลยีใหม่ ๆ และกล้าที่จะทดลอง สำหรับกลุ่ม ผู้บริหารทางการศึกษา ที่มีความคิดแบบระบบเดิม อาจจะไม่มีความลังเลหรือไม่มั่นใจกับเทคโนโลยี ดิจิทัล หรืออาจจะคิดว่าเป็นการยาก เกินกว่าที่ตัวเองจะสามารถพัฒนาเรียนรู้วิธีการใหม่ ในการสอน ที่ให้นักเรียนมาเป็น จุดศูนย์กลาง ฉะนั้นกุญแจสำคัญคือการชวนและสร้างแรงจูงใจเชิงบวกกับผู้ที่ลังเล

ที่จะเปลี่ยนแปลง ไม่ใช้การฝึกบังคับ หรือการต่อต้าน 5) ไม่เพิกเฉยกับความคิดแบบเดิม บางความรู้ และประสบการณ์แบบเดิมอาจยังคงมีคุณค่า ผู้บริหารการศึกษาที่ดีต้องระวัง อย่าเพิกเฉยต่อภูมิปัญญา โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ควรเรียนรู้ เชื่อมต่อ และสร้างความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจ 6) ตั้งคำถามว่าพวกเราจะต้องหยุดทำอะไร หรือทำอะไรให้น้อยลง” เพราะครูยังต้องใช้เวลาในการแบ่งปันการเรียนรู้ และประสบการณ์ในห้องเรียน ซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเพียงลำพัง พวกเขา ยัง ต้องการเวลา และการสนับสนุนเพื่อทำสิ่งนี้ให้ดี

จากความสำคัญข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา จำเป็นต้อง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ความ จำเป็นต้องกระตุ้น และเอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และแสดง ศักยภาพทางด้านการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้เหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อ การใช้งานกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นผลักดันให้มีการพัฒนา เทคโนโลยีใหม่เพิ่มขึ้นพัฒนาทั้งคน เครื่องมือ สื่อ และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ยังจะทำให้ สถานศึกษาเป็นที่ไว้วางใจของชุมชนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารการศึกษาในยุคปัจจุบันเป็นการ บริหารภายใต้การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จ ขององค์การ ได้คือ นักบริหารการศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถตามแบบภาวะผู้นำ เข้าใจเกี่ยวกับบริบทของเทคโนโลยีที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงสังคมของโลก และในยุคปัจจุบัน แบบภาวะผู้นำที่ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง คือภาวะผู้นำยุคดิจิทัลนักวิชาการ ได้ทำการศึกษา แนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561, หน้า 273 – 280) ได้กล่าวว่า การบริหาร สถานศึกษา ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำ หลักการ แนวคิดในการบริหารภาพรวมที่ต้องมี ความทันสมัย รู้เท่าทันโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะยุคนี้เป็นยุคของโลก ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของโลก ดิจิทัลเป็นอย่างดี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการบริหารสถานศึกษามีความเหมาะสม เกิดความเข้าใจและมุมมอง ในการบริหารสถานศึกษามากยิ่งขึ้น จึงได้เขียนเรื่องภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหาร สถานศึกษามีอาชีพประกอบด้วย ยุคของการเปลี่ยนแปลง องค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง

แนวทางการก้าวสู่การเป็นผู้นำยุคดิจิทัล การใช้สื่อดิจิทัลในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจหลักในการบริหารงานยุคใหม่ เพื่อประโยชน์ในการบริหารซึ่งเป็นการประยุกต์เอาความรู้ สื่อและเทคโนโลยีไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลโดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ยุคดิจิทัลยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วยเปลี่ยนแปลงของสังคมในด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ความก้าวหน้าในการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ การเชื่อมต่อในเทคโนโลยีการศึกษา และแนวโน้มปัจจุบันจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติสถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเปลี่ยนแปลง คุณสมบัติผู้เรียนยุคดิจิทัล การพัฒนาการศึกษาด้วยเทคโนโลยี การนำระบบดิจิทัลมาปรับใช้ในระบบการศึกษาการสร้างคุณภาพโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ กระบวนการการบริหารโรงเรียนคุณภาพสู่ความเป็นเลิศจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ แนวทางการก้าวสู่ความเป็นผู้นำยุคดิจิทัลการเปลี่ยนผ่าน การเรียนรู้จากยุคดั้งเดิมสู่ยุคดิจิทัลการนำไปสู่การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติภาวะผู้นำดิจิทัลกับการจัดการเรียนรู้ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษายุคดิจิทัล ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

2. ยุคดิจิทัลทิศทางของการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การสื่อสารบนโลกดิจิทัลรูปแบบใหม่ในโลกดิจิทัลการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล การมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ การสื่อสารในสถานศึกษา ยุคดิจิทัล การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยดิจิทัลจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติภาพลักษณ์ขององค์กร การสร้างอัตลักษณ์ขององค์กรจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ การใช้เทคโนโลยีพัฒนาครูสู่ความเป็นมืออาชีพ กระบวนทัศน์ทางการศึกษา การพัฒนาครูด้วยเครือข่ายของการเรียนรู้ส่วนบุคคลประเภทของแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ความหมายของเครือข่ายการเรียนรู้ความสำคัญของเครือข่ายการเรียนรู้แนวทางในการพัฒนาครูสู่ครูมืออาชีพด้านเทคโนโลยีจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

3. ยุคดิจิทัลการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ประกอบด้วย สถานศึกษาแห่งการเรียนรู้และการสร้างความสัมพันธ์ในโลกดิจิทัล การปรับตัวของครูในยุคดิจิทัล การนำดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสถาบันทางการศึกษา แนวทางในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีการจัดการการใช้อุปกรณ์การเรียนรู้

แบบผสมผสาน การเป็นพลเมืองดิจิทัลจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล คุณลักษณะ ของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สมรรถนะผู้เรียนผู้สอนห้องเรียน ICT ในยุคดิจิทัลจาก ทฤษฎีสู่การปฏิบัติการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ข้อดีของการเรียนรู้แบบสืบค้น แนวทางการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบความรู้ให้มีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วม ในการขับเคลื่อน การศึกษาในยุคดิจิทัลจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

Stodd (2014) ได้กล่าวว่า การทำความเข้าใจบทบาทของภาวะผู้นำ ในยุคดิจิทัล จะทำให้ผู้นำสามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งมีบทบาทแตกต่างกัน ตามแต่ละองค์กร บทบาทที่สำคัญ ๆ มี ดังนี้ 1) ทำให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรม ในองค์กรองค์กรที่มีระบบการทำงานที่เป็นทางการ 2) ทำให้การทำงานเกิดความคล่องตัว 3) ทำให้เกิดความมีเหตุมีผลในการพัฒนาองค์กร 4) ทำให้ชุมชนที่อยู่เกิดความเข้มแข็ง 5) ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ 6) ทำให้เกิดความเป็นธรรม 7) ทำให้องค์กรมีการเติบโต 8) ทำให้เกิดการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ 9) ทำให้รับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ดี 10) ทำให้เกิดภูมิปัญญาที่ไม่เคยมีมาก่อน

Eric Sheninger (2017) ได้กล่าวถึง 7 เสาหลักของความเป็นผู้นำ ดิจิทัลในการศึกษา ได้แก่ 1) การสื่อสาร (Communication) 2) การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) 3) การสร้างแบรนด์ (Branding) 4) การมีส่วนร่วมของนักเรียน / การเรียนรู้ (Student engagement/learning) สะท้อนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านเครื่องมือ ต่าง ๆ 5) การเติบโตอย่างมืออาชีพและการพัฒนา (Professional Growth / Development) โดยการสร้างการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายเฉพาะบุคคล (PLN) ในการปรับปรุงและพัฒนา ตนเอง 6) มองช่องว่างทางรายได้และสภาพแวดล้อม (Re – Envisioning Earning Spaces And Environments) 7) โอกาส (Opportunity Conclusion) โอกาสใน การปรับปรุงวัฒนธรรม ของโรงเรียน

Alan Trefler (2019) ได้เสนอแนวคิด 4 คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับผู้นำ ดิจิทัล

1. วิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และความสามารถในการ วิเคราะห์ ความสามารถในการสอบสวนชุดข้อมูลหลายชุด และเปิดเผยและประเมินข้อมูล เชิงลึกของลูกค้าและพนักงานอย่างลึกซึ้ง

2. การจัดการองค์กร – ความสามารถในการจัดระเบียบพนักงานใหม่เพื่อใช้ประโยชน์จากความสามารถของมนุษย์ในการทำงานที่มีมูลค่าสูงขึ้นและอิงตามดุลยพินิจ

3. แนวทางการทำงานร่วมกันที่คล่องตัว – ความสามารถในการนำธุรกิจ และไอทีมาทำงานร่วมกันในรูปแบบใหม่ สิ่งนี้ต้องการทั้งการออกแบบองค์กรและกระบวนการใหม่ รวมถึงแนวทางใหม่ในเทคโนโลยีที่ทำลายกำแพงระหว่างธุรกิจและไอที

4. ความ เห็นอก เห็นใจ – ความสามารถที่ไม่เพียงแต่เข้าใจมุมมอง ของลูกค้า ลูกค้า พนักงาน หรือผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น แต่ยังมีความเห็นอกเห็นใจ ที่ให้ข้อมูลเชิงลึกและแรงจูงใจในการทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขา

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลข้างต้น ผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า ปัจจุบันเป็นสังคมใหม่สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลง ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลง บริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล การให้ผู้บริหารยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่มี ความซับซ้อน และท้าทายหลากหลายเหตุผล ผู้บริหารจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของโลกยุคดิจิทัลเป็นอย่างดี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหาร สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

5. องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวขององค์การเพราะเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการจัดการสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณมีผลกระทบต่อบุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ ภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเป็นผู้วางแผน ควบคุม ดูแล ชี้นำ ผู้บังคับบัญชา โดยใช้ทักษะความรู้ความสามารถ ทั้งการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำเพื่อให้ เกิดผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาองค์ประกอบ การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่นักวิชาการ ได้ทำการศึกษาไว้ ดังนี้

วิโรจน์ สารรัตนะ และคณะ (2561, หน้า 269 – 270) ได้ศึกษา
ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 สรุปได้ว่ามีองค์ประกอบ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์เพื่อการเปลี่ยนแปลง
2. ความร่วมมือ
3. เสริมพลังอำนาจ
4. การให้และการบริการ
5. การสร้างสรรค์และนวัตกรรม
6. เรียนรู้ด้วยกันและแก้ไขปัญหา
7. สร้างชุมชน
8. สร้างเครือข่าย
9. นำรวมกัน
10. การสื่อสาร
11. การบริหารความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือในวิชาชีพ
12. ความยืดหยุ่น

ทิพวรรณ ล้วนประสิทธิ์กุล (2562, หน้า 134 – 135) ได้กล่าวว่า
คุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับเป้าหมายการศึกษา
ของนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ดังนี้

1. มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และทันต่อเหตุการณ์ เพื่อให้สามารถ
ตัดสินใจได้โดยอย่างรวดเร็ว และตอบสนองได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป
2. มีความยืดหยุ่นทางความคิด และสามารถปรับตัวให้เข้ากับ
สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หรือสถานการณ์ฉุกเฉินได้
3. พร้อมแก้ไขและสร้างทางเลือกในการพัฒนาตัวเองไปสู่
เป้าหมายเรียนรู้จากสิ่งที่ทำผิดพลาด ไม่อายที่จะยอมรับ และมองความผิดพลาด
และล้มเหลวว่าได้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้
4. มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ สร้างนวัตกรรม
ในการบริหารโรงเรียน
5. มีความสามารถในการคิดเชิงมนทัศน์และอนาคตทำให้เห็น
แนวโน้มทิศทางที่จะนำมาบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

6. มีความรู้หลากหลายสาขาที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน และใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. มีความไวต่อการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและเข้าใจเหตุผลของสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดี

8. สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง และสามารถแก้ปัญหาระบบการบริหารจัดการให้พัฒนาต่อเนื่องตลอดเวลาและเอื้อต่อการก้าวไปสู่อุตสาหกรรม 4.0

ชุตีรัตน์ กาญจนธนะชัย (2562, หน้า 32) ได้ศึกษา ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลได้ 4 องค์ประกอบที่จะใช้เป็นการรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย (Conceptual Framework) ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความร่วมมือ
2. ความรู้ดิจิทัล
3. วิสัยทัศน์ดิจิทัล
4. การสื่อสาร

ทินกร บัวชู (2562 หน้า 289) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์
2. การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว
3. ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้
4. ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล

สุธาสินี สุริยา (2564, หน้า 30 – 31) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 พบว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลมี 5 ด้านคือ

1. ภาวะผู้นำด้านวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง
2. ภาวะผู้นำด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม
3. ภาวะผู้นำด้านการคิดสร้างสรรค์

4. ภาวะผู้นำด้านการบริหารความเสี่ยง

5. ภาวะผู้นำด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม

เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 227) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้องค์ประกอบของภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ คือ พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการแสดงวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้ มีมุมมองทางด้านการจัดการศึกษาที่ทันสมัย กล้าตัดสินใจ กำหนดเป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรไปสู่การเปลี่ยนแปลง นำความรู้และวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ไขปัญหาและพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ

2. การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม คือ เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมการทำงานแบบร่วมมือของบุคลากรในองค์กร ส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสการมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรในองค์กร และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. การมีความคิดสร้างสรรค์ คือ พฤติกรรมแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงถึงความสามารถในการคิดจินตนาการ เชื่อมโยงความรู้ และประสบการณ์สู่กระบวนการคิดในสิ่งใหม่ สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และพัฒนาต่อยอดเพื่อนำมาใช้ในการบริหาร เปิดโอกาสให้บุคลากรมีอิสระทางความคิด ในการสร้างสรรค์และพัฒนางานใหม่ ๆ อยู่เสมอ

4. ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ความสามารถและทักษะของผู้บริหารในการเข้าถึงและใช้ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัล พัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ และเป้าหมายของสถานศึกษา

5. การสร้างแรงจูงใจ หมายถึง ระดับการปฏิบัติของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการสร้างขวัญและกำลังใจ กระตุ้นบุคลากรด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้คำยกย่อง ชมเชย รางวัล ข้อเสนอแนะบุคลากรอยู่เสมอ ส่งเสริมการเกิดทัศนคติที่ดี และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม รวมถึง สร้างค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน

6. องค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง หลักการ แนวทางปฏิบัติที่พัฒนาขีดความสามารถและการเรียนรู้ของตนเองและบุคลากรในองค์กร การถ่ายทอด

องค์ความรู้เพื่อให้องค์กรมีความคล่องตัวและยืดหยุ่น สร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จิตรกร จันทร์สุข (2564, หน้า 41) ได้ทำการศึกษา องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 3 มี 5 พบว่า มีองค์ประกอบดังนี้

1. การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี
2. การมีวิสัยทัศน์
3. การเป็นผู้นำดิจิทัล
4. ความสามารถในการใช้ดิจิทัล
5. การบริหารจัดการโครงสร้าง

พรทิพา สีหาคุณ (2565, หน้า 16) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาได้องค์ประกอบของภาวะผู้นำของผู้บริหาร ดังนี้

1. ด้านแรงจูงใจเพื่อเป้าหมาย
2. ด้านคิดวิเคราะห์ปัญหาเพื่อพัฒนา
3. ด้านวิสัยทัศน์ทันเหตุการณ์
4. ด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างมีอิทธิพล
5. ด้านการพัฒนาทีมและองค์การ
6. ด้านกระตุ้นการใช้ปัญญา

Birgit Oberer & Alptekin Erkollar (2018, p. 419) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของความเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล 4.0 ไว้ดังนี้

1. บริหารจัดการทำงานเกิดความคล่องตัว ลดขั้นตอนลดความยุ่งยาก ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก
2. มุ่งเน้นความเป็นทีม (team – oriented) ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุง
3. พัฒนารอบการศึกษาแบบความร่วมมือโดยใช้วิธีการองค์กรแห่งการเรียนรู้ (cooperative approach)

4. เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์และพัฒนาค่านิยมการทำงาน ที่เน้นนวัตกรรม

Valeria E. Guzman, et al. (2020, p. 546) ได้ทำการศึกษาทักษะ
ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล 4.0 ประกอบด้วย

1. มีความรวดเร็วทันต่อการเปลี่ยนแปลง
2. มุ่งการทำงานเป็นทีม
3. สร้างแนวทางการประสานความร่วมมือ
4. มีนวัตกรรมในการบริหาร
5. เปิดกว้างต่อการเรียนรู้
6. สามารถนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ได้

จากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้
ทำการสังเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน
เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จากผลการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัย
เพื่อกำหนดองค์ประกอบของภาวะผู้นำของ ผู้บริหารในยุคดิจิทัลจากทัศนะนักวิชาการ
ผลงานการวิจัย 10 แหล่งดังกล่าวมานั้น ผู้วิจัย พิจารณาเห็นว่าองค์ประกอบบางตัว
มีความหมายในทิศทางเดียวกันแต่นักวิชาการเรียกชื่อต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อ
องค์ประกอบที่มีความหมายในทิศทางเดียวกันแต่เรียกชื่อ ต่างกันที่เป็นกลาง ที่สะท้อนให้
เห็นถึงความหมายเดียวกันและครอบคลุมองค์ประกอบอื่นที่ใช้ชื่อแตกต่างกัน หรือเลือกใช้
ชื่อองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง ดังนี้

องค์ประกอบภาวะผู้นำ ของผู้บริหารยุคดิจิทัล	นักวิชาการและนักวิจัย										ร้อยละ
	วิโรจน์ สารรัตน์ และคณะ (2561, หน้า 269 – 270)	ทิพวรรณ ลานประสิทธิ์กุล (2561, หน้า 134 – 135)	ชูรัตน์ กาญจนธัญชัย (2562, หน้า 32)	ทินกร บัวชู (2562, หน้า 289)	จิตรกร จันทร์สุข (2564, หน้า 41)	เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 227)	สุธาสินี สุริยา (2564, หน้า 30 – 31)	พรทิพา สีหาคุณ (2565, หน้า 16)	birgit Oberer & Alptekin Erkollar (2018, p. 419)	Valeria E. Guzman, et al. (2020, p. 546)	รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	100
10. ความยืดหยุ่น	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	2
11. ผู้นำการเปลี่ยนแปลง	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	✓	4
12. สมรรถนะทางเทคโนโลยี ของผู้บริหาร	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	-	-	5
13. โครงสร้างองค์กร	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	2

จากตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล พบว่า มีองค์ประกอบที่ใช้สังเคราะห์ทั้งหมด 13 องค์ประกอบ จากนักวิชาการและนักวิจัย 10 คน ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 5 ร้อยละ 50 ขึ้นไป เพื่อคัดสรรเป็นองค์ประกอบที่เป็นกรอบแนวคิดเพื่อวิจัยได้จำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) ด้านวิสัยทัศน์
- 2) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้
- 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม
- 4) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม
- 5) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี

จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นกรอบในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านวิสัยทัศน์

เป้าหมายสำคัญของสถานศึกษาและทุกคนจะปฏิบัติงานของตน เพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์นั้นจะก่อให้เกิดนโยบายในการบริหาร หรือแนวคิดใหม่ ๆ ซึ่งอาจกำหนดเป็นปรัชญาของโรงเรียนและหล่อหลอมสู่ แผนการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อที่จะบรรลุ และตอบสนองต่อเป้าหมายที่วางไว้

1. ความหมายของด้านวิสัยทัศน์ ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมาย ของวิสัยทัศน์ ไว้ดังนี้

อรพรรณ หันแสง (2563, หน้า 43) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ เชิงวิสัยทัศน์หมายถึง ผู้นำที่รู้จักและเข้าใจสภาพการณ์ขององค์การเป็นอย่างดี จนความสามารถในการกำหนดภาพอนาคตขององค์การ โดยการโน้มน้าวจิตใจให้บุคลากร ยึดมั่นและร่วมสานฝันต่อวิสัยทัศน์ขององค์การ กระตุ้นให้บุคลากรทำงานเต็มศักยภาพ และมีความประพฤติตนดีตามมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม

ฉัตรชัย จันทา (2563, หน้า 14) ได้กล่าวว่า การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย หมายถึง การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่คณะครู คณะกรรมการ สถานศึกษาให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจด้านการเรียนการสอน การสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการเพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ ปรัชญาของสถานศึกษาและเป็นการกำหนด ขอบเขตของงานที่สถานศึกษาต้อง รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการโดยการเชื่อมโยงพันธกิจเป้าหมายสู่การปฏิบัติ อย่างเป็นระบบปฏิบัติงานของสถานศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้

ข้าวทิพย์ ทีสุกะ (2564, หน้า 64) ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมายและพันธกิจ คือการร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ และการให้ความสำคัญสูงสุดต่อการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียนการสอนกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติของผู้เรียนของครูสร้างเกณฑ์ มาตรฐานทางวิชาการ

พระมหาประยูร ชีรวโร (2565, หน้า 37) ได้กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ภาพในอนาคตขององค์กรซึ่งได้มาจากปัญญา ความคิดโดยภาพนั้นตั้งอยู่ บนพื้นฐานของความจริงมีความเป็นไปได้ ดึงดูดใจให้ปฏิบัติตาม สอดคล้องกับเป้าหมาย

และภาระหน้าที่ขององค์กรอื่นจะทำให้องค์กรมีสภาพดีกว่าที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน เมื่อพิจารณาจากความหมายของวิสัยทัศน์จะเห็นว่า วิสัยทัศน์มีลักษณะเป็นภาพ สถานศึกษาไม่สามารถที่จะสร้างภาพด้วยตนเองได้ แต่จะมองเห็นอนาคตขององค์กร ผ่านผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา อย่างไรก็ตามจะเหมาะสม ดังนั้น วิสัยทัศน์ที่จะกล่าวถึงในบทความนี้จะหมายถึงวิสัยทัศน์ ของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนจะต้องมีเพื่อนำ การเปลี่ยนแปลงมาสู่สถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัตเช่นในปัจจุบัน

Tassanee Tangboonkasem (2019) ได้ให้ความหมายว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ข้อความที่บ่งบอกถึงทิศทางที่องค์กรมุ่งไปสู่อนาคต ผู้นำองค์กรจะต้องกำหนด ในใจว่าอนาคตขององค์กรที่พึงปรารถนาใฝ่ฝันและมีความเป็นไปได้นั้นจะมีลักษณะเช่นใด ภาพในใจนี้อาจจะชัดเจนหรือไม่ก็ตามแต่เป็นภาพที่ชี้ถึงอนาคตที่ต้องการจะเดินไปให้ถึง

Warath Pruksakulnan (2019) ได้ให้ความหมายว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง การมองภาพอนาคตของผู้นำและสมาชิกในองค์กรและกำหนดจุดหมาย ปลายทางที่เชื่อมโยง ภารกิจ ค่านิยม และความเชื่อเข้าด้วยกันแล้วมุ่งสู่จุดหมายปลายทาง ที่ต้องการ จุดหมายปลายทางดังกล่าวต้องชัดเจน ทำท่าย มีพลังและมีความเป็นไปได้

จากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัยข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้าง วิสัยทัศน์ การกำหนดบทบาทและทิศทางขององค์กรได้อย่างชัดเจน และสื่อสารภารกิจ หลักขององค์กรที่มาจาก วิสัยทัศน์ ระบบ ค่านิยม การเปลี่ยนแปลง รู้จักและเข้าใจ สภาพการณ์บริบทขององค์กรทำให้ทราบจุดหมายปลายทาง และวิธีการเดินทางไปสู่ จุดหมายนั้น

2. ความสำคัญของด้านวิสัยทัศน์

พิเชษฐ์ ภูเฉลิมตระกูล (2561, หน้า 308) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ เชิงวิสัยทัศน์สามารถวัดได้จากคุณลักษณะของผู้บริหารได้แก่การสร้างวิสัยทัศน์ การเผยแพร่วิสัยทัศน์การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์และการเป็นแบบอย่างที่ดีวิสัยทัศน์ เป็นสิ่งสำคัญประการแรกทีผู้นำจะต้องเข้าใจบริบทขององค์กรทั้งภายในและภายนอก เพื่อนำวิกฤติและโอกาสมาพร้อมกำหนดพัฒนาสร้างเป็นวิสัยทัศน์ ต้องเผยแพร่วิสัยทัศน์ ไปสู่บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้วิสัยทัศน์เกิดการปฏิบัติตามเป้าหมาย

สุภาวัฒน์ แสงคำมี (2561, หน้า 15) ได้กล่าวว่า วิสัยทัศน์ มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กร เพราะเป็นเครื่องชี้วัดความสามารถ และเป็นจุดเริ่มต้นของผู้นำที่จะนำองค์กรไปสู่เป้าหมาย ช่วยสร้างมาตรฐานการทำงาน ที่มีประสิทธิภาพทำให้ทราบจุดหมายปลายทางและวิธีการเดินทางไปสู่จุดหมายนั้น ทำให้งานในองค์กรเห็นภาพได้ชัดเจน อีกทั้งยังช่วยเปลี่ยนแปลงองค์กร ช่วยฝึกสอน ทีมงานเพื่อพัฒนาทีมและองค์กรให้มีความก้าวหน้าและบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ภาณุวัฒน์ เหมนวล (2563, หน้า 21) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิง วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการสร้างและสื่อสารวิสัยทัศน์ขององค์กร ในการทำงาน รู้จักและเข้าใจสภาพการณ์บริบทขององค์กร มีกลยุทธ์ในการบริหารงาน ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ มีการกำหนดบทบาทและทิศทางขององค์กรได้อย่างชัดเจน มองเห็นสิ่งที่อยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำทางให้เห็นภาพอนาคตขององค์กร ซึ่งจะทำให้องค์กร บรรลุผลตามเป้าหมาย

พระมหาประยูร อีรวโร (2565, หน้า 39) ได้กล่าวถึง วิสัยทัศน์ ของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่า วิสัยทัศน์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมี เพราะวิสัยทัศน์เป็น Roadmap ให้ทุกคนในสถานศึกษาได้ใช้เป็นประทีปนำทางในการ ปฏิบัติงาน ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ที่แท้จริงนั้นจะต้องมีกระบวนการสื่อสารของวิสัยทัศน์ครบ ทั้ง 3 คือ คิดได้ (การสร้างวิสัยทัศน์) สื่อเป็น (การเผยแพร่วิสัยทัศน์) และโน้มนำให้มีการ ปฏิบัติลงหน้า (การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์) พร้อมทั้งมีการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแก้ไข ให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบด้วย โดยวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศนั้น จำเป็นจะต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านคุณธรรมจริยธรรม นำความรู้สู่สากล ก้าวทันเทคโนโลยี ดำรงชีวิตอย่างพอเพียง “เศรษฐกิจพอเพียง” บริหารงานอย่างมืออาชีพ และชุมชนมีส่วนร่วม หากผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติได้อย่างนี้แล้วการบริหารโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศย่อมจะไม่เป็นเพียงแค่ความฝัน สรุปลองค์ความรู้วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สู่ความเป็นเลิศโดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านคุณธรรมจริยธรรมนำความรู้ สู่สากล ก้าวทันเทคโนโลยี ดำรงชีวิตอย่างพอเพียง บริหารงานอย่างมืออาชีพซึ่งเป็น วิสัยทัศน์ที่แรงดวนของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องวางแผนในระยะสั้นและระยะยาว ในการส่งเสริมและพัฒนา

อรกาญจน์ เจริญกลาง (2562, หน้า 38) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิง วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการสร้างและสื่อสารภารกิจหลักขององค์กร

ที่มาจากแรงบันดาลใจ วิสัยทัศน์ ระบบ ค่านิยม ซึ่งวิสัยทัศน์นั้นจะทำให้ผู้นำสามารถนำพาองค์การไปยังทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม เพราะเป็นพลังที่สร้างความหมายและวัตถุประสงค์ของการทำงานในองค์การ เพื่อใช้เป็นตัวกำหนดทิศทาง และเป้าหมายในการสร้างอนาคตขององค์การ ผู้นำต้องสามารถกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ โดยมีความเข้าใจ รอบรู้ในค่านิยม และการบริการ รวมถึงการปฏิบัติตน ให้เป็นแบบอย่าง ทำให้ผู้ตามเกิดความไว้วางใจ

Peter Senge (2017, p. 15) ได้กล่าวว่าความสำคัญของวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Vision) ในการขับเคลื่อนองค์การให้ประสบความสำเร็จและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของสถานศึกษา วิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันจากบุคลากรทุกฝ่ายจะช่วยกำหนดทิศทางการพัฒนาการเรียนการสอน และวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

Michael Fullan (2017, p. 20) ได้กล่าวว่าความสำคัญของวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและมุ่งเน้นไปที่การสร้างผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมองว่าวิสัยทัศน์ไม่ควรเป็นเพียงแค่ถ้อยแถลงที่สวยงาม แต่ต้องเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่องในสถานศึกษา วิสัยทัศน์ที่ดีจะช่วยให้บุคลากรในสถานศึกษามีเป้าหมายร่วมกัน และทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์การ การบริหารงานอย่างมืออาชีพจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุมชัดเจน โดยปรับวิธีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กร พัฒนาและขับเคลื่อนคณะทำงานให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยกำหนดแนวทางไปในทิศทางเดียวกันสู่เป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐาน

2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นองค์กรที่มีการสร้างช่องทางให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันภายในระหว่างบุคลากร ควบคู่ไปกับการรับความรู้จากภายนอก เป้าประสงค์สำคัญ คือเอื้อให้เกิดโอกาสในการหาแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสร้างเป็นฐานความรู้ที่เข้มแข็ง

(Core competence) ขององค์กร เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เกิดขึ้น อยู่ตลอดเวลา

1. ความหมายของด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

อภิญา ซอฟ้า (2562, หน้า 161) ได้กล่าวว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นองค์กรที่มีความปรารถนาในการที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาการทำงาน มีการแบ่งปันความคิดในการทำงาน มีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม มีการทุ่มเททรัพยากรเพื่อลงทุนให้บุคลากรทุกระดับเกิดการเรียนรู้ ตลอดจนสร้างค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมและทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ จนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กร

หนูกันท์ ปาโส (2562, หน้า 56) ได้กล่าวว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง องค์กรที่มุ่งเน้นในการกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกทุกคนมีความกระตือรือร้นที่เรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อขยายศักยภาพของตนเอง และองค์กร

เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 228) ได้กล่าวว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง หลักการ แนวทางปฏิบัติที่พัฒนาขีดความสามารถและการเรียนรู้ของตนเองและบุคลากรในองค์กร การถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อให้องค์กรมีความคล่องตัว และยืดหยุ่น สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องเพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

Peter Senge (1990, pp. 68) ได้กล่าวว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ สถานที่ซึ่งทุกคนสามารถขยายศักยภาพของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง สามารถสร้างผลงานตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ เป็นที่เกิดรูปแบบการคิดใหม่ ๆ หลากหลายมากมาย ที่ซึ่งแต่ละคนมีอิสระที่จะสร้างแรงบันดาลใจ และทุกคนต่างเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ร่วมกัน องค์กร ที่ซึ่งสมาชิกได้มีการขยายขอบเขตความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่บุคคลในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการอย่างแท้จริง ซึ่งประกอบไปด้วยวินัย 5 ประการ ได้แก่ 1) ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษของบุคคล (personal mastery) 2) แบบแผนทางจิตใจที่มองโลกตามความเป็นจริง (mental model) 3) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (shared vision) 4) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (team learning) และ 5) การคิดเชิงระบบ (systems thinking)

David A. Gavin (1993, p. 78 – 91) ได้กล่าวว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นองค์กรที่มีลักษณะในการสร้าง แสวงหา และถ้อยความรู้

และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากความรู้ใหม่และการเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างถ่องแท้

Michael Marquardt (1996, p. 19) ได้กล่าวว่า องค์การแห่งการเรียนรู้ หมายถึง องค์การซึ่งมีบรรยากาศของการเรียนรู้รายบุคคล และกลุ่มมีวิธีการเรียนรู้ที่เป็นพลวัต มีการสอนคนของตนเองให้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อช่วยให้เข้าใจในสรรพสิ่ง สามารถเรียนรู้ จัดการ และใช้ความรู้เป็นเครื่องมือไปสู่ความสำเร็จควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยองค์ประกอบของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) พลวัตการเรียนรู้ (learning dynamics) 2) การปรับเปลี่ยนองค์การ (organization transformation) 3) การเพิ่มอำนาจแก่บุคคล (people empowerment) 4) การจัดการความรู้ (knowledge management) 5) การใช้เทคโนโลยี (technology application)

จากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัยข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า องค์การแห่งการเรียนรู้ หมายถึง การจัดบรรยากาศของการเรียนรู้ ในลักษณะการสร้าง แสวงหา และถาโถมความรู้ และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทำให้เกิดรูปแบบความรู้ใหม่ ๆ โดยผู้บริหารใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้กับทีมงานสร้างนวัตกรรมและทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ จนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์การ

2. ความสำคัญของด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เป็นแนวคิดในการพัฒนาองค์กรที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างสูง ทั้งวงการวิชาการ วงการธุรกิจ และการบริหารจัดการที่มุ่งปรับเปลี่ยน และพัฒนาองค์กรให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงส่งผลให้ทุกองค์กรจะต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด และพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง องค์การภาคธุรกิจ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ต่างนำมาประยุกต์ใช้รวมกับการบริหารรูปแบบอื่น ๆ เพื่อพัฒนาองค์กรให้ก้าวหน้า และบรรลุผลสำเร็จในภาพรวมขององค์กร

สุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2562) ให้ความหมายขององค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง องค์กรที่มีทรัพยากรบุคคลมีความมุ่งมั่นที่จะขยายและพัฒนาขีดความสามารถของตนผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่มและระดับ

องค์กร โดยองค์กรจะสนับสนุน ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ความรู้และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ณัฐ ใจจินดา (2563) ให้ความหมายองค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง องค์กรที่บุคคลในองค์กรมีการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ มีความเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ดีต่อองค์กร มีวิธีการคิดเชิงระบบ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลในองค์กรเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและองค์กรเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกันขององค์กร โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนรู้

Robins and Coulter (2012) ได้นิยามองค์กรแห่งการเรียนรู้ว่าเป็น องค์กรที่พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ปรับตัว และเปลี่ยนแปลงองค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรในองค์กรบริหารจัดการกับความรู้และถ่ายทอดความรู้ใหม่ ๆ แก่ผู้อื่นให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

Watkins and Marsick (2003) ให้ความหมายองค์กรแห่งการเรียนรู้ว่า คือองค์กรที่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อปรับเปลี่ยนองค์กร การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ถูกใช้อย่างต่อเนื่องในเชิงกลยุทธ์ซึ่งถูกบูรณาการและดำเนินควบคู่ไปกับการทำงาน

จากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัยข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง องค์กรสถานศึกษาที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของบุคลากรในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติอย่างต่อเนื่องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วิธีคิด วิธีการทำงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรพร้อม ๆ กัน บุคลากรได้อิสรระในการเรียนรู้และพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง สามารถแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันสร้างความเป็นเลิศแก่องค์กร

3. ด้านการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือยุคดิจิทัล

การทำงานเป็นทีมและความร่วมมือ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์การสู่ความสำเร็จเป็นสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผล ในการสร้างความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระหว่างบุคคล ในโรงเรียน ทำให้งานต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ

3.1 ความหมายของด้านการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือยุคดิจิทัล

ชลธิชา การถาง (2562, หน้า 35) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การที่องค์การมากกว่าหนึ่งองค์การเต็มใจร่วมกันทำงาน มีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีการทำข้อตกลงร่วมกัน กำหนดโครงสร้างกฎเกณฑ์ การคิด การวางแผน การตัดสินใจ การกำหนดเป้าหมาย การเป็นผู้นำ การบริหารข้อตกลงการแก้ปัญหา การใช้ทรัพยากร การใช้อำนาจ และการใช้ศักยภาพร่วมกัน รวมทั้งร่วมเป็นเจ้าของผลลัพธ์ร่วมกัน

พระมหาจักรกฤษ ทิณนปญโญ (2562, หน้า 12) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในลักษณะเป็นกลุ่มเป็นทีม ร่วมรู้ ร่วมคิด มีส่วนร่วมในการทำงาน ร่วมรับผิดชอบงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และเป็นความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มทำงานร่วมกัน เพื่อให้การทำงานนั้นบรรลุเป้าหมายตามที่

พรปวีณ์ เพ็ชรคง (2563, หน้า 41) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือในการทำงานหรือการทำงานร่วมกันเป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วมโดยที่คนกลุ่มและองค์กรที่ดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ความร่วมมือบรรลุวิสัยทัศน์ร่วมกัน บรรลุผลในเชิงบวก ผลลัพธ์สำหรับองค์กรนั้นคือ ให้บริการ และสร้างระบบพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อแก้ไขปัญหาและโอกาสความร่วมมือยังเกี่ยวข้องกับการแบ่งปันทรัพยากร และความรับผิดชอบต่อการวางแผนร่วมกันใช้และประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกของการทำงานร่วมกัน ยินดีที่จะแบ่งปันวิสัยทัศน์ภารกิจทรัพยากรและเป้าหมาย

รุ่งฤดี เรือนสิน (2562, หน้า 44 - 45) ได้กล่าวว่า การร่วมมือ หมายถึงการทำงานร่วมกันและให้ความช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานเปิดโอกาสให้สมาชิกในทีมงานได้มีส่วนร่วมในการทำงานอย่างเต็มที่ การร่วมมือเป็นพฤติกรรมกลุ่มที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกของทีมโดยมีการสื่อสาร

สิทธิศักดิ์ เพชรยิ้ม (2563, หน้า 20) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนที่จะใช้ศิลปะ อำนาจหน้าที่หรืออิทธิพลในการโน้มน้าวใจบุคคล ชักจูงหรือชักนำปลุกฝังศรัทธาให้สามารถทำงานเป็นกลุ่มมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน การกำหนด

บทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบใช้ทรัพยากรร่วมกัน ประสานความรู้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

Rohana the Mugam (2556, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของการทำงานเป็นทีม คือ การที่บุคคลหลาย ๆ คนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาร่วมกันทำงานโดยทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อให้งานที่ทุกคนรับผิดชอบบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Katzenbach (2010, อ้างถึงใน พรสุตา ประเสริฐบุญ, 2564, หน้า 9) ได้ให้ความหมายว่า ทีมงาน คือกลุ่มคนจำนวนไม่มากนักที่มีทักษะเสริมต่อกัน โดยต่างร่วมผูกพันต่อกันด้วยวัตถุประสงค์และเป้าหมายของงานอย่างเดียวกัน มีแนวทางปฏิบัติงานแบบเดียวกัน และต่างมีความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ร่วมกัน

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีมและความร่วมมือยุคดิจิทัล หมายถึง การทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในลักษณะเป็นกลุ่ม เป็นทีม ร่วมรู้ ร่วมคิด มีส่วนร่วมในการทำงาน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และเป็นความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มทำงานร่วมกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่นและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีเป็นศิลปะในการโน้มน้าวใจสมาชิกส่งผลลัพธ์ที่ก่อการทำงานร่วมกันอย่างเต็มที่ และบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ สามัคคี มีเป้าหมายเดียวกัน และสามารถนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้

3.2 ความสำคัญของด้านการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือยุคดิจิทัล

กมลชนก ศรีวรรณ (2561, หน้า 47) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างมาก เพราะช่วยให้การทำงานใหญ่ที่มีความสลับซับซ้อนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีช่วยกันระดมความคิด ช่วยกันระดมสมองเพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ด้วยความร่วมมือกันของบุคลากรที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไป ซึ่งการทำงานเป็นทีมจะส่งผลให้งานนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล มากกว่าการทำงานคนเดียว

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2561, หน้า 35) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือในการทำงานนั้นมีบุคลากรที่มีความแตกต่างกันในช่วงอายุจำนวนมากส่งผลให้เกิดปัญหา

ในการทำงานจึงจำเป็นต้องมีความร่วมมือกันของบุคลากรโดยแต่ละคนสามารถใช้ทักษะความรู้ความสามารถให้เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย

กิตติทัช เขียวฉ่อน, ชีระวัฒน์ จันทิก (2562, หน้า 361)

ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมการสร้างทีมงานเป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม มุ่งปรับปรุงคุณภาพความสัมพันธ์ที่มีอยู่ต่อกันระหว่างสมาชิกให้มีประสิทธิผลของกลุ่มสูงขึ้นได้ เพื่อมีการวางแผนที่มีจุดมุ่งหมายในการปรับปรุงหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพผ่านการวิเคราะห์อย่างมีระบบและได้รับการยอมรับในหน่วยงานโดยมีวัตถุประสงค์พื้นฐานในการปรับปรุงความสามารถในการแก้ปัญหาระหว่างสมาชิกของกลุ่มด้วยการทำงานร่วมกันตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

พิมพ์พิชชา ศาสตราชัย (2562, หน้า 102) ได้กล่าวว่า ทักษะ

การทำงานเป็นทีมคือกระบวนการทำงาน โดยมีสมาชิกตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปมาทำงานร่วมกันเพื่อร่วมกันไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน สมาชิกในกลุ่มมีภาระหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกัน แต่ต้องขับเคลื่อนการทำงานไปพร้อม ๆ กัน การทำงานเป็นทีมจึงต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ ความสามัคคี การพึ่งพาอาศัยกัน การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีมต้องใช้การประสานงานเป็นหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม การปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะเป็นผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดความเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานเมื่อเกิดปัญหาสามารถร่วมกันแก้ไขและตัดสินใจได้

Doyle (2019) ได้อธิบายว่า ทักษะการทำงานร่วมกันจะช่วยให้คนภายในองค์กร มีส่วนร่วมซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลการทำงานร่วมกันที่ประสบความสำเร็จต้องใช้จิตวิญญาณของความร่วมมือและความเคารพซึ่งกันและกัน โดยทั่วไปแล้วผู้บริหารจะมองหาบุคลากรที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องการรับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และยินดีที่จะสร้างสมดุลระหว่างความสำเร็จส่วนตัวกับเป้าหมายกลุ่ม ปัจจัยที่ส่งผลให้ความร่วมมือในการทำงานประสบความสำเร็จประกอบด้วย 1) กำหนดข้อตกลงที่ชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มบุคคลในกระบวนการความร่วมมือ 2) สื่อสารภายในองค์กรต้องมีความชัดเจนและเป็นสิ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน 3) มีการประชุมหรือปรึกษาหารือเกี่ยวกับเป้าหมายและวิธีการในการทำโครงการหรืองานให้สำเร็จ โดยขอให้บุคลากรทุกคนมีความพร้อมเพรียงกัน 4) ให้การยอมรับและเคารพการมีส่วนร่วมของผู้ทำงานร่วมกันทั้งหมด 5) วางเป้าหมายของกลุ่ม

ไว้เหนือความพึงพอใจส่วนตัว ต้องให้ผลลัพธ์ของงานที่ต้องการอยู่ในระดับดีเยี่ยม ซึ่งการทำงานร่วมกันไม่ได้เกี่ยวกับเป้าหมายเดียว ๆ บุคลากรทุกคนยินดีที่จะอภัยในความผิดพลาดและให้อภัยผู้อื่นสำหรับความผิดพลาด หากบุคลากรคนใดมีความพยายาม คัดค้านหรือก่อกวนในการทำงานจะทำให้ลายความร่วมมือในการทำงานได้ จากความสำคัญดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริหารงานภายในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นจะต้องมีการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือในการทำงานมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีเป็นพื้นฐานในการบริหาร บุคลากรในการทำงานร่วมกัน เพราะความสำเร็จของเป้าหมายต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายย่อมส่งเสริมให้การทำงานของบุคลากรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม คือกระบวนการทำงาน โดยมีสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาทำงานร่วมกัน เพื่อร่วมกันไปสู่ จุดมุ่งหมายเดียวกัน สมาชิกในกลุ่มมีภาระหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกัน แต่ต้องขับเคลื่อนการทำงานไปพร้อม ๆ กัน การทำงานเป็นทีมจึงต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ ความสามัคคี การพึ่งพาอาศัยกันผ่านการวิเคราะห์ห้อย่างมีระบบ

4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล

การคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมนั้นมีการศึกษาให้ความหมายไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมเป็นความสามารถทางสมองของมนุษย์ ที่คิดค้นและผลิตสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณค่า ความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม มีส่วนสนับสนุนในการตัดสินใจและแก้ปัญหาในการค้นคว้าหาทางเลือกต่าง ๆ นอกจากนี้ ความคิดสร้างสรรค์ยังช่วยให้บุคคลสามารถนำประสบการณ์มาใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีนักวิชาการได้กล่าวถึงทักษะการคิดสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรมไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

1. ความหมายของด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม ยุคดิจิทัล

1.1 ความคิดสร้างสรรค์

จีราภา ประพันธ์พัฒน์ (2560, หน้า 18) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการคิดริเริ่ม คิดสิ่งใหม่ ๆ หลากหลายรูปแบบ หลากแง่มุม คิดนอกกรอบ สร้างทางเลือกใหม่เพื่อหาแนวทางในการพัฒนา และขับเคลื่อน การดำเนินงานมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการ บริหารและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน โดยอาศัยเทคโนโลยีและสารสนเทศ

ที่ทันสมัย มีการสำรวจหาข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ประกอบการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำแนวคิดแบบเดิมมาพัฒนาต่อยอดให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่มีคุณค่า ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรคิดสร้างสรรค์พัฒนางานใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดนวัตกรรม ตลอดจนสนับสนุนสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เช่น ให้บุคลากรเสนอความคิดแล้วนำมาปฏิบัติ รวมทั้งเปิดโอกาสให้บุคลากรมีอิสระด้านความคิดในการวางแผนการทำงานสนับสนุนให้ประยุกต์ใช้วิธีการใหม่ ๆ ตามบริบทขององค์กร และสามารถรวบรวมข้อคิดเห็นมุมมองต่าง ๆ นำมาเป็นประโยชน์เพื่อสร้างแนวความคิดใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรม

แพนศรี พินปร (2562, หน้า 17) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การจัดการความสามารถเชิงสร้างสรรค์ของสมาชิกในองค์การ เพื่อเปลี่ยนความคิด แนวคิด หรือข้อปฏิบัติใหม่ ๆ ไปสู่การสร้างคุณค่าหรือมูลค่าเพิ่มในตลาดที่มีการแข่งขันส่งผลต่อกำไรและนำมาซึ่งนวัตกรรมขององค์การ ประกอบด้วย

- 1) ความสั่นไหวทางความคิด 2) งานที่มีความท้าทาย 3) อิสระในการทำงาน
- 4) การ เปลี่ยนแปลงเชิงรุก 5) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและ 6) การเชื่อมโยงอย่างสร้างสรรค์

ธิดาพร สร้อยสังวาลย์ (2564, หน้า 34) กล่าวว่า ด้านการคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการคิดริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ หลากหลายรูปแบบหลายแง่มุมคิดนอกกรอบสร้างทางเลือกใหม่เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและขับเคลื่อนการดำเนินงานมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นำสิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนโดยอาศัยเทคโนโลยี และสารสนเทศ ที่ทันสมัยมีการสำรวจหาข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ประกอบการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำความคิดแบบเดิมมาพัฒนาต่อยอดเกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่มีคุณค่า ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรคิดสร้างสรรค์พัฒนางานใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดนวัตกรรม ตลอดจนสนับสนุนสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

บุญญพัฒน์ สิงห์จารย์ (2564, หน้า 50) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง กระบวนการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาที่แปลกใหม่ที่จะนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความกล้าคิด กล้าทำทลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารและส่งเสริมการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา สนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้เชิงนวัตกรรมนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้มาใช้ในการบริหารจัดการ มีวิธีการดำเนินงานที่เป็นเลิศในด้านการบริหารจัดการซึ่งเกิดจากระบวนการคิดเชิงนวัตกรรม ตลอดจนสามารถคิดประยุกต์ ปรับเปลี่ยนข้อมูลความรู้ต่าง ๆ จนเกิดประโยชน์ต่อบุคลากร และภารกิจของสถานศึกษา

1.2 การสร้างนวัตกรรม

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562, หน้า 27 – 28) ได้กล่าวว่า นวัตกรรม คือ สิ่งที่ทำให้เกิดผลในเชิงบวกเมื่อปฏิบัติ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม เกิดประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม สามารถช่วยลดภาระด้านแรงงาน และเวลาได้เป็นอย่างดี ไม่ว่านวัตกรรมนั้นจะปรากฏออกมาในรูปความคิด การกระทำ หรือวัตถุ ก็ตาม ส่วน “นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้” คือ รูปแบบ แนวคิด กระบวนการ หรือสื่อใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สอดคล้องกับหลักสูตร และสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการนำนวัตกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องคำนึงถึงนวัตกรรมที่นำมาใช้นั้นต้องมีจุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนกว่าวัสดุอุปกรณ์ หรือวิธีการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมากนักน้อยเพียงใด นวัตกรรมนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่กับระบบหรือสภาพที่เป็นอยู่ มีกรณีวิจัยหรือการศึกษายืนยันแน่นอนแล้วว่า สามารถนำมาใช้ได้ดีในสภาพสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน และนวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ใช้อย่างจริงจัง

จารุวรรณ เมืองเจริญ (2562, หน้า 75 – 76) กล่าวว่า การสร้างสรรค์นวัตกรรม คือ เป็นความสามารถ (Ability) หรือพลัง (Power) ในการสร้างสรรค์ สิ่งที่เป็น แบบฉบับ (Original) นวัตกรรม (Innovation) การแสดงออก (Self – expression) และการจินตนาการ (Imagination) เป็นกระบวนการคิด เลือกร หรือสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ซึ่งอาจจะเป็นแนวคิด วิธีการ หรือสิ่งของ โดยไม่ติดยึดในกรอบที่มีอยู่บนฐานของข้อมูลหรือแนวคิดเดิม แต่สังเคราะห์สิ่งใหม่ขึ้นมา ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลในการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแนวคิดใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาและดำรงชีวิตให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

จารุกิตติ ชินะราช (2563, หน้า 13) กล่าวว่า ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมคือ กระบวนการคิดค้นผลงาน ชิ้นงาน หรือแนวคิดในการพัฒนา สิ่งใหม่หรือของเดิมที่มีอยู่ให้เกิดความแปลกใหม่ให้มีคุณค่าประสิทธิภาพมากขึ้นเป็นการเพิ่มมูลค่า ประหยัดเวลาและงบประมาณที่เกิดจากระบวนการพัฒนาจากการแก้ไข

ปัญหาที่ผู้สร้างนวัตกรรมได้จัดกระทำขึ้นโดยผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการพัฒนา
ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม

วัชรพงศ์ ทศนบรรจง (2563, หน้า 17) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ
เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสามารถ
ในการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการแก้ไขปัญหาขององค์กร เป็นผู้ที่มีความสามารถในการ
ทำให้บุคลากรในองค์กรสร้างนวัตกรรมใหม่ขึ้นมา และทำให้องค์กรขับเคลื่อนโดยใช้
แนวทางการดำเนินงานใหม่ ๆ โดยการสร้างนวัตกรรมขึ้นมา

1.3 การคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม

ไตรรงค์ เมธีพาดิกุล อติยา บงกชเพชร และคเชนทร์ แดงอุดม
(2562, หน้า 56) ได้กล่าวว่า ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความริเริ่มสร้างสรรค์
และนวัตกรรม เป็นความสามารถในการสร้างสรรค์ที่หลากหลายทิศทาง มีลักษณะที่แปลกใหม่
ซึ่งอาจเกิดจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจากความคิดเดิม ให้เกิดสิ่งแปลกใหม่และ
แตกต่างไปจากเดิม หรือเป็นการคิด เพื่อประดิษฐ์ผลงานขึ้นมาใหม่หรือเป็นการจินตนาการ
เพื่อสร้างสิ่งใหม่และแก้ปัญหาเดิมที่เกิดขึ้นอยู่บนรากฐานของหลักเหตุและผล

พลธร วงศ์ขารี (2562, หน้า 28) ได้กล่าวว่า
ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์เป็นการสร้างความคิด
ที่หลากหลาย มีกระบวนการคิดได้มาจากหลาย ๆ วิธีการสร้างความคิดที่ทั้งเป็นความคิด
เสริมจากเดิม และความคิดก้าวหน้าใหม่ ๆ สามารถวิเคราะห์และประเมินแนวคิด
ของตนเองเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการสร้างสรรค์นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ให้มากขึ้น
การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สื่อสารความคิดใหม่ ๆ การประยุกต์นำความคิด
ริเริ่มไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต้องงานทำให้ผลงานนั้นเป็นนวัตกรรมสามารถนำนวัตกรรม
มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณิน คำแพง (2563, หน้า 8) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์
นวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งแสดงออกการมี
จินตนาการ เชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่จินตนาการใหม่ ๆ เรื่องใหม่ ๆ การทำงานเป็นทีมและ
มีส่วนร่วม การมีความยืดหยุ่นและการปรับตัวในการทำงานให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ

บุญญพัฒน์ สิงห์จรรย์ (2564, หน้า 105) ได้กล่าวว่า
การมีทักษะ การคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม ได้แก่ กระบวนการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา
ที่แปลกใหม่ที่จะนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมมีความกล้าคิด กล้าทำทลาย

มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมใหม่และส่งเสริมการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงนวัตกรรมนำเทคโนโลยีสื่อสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ มาใช้ในการทำงานของครูผู้บริหารสามารถคิดประยุกต์ปรับเปลี่ยนข้อมูลความรู้ต่าง ๆ จนเกิดประโยชน์ต่อบุคลากร และภารกิจของสถานศึกษา การประเมินผล การสอบถามความพึงพอใจ การปรับปรุงและพัฒนาการมีทักษะ การคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมให้เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

สุจารี สำอางค์ (2564, หน้า 19) ได้กล่าวว่า ทักษะสร้างสรรค์ นวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ จินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์จนทำให้เกิดนวัตกรรมที่อาจอยู่ในรูปแบบของความคิด วิธีการหรือสิ่งประดิษฐ์ อาจเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมดหรือเป็นการดัดแปลงต่อยอดจากความรู้ประสบการณ์เดิม

Friday O. Okpara (2007, p. 11) ได้กล่าวถึง ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม คือ ความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ ดังนั้นมูลค่าของความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อสร้างหนทางสำหรับผู้ประกอบการที่ชาญฉลาดและกระตือรือร้นในการค้นหาโอกาสทำสิ่งใหม่ ๆ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม กระตุ้นและขับเคลื่อนกิจกรรมขององค์กรในทิศทางใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากแนวคิดของนักวิชาการกล่าวมา

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความรู้ จินตนาการ มีกระบวนการคิดที่หลากหลายมีการคิดริเริ่มเพื่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาสิ่งใหม่ขึ้น มีวิธีการสร้างความคิดที่ทั้งเป็นความคิดเสริมจากเดิม และความคิดก้าวหน้าใหม่ ๆ สามารถวิเคราะห์และประเมินแนวคิดของตนเอง ประยุกต์ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหาร และจัดการเรียนรู้ กระตุ้นและขับเคลื่อนกิจกรรมขององค์กรในทิศทางใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม

ยุคดิจิทัล

พิชานันท์ ปานพรม (2562, หน้า 28) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมมีความสำคัญเพราะเป็นวิธีการคิดที่ช่วยให้บุคคลมีความสามารถ

ในการคิดเข้าใจปัญหาสามารถแก้ไขและคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอุปสรรค ที่จะเกิดขึ้นทำให้บุคคลสามารถแก้ปัญหาได้ดี

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562, หน้า16) ได้กล่าวว่า ทักษะการสร้างสรรค์ และนวัตกรรมมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) เป็นพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ คือ ความสามารถในการคิดริเริ่มเพื่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาสิ่งใหม่ขึ้นโดยใช้วิธีการคิดที่หลากหลาย เช่น การคิดคล่อง (Fluency) การคิดยืดหยุ่น (Flexibility) การคิดริเริ่ม (Originality) และการคิดอย่างละเอียดลออ (Elaboration) มีทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์หลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของ Guilford ที่ระบุว่าความคิดสร้างสรรค์ มีองค์ประกอบ 3 มิติ คือ

1. มิติด้านกระบวนการคิด (Operations) เป็นกระบวนการที่สมองจัดกระทำกับข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ความจำการคิดในมุมมองที่หลากหลาย การคิดลงสรุปและการคิดเชิงประเมิน

2. มิติด้านเนื้อหา (Content) เป็นสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดกระบวนการคิด ได้แก่ ภาพ สัญลักษณ์ภาษา พฤติกรรม

3. มิติด้านผลผลิตของการคิด (Product) เป็นผลที่เกิดจากการใช้กระบวนการคิดที่อยู่บนพื้นฐานของเนื้อหาหรือสิ่งเร้า ซึ่งแบ่งเป็น 6 ลักษณะ คือ หน่วย (Unit) กลุ่ม (Classes) ความสัมพันธ์ (Relations) ระบบ (System) การแปลงรูป (Transformation) และการประยุกต์ (Implication)

จารกตดี ชินะราช (2563, หน้า 21) ได้กล่าวว่า นวัตกรรมเป็นแนวคิดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาให้เกิดสิ่งใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการ ซึ่งต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อค้นพบสิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่แตกต่างกันความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นส่วนสำคัญที่จะก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์ขึ้นมาจากแนวคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของ บุคคลในสังคมที่ต้องการความสะดวกสบาย

ธิดาพร สร้อยสังวาลย์ (2564, หน้า 259) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาก็จำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมการศึกษาที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหา เช่น การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย การผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนให้เพิ่มมากขึ้น

ขึ้นด้วยเวลาที่สั้นลง ซึ่งการนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ในระบบการบริหารจัดการด้าน การศึกษาก็มีส่วน

Partnership for 21 Century Skills (2011, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ทักษะของความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ประกอบด้วย 1) ใช้เทคนิคการสร้างความคิดที่หลากหลาย เช่น การระดมสมอง 2) สร้างมุมมองใหม่และ คุ่มค่าทั้งที่เป็นการปรับปรุงเล็กน้อยจากของเดิมหรือเป็นการเปลี่ยนแปลงจากเดิม โดยสิ้นเชิง 3) ทำความเข้าใจ ปรับปรุง วิเคราะห์ และประเมินแนวคิดของตนเพื่อพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์

จากความสำคัญข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า การคิดสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรม เป็นพื้นฐานที่สำคัญก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ แนวคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างกันมาใช้เพื่อริเริ่ม แก้ไขปัญหาและคาดการณ์ล่วงหน้า โดยใช้วิธีการคิด ที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล

สมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำรงชีวิต และการเผชิญหน้ากับปัญหาในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ไม่เพียงแต่เทคโนโลยีจะเป็นปัจจัย ที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย เท่านั้น แต่การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นเสริมสร้าง จะเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมาก ในการเตรียมความพร้อมนักเรียนให้รู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่อยู่รอบตัว

1. ความหมายของด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล

สมรรถนะทางเทคโนโลยี (Technological Competency) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจใช้ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งครอบคลุมถึงความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการใช้ เทคโนโลยีในบริบทต่าง ๆ

จิราพร พรหมสิงห์ (2562) สมรรถนะทางเทคโนโลยี คือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อสนับสนุน การทำงาน การเรียนรู้ และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

สมชาย วรภิเกษม (2563) สมรรถนะทางเทคโนโลยี คือ
ความสามารถในการปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้
ในการพัฒนาองค์กรและสร้างนวัตกรรม

นางนุช ศรีจันทร์ (2564) สมรรถนะทางเทคโนโลยี คือ
ความสามารถในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยี
ในการรวบรวม วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล

วิโรจน์ ตั้งวาณิชย์ (2565) สมรรถนะทางเทคโนโลยี คือ
ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและตอบสนอง
ความต้องการของลูกค้าในยุคดิจิทัล

สุภัทรชัย อารณ (2566) สมรรถนะทางเทคโนโลยี คือ ทักษะ
ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งครอบคลุมถึงการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต
การจัดการข้อมูล การสื่อสารออนไลน์ และการสร้างเนื้อหาดิจิทัล

Peter Weill and Stephanie Woerner (2018) สมรรถนะทาง
เทคโนโลยี คือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าทางธุรกิจและปรับปรุง
ประสบการณ์ของลูกค้า

David L. Rogers (2016) สมรรถนะทางเทคโนโลยี คือ
ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการเปลี่ยนแปลงองค์กร
และสร้างนวัตกรรม

จากความเห็นของนักวิชาการนักวิจัยข้างต้นผู้วิจัย สรุปได้ว่า
สมรรถนะทางเทคโนโลยี ไม่ใช่เพียงแค่ความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลพื้นฐาน
แต่เป็นองค์ประกอบที่ซับซ้อนและสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร โดยเน้นไป
ที่การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าทางธุรกิจ ปรับปรุงประสบการณ์ลูกค้า
และขับเคลื่อนนวัตกรรม ผู้นำที่มีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสูงจะสามารถนำองค์กรให้
ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสามารถใช้
ข้อมูลในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน
และการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเน้นไปที่ความสามารถในการ
จัดการข้อมูลและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน
ด้วยเทคโนโลยี และการเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการทำงานและการ
สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะทางเทคโนโลยีเป็นทักษะ

ที่ขาดไม่ได้สำหรับผู้ผู้นำในยุคดิจิทัล เพื่อให้องค์กรสามารถเติบโตและประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2. ความสำคัญของด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560, หน้า 30 – 31) ได้กำหนด ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐในการสร้างและพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล คุณลักษณะของผู้มีทักษะด้านดิจิทัลข้าราชการและบุคลากรภาครัฐมีทักษะที่ควรให้การส่งเสริมและพัฒนา 5 มิติการเรียนรู้ 7 กลุ่มทักษะ ดังนี้

มิติที่ 1 ความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงาน การเรียนรู้ และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

มิติที่ 2 ความสามารถด้านการควบคุมกำกับ และการปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย และมิติมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล (Digital Governance, Standard, and Compliance) หมายถึงความสามารถในการสื่อสาร ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจด้านนโยบาย กฎหมาย และมาตรฐานต่าง ๆ เพื่อการปฏิบัติงาน

มิติที่ 3 ความสามารถด้านการออกแบบกระบวนการและการให้บริการด้วยระบบดิจิทัล เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานภาครัฐ (Digital Process and Service Design) หมายถึงความสามารถในการออกแบบกระบวนการและบริการด้วยระบบดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพงานภาครัฐ

มิติที่ 4 ความสามารถด้านผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการสร้างวิสัยทัศน์ วางแผน และนำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในองค์กร

มิติที่ 5 ความสามารถด้านการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล (Digital Transformation) หมายถึง ความสามารถในการวางแผน บริหารจัดการ และดำเนินการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในองค์กร

ทักษะที่ 1 ความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทักษะที่ 2 ความสามารถด้านการควบคุมกำกับ
และการปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย และมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล

ทักษะที่ 3 ความสามารถด้านการออกแบบกระบวนการ
และการให้บริการด้วยระบบดิจิทัล

ทักษะที่ 4 ความสามารถด้านผู้นำดิจิทัล

ทักษะที่ 5 ความสามารถด้านการขับเคลื่อนการ
เปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล

ทักษะที่ 6 ความรู้พื้นฐานสำหรับข้าราชการและบุคลากร
ภาครัฐ

ทักษะที่ 7 ทักษะดิจิทัลเป็นกลุ่มทักษะพื้นฐานที่ข้าราชการ
และบุคลากรภาครัฐทุกคนควรได้รับการพัฒนา

สุนันทา สมใจ (2561, หน้า 359) กล่าวว่า ความสามารถของ
ผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน
และการบริหารงานในโรงเรียน ซึ่งพบว่ามียอดประกอบครอบคลุมเกี่ยวกับด้านภาวะผู้นำ
และวิสัยทัศน์ในองค์กร คือ ผู้บริหารต้องมีความสามารถกำหนดเป้าหมาย สามารถ
กระตุ้นให้เกิดการผสมผสานวิสัยทัศน์ และสามารถสร้างเครือข่ายชุมชนให้ดำรงไว้อย่างยั่งยืน
เพื่อการเรียนรู้และส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการ
นำวิสัยทัศน์สู่ความเป็นจริง

ชุลีกร นวลสมศรี (2563, หน้า 203) กล่าวว่า เมื่อเทคโนโลยี
สารสนเทศ และการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน
การพัฒนา สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับบุคลากรองค์กรภาครัฐจะเป็น
ก้าวหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศที่พึงประสงค์ประกอบไปด้วยความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีการใช้เทคโนโลยี
เพื่อการติดต่อสื่อสารการเข้าถึงและการประเมินสารสนเทศ การจัดการสารสนเทศ
การผลิต และสร้างสรรค์สื่อสารสนเทศ จรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการยกระดับศักยภาพบุคลากรภาครัฐ เพิ่มขีดความสามารถ
ของผู้ปฏิบัติงาน ด้านดิจิทัลเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ รวมทั้ง

การสร้างสรรค นวัตกรรมการทำงานและการให้บริการของรัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
เพื่อการยกระดับงาน ของภาครัฐเป็นงานที่มีคุณค่าสูงขึ้น

พรภวิชัย อุ่นวิเศษ (2564, หน้า 21 – 22) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันโดยมุ่งเน้นความสามารถ
ของผู้บริหารสถานศึกษาในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อ
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารรวมไปถึงจะต้องเห็นความสำคัญของเทคโนโลยี
ทางการศึกษาว่าเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการ มิเช่นนั้นตัวผู้บริหารสถานศึกษา
จะไม่สามารถนำพาองค์กรก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันได้

James D. Mckeen & Heather A. Smith and Smith (2003,
p. 304) ได้นำเสนอ “สมรรถนะของผู้นำด้าน IT” โดยกล่าวว่าผู้นำต้องมีสมรรถนะ ดังนี้

1. มีวิสัยทัศน์ (Visionary) เป็นผู้สร้างและกำหนดวิสัยทัศน์
ที่ชัดเจนและใช้วิสัยทัศน์นั้นสร้างแรงจูงใจกระตุ้นที่จะกระตุ้นที่จะใช้ยึดเป็นแนวทาง
ที่จะช่วยให้เข้าใจการทำงาน เพื่อให้เกิดภาพแห่งความสำเร็จในอนาคต
2. สามารถถ่ายทอดความรู้และสื่อสาร (Communicator)
โดยมีความรู้เกี่ยวกับการประสานงานและรู้ว่าการใช้ติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
ได้อย่างไร เมื่อใด อันใด อันส่งผลต่อการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น
3. มีความคาดหวังสูง (High Expectations) สนับสนุนให้
บุคลากรประสบความสำเร็จ มากกว่าที่เขาคาดหวัง เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จได้ดีที่สุด
4. สร้างความเชื่อมั่น (Confidence Builder) แสดงความ
สามารถที่ไม่เคยผู้ใดทำมาก่อน หรือสร้างความสำเร็จจากสิ่งที่ผู้อื่นทำล้มเหลว
และส่งเสริมการเรียนรู้ในการเป็นผู้นำเมื่อโอกาสมาถึง
5. มีความน่าไว้วางใจ (Trustworthy) มีความซื่อสัตย์
และไม่ลัญญาในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ ไม่ว่ากล่าวผู้ร่วมงานต่อหน้าที่ประชุม
6. มีความน่าเชื่อถือ (Creditable) มีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจ
เทคโนโลยี แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ลึกและรู้จริง อันนำไปสู่การเป็นผู้เชี่ยวชาญ
7. ให้การสนับสนุน (Supportive) เป็นผู้ให้กำลังใจ สนับสนุน
และมีความยืดหยุ่นก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ จากความสำคัญดังกล่าว สรุปได้ว่า
เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน
มีความจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันโดยมุ่งเน้นความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา

ในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและการบริหารงานในโรงเรียน โดยพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับบุคลากร เพื่อการยกระดับงานของภาครัฐเป็นงานที่มีคุณค่าสูงขึ้นซึ่งด้านดิจิทัลข้าราชการและบุคลากรภาครัฐมีทักษะที่ควรให้การส่งเสริมและพัฒนา 5 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 รู้เท่าทันและใช้เทคโนโลยี มิติที่ 2 เข้าใจนโยบาย กฎหมายและมาตรฐาน มิติที่ 3 ใช้ดิจิทัลเพื่อการ ประยุกต์และพัฒนา มิติที่ 4 ใช้ดิจิทัลเพื่อการวางแผนบริหารจัดการ และมิติที่ 5 ใช้ดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ที่บุคลากรภาครัฐทุกคนควรได้รับการพัฒนา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลจากข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน และทิศทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนที่ผู้นำมีการส่งเสริมกระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาได้รู้เท่าทันถึงเทคโนโลยีพร้อมขับเคลื่อนการใช้องค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ ๆ สร้างแรงจูงใจให้สามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลมาใช้ในการบริหารโรงเรียน เผยแพร่ข้อมูลระหว่างองค์กร พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพอย่างสร้างสรรค์และมีจริยธรรม เพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้บริหาร ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ภาวะผู้นำในยุค Thailand 4.0 เพื่อนำมาเป็นกรอบในการวิจัยในครั้งนี้ ได้องค์ประกอบทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ 2) องค์กรแห่งการเรียนรู้ 3) ด้านการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือ 4) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม 5) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และเป็นตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ทั้ง 5 ด้าน ดังกล่าวที่คาดว่าจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ มีนักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้

เกตกนก สวycastleข้าว (2561, หน้า 145 – 160) ระบุว่าการบริหารงานวิชาการคือกระบวนการจัดการทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนตั้งแต่การกำหนดนโยบายไปจนถึงการประเมินผลการสอน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและได้รับผลประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียน

สารินทร์ เอี่ยมครอง (2561, หน้า 14) ได้กล่าวว่า งานบริหารงานวิชาการ คือ การดำเนินการทุกอย่างของงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียนและโรงเรียนในฐานะหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษาจึงต้องมีหน้าที่ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถ

จิรรัตน์ กระจางดี (2562, หน้า 11) ได้กล่าวว่า งานบริหารวิชาการเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาการกำหนดนโยบายปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

Wehachart (2009) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการตามกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ครอบคลุมใน 4 ด้าน คือ หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัด / ประเมินผลและการรับเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยี และการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ (ICT) พบว่า มีการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานปฏิรูปด้านการเรียนรู้ในแต่ละด้านเป็นอย่างมาก หลากหลายโครงการ เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และแผนการศึกษาชาติ ดังนี้ 1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 7. การนิเทศการศึกษา 8. การแนะแนวการศึกษา 9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน 11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น และ 12. การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

Charoensettasin (2016) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน จัดหลักสูตรให้ครอบคลุมคนทุกกลุ่ม พร้อมทั้งปรับปรุงตำราให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ต้องเปลี่ยนระบบการประเมินเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเฉพาะการคิดเป็น วิเคราะห์เป็น ตามทักษะในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งต้องปรับการอบรมครู ให้ตรงกับความต้องการในการนำความรู้ไปใช้และพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมได้ ตลอดจนให้วิทยฐานะแก่ครูสอนดีหรือครูที่สนใจผู้เรียนเพื่อยกย่องชมเชย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้อง ดำเนินการควบคู่ไปด้วยกัน

จากแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการคือ การศึกษาที่พัฒนาส่งเสริม และปลูกฝัง แนวความคิดให้กับพลเมืองและเยาวชน ของชาติให้สามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนแห่งบนโลกนี้มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมใน การที่จะขับเคลื่อน การเปลี่ยนแปลงการปฏิรูปการศึกษาเชื่อมโยงกับมนุษย์และสังคมในพลวัตการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัล

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล

ในยุคดิจิทัลที่ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนไปอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสาร การทำงาน การศึกษา ธุรกิจ ในรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้นตามวิถีชีวิตและความต้องการของผู้บริโภค อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ สามารถสื่อสารและทำงานได้อย่างอัตโนมัติผ่านการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีนักวิชาการและนักวิจัยให้ความแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุเมธ งามกนก (2565, หน้า 59 – 67) กล่าวว่า การบริหารงาน วิชาการเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำทางด้าน วิชาการ ในการกำหนดภารกิจของโรงเรียน การจัดการด้านการเรียนการสอนโดยการ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของครู การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ในชั้นเรียน และจะต้องเป็นนักบริหารและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งต้องมี ความทันต่อ ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการ เทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้นำดิจิทัลด้านการศึกษา ในเวลาเดียวกันด้วยโดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยสนับสนุนในการบริหารสถานศึกษา และการเรียนการสอน เพื่อให้ครูและผู้เรียนมีความรู้ทักษะในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

เพ็ญจันทร์ สินธุเขต (2560) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ต้องมีพลวัต (Dynamic) ต้องมีความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลง ปรับเปลี่ยน การเรียนรู้ของคนทั้งระบบ ปรับเปลี่ยน การเรียนรู้ เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (Result – Based Learning) ปรับการการเรียนรู้ เพื่อให้มี ลักษณะของคนในยุคดิจิทัล (DQ) ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโลกพลวัตบนฐานการอนุรักษ์เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมความเป็นไทย ปรับเปลี่ยนทั้งระบบเพื่อจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบท และพื้นที่ของตนเอง และปรับการเรียนรู้ที่คำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล สร้างโอกาสและความเท่าเทียม และสิ่งสำคัญการจัดการศึกษาควรสร้างให้เกิดความเข้มแข็งภายใน และเกิดความสมดุล เพื่อความมั่นคง ยั่งยืน ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2563) ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นให้สถานศึกษานำระบบ เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการระบบใหม่เพื่อความทันสมัยและปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล

Coeighton (2011) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลนั้น จะต้องมึลักษณะที่สำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจะเรียนรู้การจัดการและใช้เทคโนโลยี
2. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมั่นใจว่าครูและบุคลากรเป็นบุคคลที่พร้อมจะเรียนรู้
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีวิสัยทัศน์ด้านบทบาทการนำเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษา
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจะวัดและประเมินบทบาทการเป็นนักวิชาการและการบริหารการใช้เทคโนโลยีโดยการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล

De Waal (2016) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารงานวิชาการ คือ ความสำเร็จของเป้าหมายที่พึงพาเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านทางผู้ช่วยมนุษย์ และการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศความสามารถของผู้นำยุคดิจิทัล มี 3 ประการคือ

1. ทักษะความรู้และประสบการณ์ในการควบคุมเทคโนโลยีเพื่อยุทธศาสตร์

2. การตัดสินใจด้านเทคโนโลยีและการบริหารความเสี่ยง
3. การใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดผลตอบแทน และแสดงให้เห็นถึง

คุณค่าการเป็นผู้นำแบบดิจิทัล

จากแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ ยุคดิจิทัล จึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้นำของสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ ยุคดิจิทัล จะเป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการพัฒนา หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การวัดผลและประเมินผลการศึกษา การพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีการเรียนการสอน การวิจัยและการพัฒนา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ยุคดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เทคโนโลยี สารสนเทศ มีทักษะการดำรงชีวิต อย่างมีความสุข มีคุณภาพมาตรฐานได้ตามเจตนารมณ์ ของการศึกษาให้มากที่สุด

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

ประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้น ส่วนประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงานและประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นสิ่งสำคัญที่ชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงาน และแสดงว่าการ ดำเนินงานนั้นประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ไว้แล้ว มีนักวิชาการและนักวิจัย ให้ความหมายเกี่ยวกับประสิทธิผล ไว้ดังนี้

พิพัฒน์พงษ์ วิเศษ (2560, หน้า 30) ได้ให้ความหมายของ ประสิทธิผล หมายถึง การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ในโรงเรียนเพื่อทำให้เกิดผลสำเร็จในตัวผู้เรียน คือ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นเกิด ความสำเร็จแก่บุคลากร คือ ทำให้บุคลากรสามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ และทุกคนในโรงเรียนสามารถปรับตัว เรียนรู้ที่จะทำงานต่าง ๆ ให้สำเร็จทุกสถานการณ์

ณรงฤทธิ์ นามเหลา (2560, หน้า 11) ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผลของ โรงเรียน หมายถึง ผลของการปฏิบัติงานการบริหารงานที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนกำหนดไว้

สุชาวดี อินทร์จันทร์ (2560, หน้า 108 – 126) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน คือ หลักประกันและความเชื่อมั่นของโรงเรียนที่มีต่อชุมชนและสังคมนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาว่าโรงเรียนมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับใดขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านโรงเรียน การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ที่ต้องกำหนดให้โรงเรียน จัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะต้องอาศัยกระบวนการ รับรองมาตรฐานคุณภาพที่เน้นหลักการให้โรงเรียนพัฒนาและประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง เพราะหากโรงเรียนขาดกระบวนการพัฒนาและประเมินตนเอง ย่อมจะส่งผลกระทบต่อ ปัญหาอื่น ๆ อันจะบ่งบอกถึงประสิทธิภาพและศึกษา และแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของ โรงเรียนเกิดจากความต้องการในการพัฒนาประสิทธิภาพต่อการจัดการคุณภาพการศึกษา อย่างเป็นระบบ โดยมุ่งหวังให้เกิดการศึกษาแก่เด็กไทยทุกคนมีความเท่าเทียมกันใน คุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนและลดความเหลื่อมล้ำในคุณภาพของผลผลิต ซึ่งหมายถึงคุณภาพของผู้เรียนที่ได้มีการกล่าวอย่างกว้างขวางเป็นสากลโดยเฉพาะใน ประเด็นเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนที่เป็นตัวบ่งชี้สำคัญอย่างหนึ่งของความมีประสิทธิภาพ ของโรงเรียน

Hoy and Miskel (2001, p. 373) ได้ให้ความหมายของ ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพของโรงเรียนพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ 4 ประการ คือ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียน ให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

Burns (1987, pp. 117 – 134) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพอาจพิจารณาจาก 1) ความสามารถในการจัดสรร ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อม ที่มากระทบภายในและภายนอก 3) ความพึงพอใจในการทำงานของครู

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การที่กำหนดไว้ สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนา เพื่อให้มีการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมกับ สถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

1. ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุดด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัวรวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนสถานศึกษาชุมชนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหาร และการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดของสถานศึกษาเนื่องจากสถานศึกษาจะมีมาตรฐานคุณภาพมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับงานวิชาการเป็นหลักซึ่งงานวิชาการเปรียบเสมือนหัวใจหลักของโรงเรียนจึงมีหน่วยงานทางการศึกษาและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

พิพัฒน์พงษ์ วิเศษ (2560, หน้า 48) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุดงานวิชาการจึงเป็นตัวที่บ่งบอกถึงคุณภาพในการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนคุณภาพของครูผู้สอนและที่สำคัญคือคุณภาพของนักเรียนที่ผ่านการศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ ดังนั้น ขอบข่ายในการบริหารงานวิชาการ เช่น การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาการวัดผลประเมินผลการนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจึงเป็นส่วนที่ทำให้สถานศึกษานั้น ๆ มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากที่สุด

ภาควัฒนิต ทองลาค (2561, หน้า 26) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาทุกชนิดในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานสูงสุดเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนตามภารกิจของสถานศึกษา รวมถึงกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องการปรับปรุง พัฒนาระบบการเรียนรู้ของครู และนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและ

เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมโดยผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อมาตรฐานหรือคุณภาพทางการศึกษาแก่ผู้เรียนทุกคน

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 190) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานในทุกปัจจัยที่มุ่งหวังให้ภารกิจหลักของโรงเรียน เป็นไปตามเจตนารมณ์ของปรัชญา หลักการ แนวคิดทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนารอบด้านจนเต็มศักยภาพ เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือเป็นคนดี เป็นคนเก่ง และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

Canadian Association of University Teachers: CAUT) ได้กล่าวถึงความหมายของงานวิชาการว่า เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความรู้ การเผยแพร่ และการประยุกต์ใช้ โดยผ่านการวิจัย การสอน การบรรยายสาธารณะ การสื่อสาร การประชุม สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ห้องสมุด การปฏิบัติงานอาชีพ เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูล และปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยจึง สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการหรือการดำเนินกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน การประเมินผลการสอนในโรงเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียน

2. ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

มีนักการศึกษานักวิจัยและนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ศิวพร ละหารเพชร (2562, หน้า 13) ได้สรุปความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษานั้น เป็นงานสำคัญของสถานศึกษาเป็นหน้าที่หลักและหัวใจสำคัญที่ผู้บริหารศึกษาและครูต้องร่วมกันปฏิบัติตามภารกิจสถานศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการว่าจะสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพมีความรู้ มีจริยธรรมและคุณสมบัติตามที่ต้องการ เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมและยังเป็นเครื่องมือชี้วัดความสำเร็จ ความรู้ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำขององค์กร

เศรษฐพงศ์ นันทิวังค์ (2563, หน้า 27) ได้สรุปความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญมากในทุกโรงเรียนซึ่งผู้บริหาร

โรงเรียนต้องร่วมมือกับครูและบุคลากรในโรงเรียนในการพัฒนา การปรับปรุง และการแก้ไขในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้งานวิชาการบังเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กัสม่า อัศวภูมิ (2564, หน้า 39) ได้สรุปความสำคัญของ การบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในงานด้านวิชาการ อย่างถ่องแท้ ผู้บริหารที่ต้องให้ความสนใจและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียน

ยุพากัด อินอุ้น (2564, หน้า 36) ได้สรุปความสำคัญของ การบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดใน สถานศึกษาถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียนต้องกระจายอำนาจใน การบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีภาวะผู้นำ ทางวิชาการ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องตระหนักในการกิจพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อ การศึกษาในยุคปัจจุบันเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีศักยภาพยิ่งขึ้น

โสภณัฐ พาแสง (2567, หน้า 51) ได้สรุปการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษานั้น เป็นงานที่สำคัญของสถานศึกษาเป็นหน้าที่หลัก เป็นหัวใจสำคัญ ที่มุ่งบริหารสถานศึกษาและครูจะต้องร่วมกันปฏิบัติตามภารกิจสถานศึกษาจะประสบ ความสำเร็จและเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักและใส่ใจ ผู้บริหาร จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในงานด้านวิชาการอย่างถ่องแท้ ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียนให้ มากที่สุดงานวิชาการมิใช่เพียงแต่ให้นักเรียนมีความรู้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังสอนให้ นักเรียนมีความรู้คุณธรรมและสามารถดำรงชีวิตในสังคมยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

Edward W. And others อ้างถึงใน ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ ได้ศึกษา และจัดลำดับความสำคัญของงานวิชาการไว้เป็นอันดับแรกของงานในความ รับผิดชอบของผู้บริหาร ดังนี้ งานวิชาการ ร้อยละ 40 งานบริหารบุคคล ร้อยละ 20 งานบริหารกิจการนักเรียน ร้อยละ 20 งานบริหารการเงิน ร้อยละ 5

Miller ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นการบริหารทุกกิจกรรมในสถานศึกษา และที่สำคัญที่สุดคือ การจัดทำแผนการสอน และ ปฏิบัติตามแผนงานรวมทั้งการวัดผลและการจัดกิจกรรม ในการสอน

Forest and Kinser ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานที่จะต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารและการส่งเสริมการจัดทำหลักสูตร การสอน และการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารงานวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนซึ่ง ผู้บริหารโรงเรียนต้องร่วมมือกับครูและบุคลากรในโรงเรียนในการพัฒนา การปรับปรุง และการแก้ไข ในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้งานวิชาการเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหารจำเป็นต้องตระหนักในการกิจพัฒนางานวิชาการ ให้ก้าวทันต่อการศึกษาไทยในยุคปัจจุบันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลแก่ผู้เรียนให้มากที่สุดวิชาการมิใช่เพียงแต่ให้นักเรียนมีความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังสร้างเกาะให้ผู้เรียน เก่ง ดี และมีความสุขสามารถปรับการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันได้

3. หลักการของการบริหารงานวิชาการ

มีนักการศึกษา นักวิจัยและนักวิชาการกล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ศศิณัฐ ฐิติธนต์ (2562, หน้า 20) กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการเป็นแนวคิดเพื่อให้ปฏิบัติบรรลุความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารต้องใช้ทั้งหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงคุณภาพของเป้าหมาย คือ ผู้เรียนเป็นหลัก นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงบุคลากร ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการบริหาร โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหาร ให้การส่งเสริมสนับสนุนและดูแลเอาใจใส่ด้วยความยุติธรรมและเสมอภาค

ศิวพร ละหารเพชร (2562, หน้า 19) สรุปได้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการเป็นแนวคิดเพื่อให้การปฏิบัติบรรลุความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น ในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารต้องใช้ทั้งหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงคุณภาพของเป้าหมาย คือ ผู้เรียนเป็นหลักนอกจากนี้ต้องคำนึงถึง บุคลากร ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการบริหารโดยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารให้การส่งเสริมสนับสนุนและดูแลเอาใจใส่ด้วยความยุติธรรมและเสมอภาค

กัสมา อัครภูมิ (2564, หน้า 43) ได้สรุปหลักการบริหารงานวิชาการไว้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการต้องคำนึงถึงการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทำให้ดีที่สุด นำไปสู่คุณภาพที่คาดหวัง คำนึงถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษามีการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการ พัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอตลอดเวลาโดยบุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมเสนอแนะ ปรับปรุงพัฒนาให้ผลผลิตมีคุณภาพ

ยุพารัตน์ อินนูน (2564, หน้า 38) ได้สรุปหลักการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องอาศัยหลักการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนสังคมปัจจุบัน จัดกระบวนการเรียนรู้โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสามารถทักษะคุณภาพ จัดการได้และสำเร็จการศึกษาตามกำหนด นอกจากนี้แล้วผู้บริหารหรือผู้นำทางวิชาการต้องมีทักษะด้านความคิด ทักษะด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะด้านความรู้ทางวิชาการ ซึ่งเป็นความเชี่ยวชาญหรือทักษะของผู้บริหารที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับงานและเทคนิคต่าง ๆ

อรุณี สุวรรณศรี (2564, หน้า 62) ได้สรุปหลักการบริหารงานวิชาการไว้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการต้องคำนึงการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ทำให้ดีที่สุดนำไปสู่คุณภาพที่คาดหวัง คำนึงถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษา โดยให้บุคลากรทุกฝ่ายได้รับผิดชอบร่วมกันทำให้ผลผลิตมีคุณภาพและประสิทธิผล ความประหยัด การดำเนินงานทางวิชาการโดยอาศัยหลักการดังกล่าวย่อมจะสามารถบรรลุความสำเร็จ คือ ความเป็นเลิศทางวิชาการ

James Forest and Kinser (2002) ได้กล่าวถึงหลักการและภาระงานด้านการบริหารวิชาการ ไว้ดังนี้ 1) งานกำหนด เป้าหมายและมาตรฐาน 2) งานวางแผน และพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่สนับสนุนเป้าหมายและเป็นมาตรฐาน 3) งานด้านการตลาด 4) งานด้านบุคลากร 5) การจัดตาราง เรียน 6) การจัดชั้นเรียน 7) งานด้านกฎหมาย 8) การวัดประเมินผลและการประกันคุณภาพ 9) การแก้ไขข้อขัดแย้ง 10) การเสริมแรง สร้างขวัญกำลังใจ คุณธรรมจริยธรรม 11) งานที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง 12) การจัดสรรงบประมาณ 13) การจัดทำรายงานประจำปีต่อสาธารณชน

Kimbrough and Nunnery (1998) ได้กล่าวถึง หลักการการบริหารงานวิชาการ ดังนี้ 1) งานด้านหลักสูตร และการนำไปใช้ ผู้บริหารต้องมีความรู้เกี่ยวกับ

หลักสูตรประเภทต่าง ๆ เพื่อดำเนินการจัดหลักสูตรประเภทต่าง ๆ ดำเนินการจัดหาหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร ตลอดจนคู่มือการใช้หลักสูตรให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของครู 2) งานการเรียนการสอน (การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน) ได้แก่ การจัดทำแผนการ สอนและบันทึกการสอน ตลอดจนปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จัดให้มีการอบรมสาธิต การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์กับเพื่อนครูหรือผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบใหม่ 3) งานประเมินผลครอบคลุมถึงการวัดผลและการประเมินผลให้เป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนด ปรับปรุงการสร้างเครื่องมือวัดผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีการตรวจสอบการทำสมุด ประจำชั้นและสมุดประจำวันนักเรียนของครูทุกคนให้ถูกต้องเรียบร้อยและเป็นปัจจุบันเสมอ 4) งานการจัดสื่อสนับสนุนโปรแกรมการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดหาสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานด้านการวางแผน กำหนดวิธีการดำเนินงาน ตลอดจน การส่งเสริมการสอน

จากการศึกษาหลักการบริหารงานวิชาการจากข้างต้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอาศัยปัจจัยหลายอย่างทั้ง ผู้บริหาร บุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยคำนึงถึงคุณภาพของเป้าหมาย คือ ผู้เรียนเป็นหลักต้องมีการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชนสังคมปัจจุบันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

4. ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

ตามกฎหมายกระทรวงซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรคสองแห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 มีข้อบ่งชี้ ดังนี้
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, หน้า 29)

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็น
การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา

และองค์กรอื่น

14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย
องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ
ของสถานศึกษา

16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยขอข่วย
และภารกิจงานวิชาการ ทั้งหมด 17 งานมีรายละเอียดดังนี้

17.1 การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น มีข้อบ่งชี้การดำเนินการ
ดังนี้

17.1.1 วิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่สำนักงานเขต
พื้นที่ การศึกษาจัดทำไว้หรือจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มเติมตามบริบทของ
สถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

17.1.2 วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อกำหนดจุดเน้นหรือประเด็นที่สถานศึกษาให้ความสำคัญ

17.1.3 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาและ ชุมชนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

17.1.4 จัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาเพื่อนำไปจัดทำรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติม จัดทำคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดประสบการณ์ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนประเมิณผลและปรับปรุง

17.1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติ
สรุปได้ว่า การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น สถานศึกษาจะต้องสามารถวิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ของท้องถิ่นคำนึงถึงความสอดคล้องของท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์

17.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

17.2.1 วางแผนงานด้านวิชาการในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาการพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการโดยการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ กำหนดเป้าหมายจัดทำกรอบในการดำเนินงานตลอดจน ดูแล นิเทศ กำกับและติดตาม

17.2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น สถานศึกษาจะต้องสามารถวิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ของท้องถิ่นคำนึงถึงความสอดคล้องของท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์

17.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาสถานศึกษาดำเนินการได้ทุกรายการตามภาระงานที่กฎกระทรวงฯ และประกาศสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดโดยมีการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
ดังนี้

17.3.1 จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

17.3.2 จัดการเรียนการสอนวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรม
นำความรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

17.3.3 ใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

17.3.4 จัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ
ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

17.3.5 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน
ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

17.3.6 ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของผู้เรียนช่วยเหลือ
ผู้เรียน พิจารณา โอกาส และผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา
หมายถึง กระบวนการที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่จะต้องดำเนินกิจกรรม
ไปตามหลักสูตรที่ได้กำหนด เอาไว้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการฝึกคิด ปฏิบัติกิจกรรม
ต่าง ๆ และส่งเสริมพัฒนาการ ของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน

17.4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีขอบข่าย
การดำเนินการ ดังนี้

17.4.1 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเอง

17.4.2 จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เองให้ทันกับ
การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และเป็นต้นแบบให้กับสถานศึกษาอื่น

17.4.3 จัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์
ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา มีความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และสามารถ
อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

17.4.4 จัดให้มีวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

17.4.5 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาให้สูงหรือลึกซึ่งมากขึ้น
สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ให้ครอบคลุมการศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศการศึกษา
สำหรับผู้ปกครอง พิจารณา และการศึกษาทางเลือก

17.4.6 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอดคล้องสภาพ
ปัญหา ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และมุ่งสู่ความเป็นสากล

17.4.7 นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตร
สถานศึกษา และรายงานผลให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารับทราบ

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา จะต้องมีการ
การศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
เพราะหลักสูตรนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะเป็นแนวทางเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย
ของการศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

17.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีขอบข่ายการดำเนินการ
ดังนี้

17.5.1 จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ
ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

17.5.2 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด
การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน
และแก้ไขปัญหา

17.5.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง
ฝึกปฏิบัติ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและมีความสนใจใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

17.5.4 จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นเลิศ
ตามศักยภาพของผู้เรียน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน
รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ไว้ในทุกวิชา

17.5.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ
สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้
ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ

17.5.6 จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

17.5.7 ศึกษาค้นคว้าพัฒนารูปแบบหรือการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ก้าวหน้า เพื่อเป็นผู้นำการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเป็นต้นแบบให้กับสถานศึกษาอื่น สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสร้างประสบการณ์ของผู้เรียนส่งเสริมบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

17.6 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

17.6.1 กำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ

17.6.2 จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา

17.6.3 วัดผล ประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ ผลการเรียนรู้ และอนุมัติผลการเรียนต่าง ๆ

17.6.4 จัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้และจัดให้มีการซ่อมเสริม กรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

17.6.5 พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานเทียบเคียงระดับสากล

17.6.6 จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

17.6.7 ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติการประเมินผลการเรียนรายภาค / รายปี และตัดสินผลการเรียน

17.6.8 การเทียบโอนผลการเรียนเป็นอำนาจของสถานศึกษาที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้แก่ คณะกรรมการเทียบระดับการศึกษา ทั้งในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย

คณะกรรมการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และวิชาการ พร้อมทั้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติการเทียบโอน

สรุปได้ว่า การวัด การประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน เพื่อกำหนดกรอบการวัดผลตามหลักสูตร และเป็นการส่งเสริมให้ครูนั้น จัดการวัดผล ประเมินผลอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

17.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

มีขอบข่าย การดำเนินการ ดังนี้

17.7.1 กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้การวิจัย

เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานของผู้เรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา

17.7.2 พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูป การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นสำคัญ ในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนขึ้นทำให้ผู้เรียนได้ฝึก การคิด การจัดการ การหาเหตุผลในการตอบคำถาม แก้ปัญหาเป็นการผสมผสานความรู้ แบบสหวิทยาการและการเรียนรู้ในปัญหาที่ตนสนใจ

17.7.3 พัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย

17.7.4 รวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อการเรียนรู้ และพัฒนา คุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนา การเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพ งานวิชาการในภาพรวม ของสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อเป็นการพัฒนา คุณภาพการศึกษา

17.8 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีขอบข่ายการ

ดำเนินการ ดังนี้

17.8.1 จัดให้มีแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลายทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษาให้พอเพียงเพื่อสนับสนุนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง กับการจัดกระบวนการ เรียนรู้

17.8.2 จัดระบบแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อ การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพเฉพาะด้านของผู้เรียน เช่น พัฒนาห้องสมุด

ให้เป็นห้องสมุด IT ห้องสมุดกลางและห้องสมุด กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ห้องสมุดเคลื่อนที่ มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑ์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์วิชาการ สวนสุขภาพ สวนวรรณคดี สวนธรรมชาติ เป็นต้น

17.8.3 จัดระบบข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนของสถานศึกษาของตนเอง เช่น จัดเส้นทาง / แผนที่และระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดสถาบันการศึกษาพิพิธภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

17.8.4 ส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมิน และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

17.8.5 ส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในต่างประเทศ
สรุปได้ว่า การพัฒนาและการส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึงการส่งเสริมการพัฒนาให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความพร้อม และมีความสมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเรียนรู้ภายนอกและภายในให้ครอบคลุมมากที่สุด

17.9 การนิเทศการศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

17.9.1 สร้างความตระหนักให้แก่ครูและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศภายในว่าเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศเป็น การพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคลให้มีคุณภาพ การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร เพื่อให้ทุกคนเกิดความเชื่อมั่นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องก้าวหน้า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและตัวครูเอง

17.9.2 จัดการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพทั่วถึงและต่อเนื่องเป็นระบบและกระบวนการ

17.9.3 จัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบนิเทศ การศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึงกระบวนการที่จะต้องติดตาม ประเมินผล มีการจัดการอย่างเป็นระบบ และมีกระบวนการที่ถูกต้องมีคุณภาพสามารถจัดการนิเทศได้อย่างหลากหลายรูปแบบเหมาะสมกับสภาพและปัญหาความต้องการพัฒนาแต่ละสถานศึกษา

17.10 การแนะแนว มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

17.10.1 กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่มีการแนะแนว
เป็นองค์ประกอบสำคัญโดยให้ทุกคนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วม
ในกระบวนการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

17.10.2 จัดระบบงานและโครงสร้างงานแนะแนวและระบบ
การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน

17.10.3 ส่งเสริมให้ครูทุกคนมีบทบาทและเห็นคุณค่า
ของการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

17.10.4 ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติม
ในเรื่อง จิตวิทยาและการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้สามารถบูรณาการ
ในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การดำรงชีวิตประจำวัน

17.10.5 คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถมีลักษณะ
บุคลิกภาพที่เหมาะสมทำหน้าที่ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น
และคณะอนุกรรมการแนะแนว

17.10.6 ดูแล นิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุน
การดำเนินงานแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

17.10.7 ส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างครู
ผู้ปกครอง และชุมชน

17.10.8 ประสานงานด้านการแนะแนวระหว่างสถานศึกษา
องค์กร ภาครัฐและเอกชน ศาสนสถาน ชุมชน ในลักษณะเครือข่ายการแนะแนว

17.10.9 เชื่อมโยงงานแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การแนะแนวการศึกษา หมายถึง
การวางแนวทางในการดำเนินการแนะแนวการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึง
ศักยภาพ ความถนัดของตัวเอง เพื่อการเลือกศึกษาต่อได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
กับความสามารถของนักเรียน

17.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน
การศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

17.11.1 กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ที่สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาชาติเอกลักษณ์ของสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้พร้อมทั้งกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ และประกาศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

17.11.2 จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

(แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษา) ที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่ผ่านการวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นของสถานศึกษา และระบุวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ความสำเร็จของการพัฒนา วิธีการดำเนินงาน ที่มีหลักวิชาและผลการวิจัยรองรับงบประมาณ และทรัพยากร รวมทั้งแหล่งวิทยาการ จากภายนอกที่ให้การสนับสนุนอย่างชัดเจน โดยมีบุคลากรของสถานศึกษาและผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบและจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อรองรับและดำเนินการ ทั้งนี้โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนโดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

17.11.3 จัดระบบบริหารงานที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและเอื้อต่อ

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และจัดทำระบบสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และเพียงพอและสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

17.11.4 ผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายดำเนินการตาม

แผนปฏิบัติการสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด หรือดำเนินการตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในการดำเนินโครงการ / กิจกรรมสถานศึกษา ต้องสร้างระบบการทำงานที่เข้มแข็งเน้นการมีส่วนร่วม และวงจรการพัฒนาคุณภาพของเดมมิง (Deming Cycle) หรือที่รู้จักกันว่าวงจร PDCA

17.11.5 จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

เพื่อทราบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และรายงานผลพร้อมข้อเสนอแนะการเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปประกอบการปรับปรุงพัฒนา และพร้อมรับการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัด

17.11.6 จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐาน

การศึกษาของสถานศึกษาโดยมีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการขึ้น

ทะเบียนจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างน้อย 1 คนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย และพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายในจากหน่วยงานต้นสังกัด

17.11.7 จัดทำรายงานประจำปี (SAR) เพื่อสะท้อนคุณภาพผู้เรียน และการบริหารจัดการศึกษาของผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่นำไปสู่เป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้ในรอบปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

17.11.8 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และนำไปปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร และนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา เป็นกระบวนการที่จะต้องดำเนินการของบุคลากรหรือหน่วยงานนั้น ๆ เพื่อกำหนดเป้าหมายหลักเกณฑ์ที่สถานศึกษาจะดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของสังคมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

17.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ มีขอบข่าย การดำเนินการ ดังนี้

17.12.1 ส่งเสริมให้มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น

17.12.2 ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน

17.12.3 ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรมมีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ

17.12.4 พัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชน สรุปได้ว่า การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งด้านวิชาการ หมายถึง การที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาทักษะเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนในรูปแบบของ

กิจกรรมต่าง ๆ โดยพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อให้งานนั้น ๆ บรรลุ เป้าหมายและประสบผลสำเร็จ

17.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ
กับสถานศึกษา และองค์กรอื่น มีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

17.13.1 ประสานความร่วมมือวิทยากรภายนอกและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี
ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

17.13.2 เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
ตลอดจนประสานงานกับองค์กรภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ
ของชุมชน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

17.13.3 จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมการพัฒนา
ทางวิชาการและวัฒนธรรม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า การประชุมผู้ปกครอง
ผู้เรียน การปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน การรวมกิจกรรมกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เป็นต้น

17.13.4 ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ
กับสถานศึกษา และองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การประสาน
ความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น หมายถึง
การสร้างเครือข่ายองค์กรที่ร่วมมือกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งบริเวณใกล้เคียงกัน
ในเขตพื้นที่การศึกษา และต่างเขตพื้นที่การศึกษา

17.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการได้แก่บุคคล
ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
มีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

17.14.1 ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อบุคคล ครอบครัว
ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ
สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิ
ในการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานการศึกษาที่เป็นจุดเน้นเฉพาะ

17.14.2 จัดให้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจ การเพิ่ม
ความพร้อมให้กับบุคคล ครอบครัว ชุมชนองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบัน
สังคมอื่นที่ร่วมจัดการศึกษา

17.14.3 ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นจัดการศึกษาและใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

17.14.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษากับบุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

17.14.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชนองค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการตามความเหมาะสมและจำเป็น

17.14.6 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา หมายถึง การเข้าไปมีส่วนช่วยและสนับสนุนแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างครู ชุมชน การขับเคลื่อน การพัฒนา ผู้เรียนเพื่อสร้างสัมพันธภาพอันดีต่อกัน

17.15 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ของสถานศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

17.15.1 ศึกษาและวิเคราะห์ระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงาน ด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้และถือปฏิบัติ เป็นแนวเดียวกัน

17.15.2 จัดทำร่างระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้าน วิชาการ ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้ และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

17.15.3 ตรวจสอบเรื่องระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และแก้ไขปรับปรุง

17.15.4 นำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

17.15.5 ตรวจสอบและประเมินผลการใช้ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาและนำไปแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป

สรุปได้ว่า การจัดทำระเบียบและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ

การงานด้าน วิชาการของสถานศึกษา หมายถึง การวางระบบแนวทางร่วมกันเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันของสถานศึกษา เพื่อความรวดเร็วและถูกต้องในการ ดำเนินงานวิชาการ

17.16 การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

17.16.1 ศึกษาวิเคราะห์ คัดเลือกหนังสือเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน

17.16.2 จัดทำหนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์หนังสืออ่าน ประกอบแบบฝึกหัด ใบงานและใบความรู้ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

17.16.3 พิจารณาคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบแบบฝึกหัดใบงาน และใบความรู้ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์ศึกษาเพื่อคัดเลือกหนังสือที่มีคุณภาพสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเป็นการเพิ่มทักษะกระบวนการของผู้เรียน

17.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

17.17.1 จัดให้มีการร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา

17.17.2 พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนา สื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ ชมรมวิชาการ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา

17.17.3 พัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ให้อรรถประโยชน์ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น และรวบรวมแหล่งสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

17.17.4 พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นห้องสมุด IT เพื่อเป็นแหล่งสืบค้น

17.17.5 นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน ของบุคลากรในการจัดหาผลิตใช้ และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง สื่อและเทคโนโลยีที่จะต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน จำเป็นจะต้องมีการ พัฒนาไปตลอดให้เข้ากับทุกยุคทุกสมัยเพื่อจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานวิชาการ กับสถานศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ

เนื่องจากข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารงานวิชาการตามที่ กำหนด ในกฎกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556, หน้า 39 – 49) ทั้ง 17 ภารกิจ บางข้อบ่งชี้งานและภารกิจมีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการจัด กลุ่มข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารงานวิชาการที่มีความสอดคล้องกันขึ้นใหม่ได้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการจัดการหลักสูตร 3) ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 5) ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน 6) ด้านการแนะแนวการศึกษา 6) ด้านการนิเทศและการประกันคุณภาพการศึกษา ดังตาราง 2

ตาราง 2 การจัดกลุ่มข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารงานวิชาการที่มีความสอดคล้องกัน จากข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารงานวิชาการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ศึกษาธิการ (2556) ทั้ง 17 ภารกิจ

ภารกิจการบริหารงานวิชาการ	ข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารงานวิชาการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556, หน้า 39 – 49)
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	1. การวางแผนด้านวิชาการ 2. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
2. ด้านการจัดการหลักสูตร	1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

ตาราง 2 (ต่อ)

ภารกิจการบริหารงานวิชาการ	ขอบข่ายและภารกิจการบริหารงานวิชาการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556, หน้า 39 - 49)
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรียนการสอน	1. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3. การคัดเลือก หนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ ในสถานศึกษา 4. การพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
4. ด้านการพัฒนาและ ส่งเสริมทางด้านวิชาการ	1. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา 2. พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 3. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 4. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษา 5. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
5. ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนและ งานทะเบียนนักเรียน	1. การวัดผล ประเมินผลและการดำเนินการ เทียบโอน ผลการเรียนรู้ และองค์กรอื่น
6. ด้านการแนะแนว การศึกษา	1. การแนะแนว
7. ด้านการนิเทศและ ประกัน คุณภาพการศึกษา	1. การนิเทศการศึกษา 2. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา

จากตาราง 2 พบว่า ภารกิจการบริหารงานวิชาการ 7 ด้าน มีความสอดคล้อง
และครอบคลุมการบริหารงานวิชาการ 17 งาน ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของ

กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2556 ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยึดตามกรอบขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ตามขอบข่ายและภารกิจงาน 7 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานวิชาการ ที่เกี่ยวกับการวางแผนด้านนักเรียน การวางแผนด้านครู การวางแผนด้านทรัพยากรทางกายภาพ การจัดทำคู่มือระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของโรงเรียน
2. ด้านการจัดการหลักสูตร หมายถึง การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาสาระท้องถิ่น และการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การบริหารงานวิชาการ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศ การศึกษา การคัดเลือกหนังสือเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา งานโสตทัศนศึกษา งานเทคโนโลยีทางการบริหารและการเรียนการสอน และการพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษา การคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอน ในโรงเรียนรวมถึงการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมและยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้ และผู้เรียนและมีการจัดทำ จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและผู้เรียนอย่างเพียงพอ
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการรวบรวมเผยแพร่การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอ และสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้และการให้ความรู้เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพของคนในชุมชนท้องถิ่นตลอดจนส่งเสริมให้คนในชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน หมายถึง การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับทะเบียนนักเรียนหรือหลักฐานงานทะเบียนนักเรียนที่มีข้อความครบถ้วนถูกต้อง และการจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบการวัด และประเมินผลของสถานศึกษา

6. ด้านการแนะแนวการศึกษา หมายถึง การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษาโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน

7. ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ผลการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการจัดระบบนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ดำเนินการนิเทศพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศรวมทั้งการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ จึงเป็นกระบวนการบริหารในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นซึ่งส่งผลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานตามเจตนารมณ์ของการศึกษาให้มากที่สุด

บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1. ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ถนนท่าดอกแก้ว – ศรีสงคราม บ้านปฏิรูป ตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม รหัสไปรษณีย์ 48150 โทร 042 – 599265 โทรสาร 042 – 599096

การจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเกิดจากการที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายทางการศึกษาที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2542 และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 กำหนดให้การบริหารและการจัดการขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่น และให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเป็นหน่วยงานที่อยู่ใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกิดขึ้นตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษา เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาและกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาและกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2551 อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และพระราชบัญญัติบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ตลอดจนประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่ประถมศึกษา ทั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ได้ถูกประกาศเปลี่ยนแปลงเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ประกอบด้วย 6 อำเภอ คือ ได้แก่อำเภอท่าอุเทน อำเภอสว่างนคร อำเภอโนนหว้า อำเภอบ้านแพง อำเภอโพนสวรรค์และอำเภอนาทม มีนักเรียนในสังกัด 26,961 คน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งสิ้น 1,559 คน

2. บริบทการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีเขตพื้นที่บริการประกอบด้วย 6 อำเภอ คือ อำเภอสว่างนคร อำเภอท่าอุเทน อำเภอบ้านแพง อำเภอโนนหว้า อำเภอโพนสวรรค์ และอำเภอนาทม มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน แก่ประชากรวัยเรียนและประชาชนทุกคนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เสมอภาค เท่าเทียม และมีคุณภาพ ให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม นำไปสู่การเตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับความต้องการ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ และการแข่งขันของประเทศ โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามดัชนีตัวชี้วัดที่กำหนด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 แบ่งโครงสร้างภายในองค์การเป็น

9 กลุ่มงาน 1 หน่วย สถานศึกษาภายใต้การกำกับดูแล จำนวน 181 แห่ง บริหารจัดการ การศึกษาองค์การโดยองค์คณะบุคคล ประกอบด้วย คณะกรรมการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา (ก.ต.ป.น.) ประธานเครือข่ายสถานศึกษา ในระดับ สถานศึกษาบริหารจัดการโดยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบ ของคณะกรรมการประกอบด้วยคณะบุคคลจากทุกภาคส่วนของสังคม

3. ภารกิจหลัก

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณ เงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงาน ข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงาน ดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและเขตพื้นที่ การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัด และการพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การวิจัยและพัฒนา การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสาน ส่งเสริมการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะทำงาน ด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไประหว่างองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทน กระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีได้รับมอบให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอาจมีอำนาจหน้าที่นอกเหนือไปจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมขององค์กร

วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จัดการศึกษาได้มาตรฐานสากล บนวิถีดนไทย น้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการศึกษา ส่งเสริมพัฒนาที่ยั่งยืน จัดการศึกษาได้มาตรฐานสากล หมายถึง การพัฒนา ผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล มีทักษะที่จำเป็น ของโลกศตวรรษที่ 21

บนวิถีดนไทย หมายถึง การปลูกฝังให้ผู้เรียนรักชาติ สืบทอด วัฒนธรรมของชาติ และความหลากหลายของวัฒนธรรมท้องถิ่นให้อยู่อย่างมั่นคง สร้างค่านิยม จิตสำนึก ให้ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย นำทุนทางวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา หมายถึง ส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิต ที่มั่นคง มีคุณธรรม และเป็นพลเมืองดี ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมจากแนวทางการดำเนินงาน โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในหลวงรัชกาลที่ 10 ส่งเสริมปฏิบัติ

ส่งเสริมพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การดำเนินงานด้านการบริการจัดการ ทรัพยากรโดยคำนึงถึงต้นทุนและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน และเพิ่มพูนโอกาสสำหรับคนรุ่นหลัง

พันธกิจ (Mission)

1. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. จัดการศึกษาให้ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ได้รับความปลอดภัยจากภัยพิบัติ ภัยคุกคามทุกรูปแบบ เพื่อรองรับวิถีชีวิตใหม่
3. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
4. พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถและเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
5. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคน ได้รับการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
6. พัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะด้านภาษาและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
7. จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
8. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา โดยใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)

เป้าหมาย (GOALS)

1. ผู้เรียนในระดับปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภูมิใจในความเป็นไทย
2. ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษาได้รับการดูแล ความปลอดภัยจากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ และรองรับวิถีชีวิตใหม่ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

3. ผู้เรียนในระดับปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานสอดคล้องกับศักยภาพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะ และทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถวางแผนในการศึกษาต่อเพื่อการมีงานทำ และสามารถปรับตัวในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

4. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้และจรรยาบรรณ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

5. สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6. ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีสมรรถนะด้านภาษาและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เชื่อมโยงนโยบายด้านดิจิทัลของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายด้านปัญญาประดิษฐ์

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีสมรรถนะในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการ มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและการรายงานผลอย่างเป็นระบบ ใช้งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา

5. กลยุทธ์หน่วยงาน (Strategy)

กลยุทธ์ที่ 1 การเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

กลยุทธ์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ

6. ค่านิยมองค์กร (VALUE)

“องค์กรคุณภาพ คุณธรรม นำสู่ความสุข”

จากบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การพัฒนาผู้เรียนให้มี สมรรถนะและทักษะที่จำเป็นของโลก

ศตวรรษที่ 21 เพื่อการแข่งขันในระดับสากล เน้นการปลูกฝังให้ผู้เรียนรักษาและสืบทอด วัฒนธรรมไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจ การน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา ส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู และผู้เรียนมีทัศนคติ ที่ดีต่อบ้านเมือง มีคุณธรรม และเป็นพลเมืองดี นำไปสู่ การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยการบริหาร จัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ คำนึงถึงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต พันธกิจหลักในการเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันชาติ คุลความปลอดภัย พัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ สร้างโอกาสทางการศึกษา อย่างเท่าเทียม พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ จัดการศึกษาเพื่อคุณภาพ ชีวิตที่ดีและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบบริหารจัดการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

ในการวิจัยครั้งนี้ นอกจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับ ขอบข่ายของเรื่องที่ศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำในยุค ดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่นักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้วนั้น งานวิจัยในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ปิยะวรรณ คิตโสตา (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะ ผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผล การบริหารงานโรงเรียน มัธยมศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ภาวะผู้นำ ของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน มัธยมศึกษาจำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน มัธยมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4. ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประสิทธิผลการบริหารงาน โรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน มัธยมศึกษาโดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 6. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร จำนวน 5 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม (X_3) ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง (X_2) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน (X_6) ภาวะผู้นำแบบสั่งการ (X_5) และภาวะผู้นำแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (X_4)

ทินกร บัวชู (2562 หน้า 285 – 594) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้วยการยกระดับการศึกษาไทยโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงโดยการกระตุ้นและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนระบบการทำงาน และการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสู่การเป็นโรงเรียนดิจิทัล โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจ สามารถสร้างสรรค์ เข้าถึงและการนำเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารโรงเรียน จากการศึกษารายการประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้อย่างเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะขับเคลื่อนผลลัพธ์ของสถานศึกษาในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการทำงานด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล ทั้งในเรื่องความคิด ความเป็นผู้นำและพฤติกรรม สามารถสร้างทีมผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้วยดิจิทัล โดย คำนึงถึง การใช้ทรัพยากรดิจิทัลในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนอย่างคุ้มค่า ลดความซ้ำซ้อนในกระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจนบรรลุผลสำเร็จ ตามเป้าหมาย

ณัฐธัญญา พรปทุมชัยกิจ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 28 ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยภาพรวม

และรายด้านอยู่ในระดับ มากทุกด้าน 2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ
ผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 เมื่อจำแนก
ตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามวุฒิ
ทางการ ศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
และจำแนก ตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัล
ของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า
ด้านการมี วิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนสอดคล้องกับบริบทโรงเรียน
และสามารถ ปฏิบัติได้จริง ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลผู้บริหาร
ควรส่งเสริมให้มีการใช้ เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ
ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการ อบรมการใช้เทคโนโลยี และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน
และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดรับเทคโนโลยีใหม่
และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี

เลอศักดิ์ ตามา (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำ
ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพ
การศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก
ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม พบว่า
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) การดำเนินงานระบบประกัน
คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบจำแนก
ตามสถานภาพโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ พบว่า
มีองค์ประกอบ 5 ด้าน สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษา
ของสถานศึกษาได้ร้อยละ 78

มุขำหมัดรุชสัน ลือบาอะลูติง (2564, หน้า 193) ได้ทำการศึกษา
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ตรัง กระบี่ ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวัน กระบี่ ตามความคิดเห็นครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมาคือ ความรู้ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ส่วนการสื่อสารดิจิทัลเป็นลำดับที่ต่ำที่สุด 2. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวัน กระบี่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวัน กระบี่ ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาครูให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูรุ่นเก่ากับครูรุ่นใหม่ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูควรมีการเตรียมความพร้อมทั้งในด้านการผลิตและการพัฒนาเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกดิจิทัล

1.2 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

ยุพา พรหมแย้ม (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางบัวทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางบัวทอง โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน และผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางบัวทองจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ฤทธิ์กร โยธสิงห์ (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
- 2) การบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ
- 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ
ในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ได้โดยมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 86

ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
- 2) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ภาวะผู้นำ
ทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้า
งานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ และจำแนกตามอำเภอที่โรงเรียนตั้งอยู่
โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์
ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน 4) ประสิทธิผลการบริหาร
งานวิชาการ ในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ
และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพประสบการณ์ในการทำงาน และอำเภอที่โรงเรียน
ตั้งอยู่โดยรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 5) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 6) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีอำนาจ
พยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
และจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการพัฒนาครูและบุคลากรด้านวิชาการ และด้านการสร้าง
บรรยากาศแห่งการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 7) แนวทาง
การยกระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความรู้
ทางด้านวิชาการมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
และนำหลักสูตรไปใช้ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีแผนในการพัฒนาครูและบุคลากร
ด้านวิชาการที่ชัดเจน ยุติธรรม ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง เช่น การประชุมอบรมและ

ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณธรรมและจริยธรรม และ 4) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งทางด้านกายภาพและจิตวิทยา

นุชเรศ คำดีบุญ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารงานของสถานศึกษา สังกัดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 4 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 4 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ การวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน การวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา มีผลการประเมินความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก โดยมีแนวทางการพัฒนาแต่ละด้าน ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตร คือ ควรบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนเป็นมาตรฐานเดียวกัน การวางแผนงานวิชาการ คือ ควรจัดเวลาของกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของโรงเรียนให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางเรียนของโรงเรียนลดภาระงานอื่น ๆ ของครูที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนคือควรมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย เสริมสร้างจัดบรรยากาศในโรงเรียนที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนพัฒนาห้องสมุดให้เอื้อต่อการเรียนรู้แก่นักเรียน การวัดผลและประเมินผล คือ ควรวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง นำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางในปีต่อไป และพัฒนานักเรียนให้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีให้เพิ่มมากขึ้น

พรภวิชัย อุณวิเศษ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำรงตำแหน่งและขนาดโรงเรียนต่างกัน พบว่า สมรรถนะด้านของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน 4) การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันโดยรวม พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียนต่างกันพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 5) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 6) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษามี 3 ด้านที่ต้องนำไปหาแนวทางในการพัฒนา คือ 1) ด้านการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการสนับสนุนส่งเสริมและการจัดการเทคโนโลยีและ 3) ด้านจริยธรรมกฎหมายและความปลอดภัย

วรพร ลิ้นศิริ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวลำภู ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การวัดและประเมินผล การนิเทศการศึกษาการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษา และตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

Grey – Bowen (2010, Abstract) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในเขตไมอามี ผลการวิจัย พบว่า

1) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในเขตไมอามี มีความเชี่ยวชาญในด้านการเพิ่มผลผลิตและการปฏิบัติวิชาชีพมากที่สุดจากมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) ทั้ง 6 ด้าน และมีความเชี่ยวชาญน้อยที่สุดในด้านการวัดผลและการประเมินผล 2) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในเขตไมอามี มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) ในด้านภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สูงสุด ความสำคัญรองลงมา ได้แก่ ด้านประเด็นทางสังคม กฎหมายและจริยธรรม และด้านการรายงานความสามารถของตนเอง ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน 3) ระดับความสามารถด้านภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 4) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีทางการศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และ 5) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) ด้านภาวะผู้นำที่มี วิสัยทัศน์มากที่สุด จากทั้ง 6 ด้าน

Fisher (2013, Abstract) ได้ทำการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 การศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบูรณาการ เทคโนโลยีในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรัฐเท็กซัส ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนกับความสามารถของครูในการบูรณาการเทคโนโลยีและการพัฒนาวิชาชีพทางด้านเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังพบว่า ความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถของครูในการบูรณาการเทคโนโลยีและการพัฒนาวิชาชีพทางด้านเทคโนโลยี

Khan (2016, อ้างถึงใน กัญญารัตน์ สุขแสน 2563, หน้า 100) ได้ทำการวิจัยความเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล การศึกษาผลกระทบของดิจิทัลเกี่ยวกับความเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ผลการวิจัยพบว่าลักษณะที่ระบุ 6 ประการของดิจิทัลล้วนส่งผลต่อรูปแบบของภาวะผู้นำร่วมสมัยทั้งสามรูปแบบ ลักษณะที่แตกต่างกันไม่เพียงแต่เปลี่ยนวิธีที่ผู้นำฝึกฝนรูปแบบความเป็นผู้นำแต่ละรูปแบบเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการที่ผู้นำของพวกเขาแสดงออกผ่านการใช้เครื่องมือวิธีการและกระบวนการดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนและเสริมสร้างความเป็นผู้นำของพวกเขา สิ่งที่พบคือสามมุมมองที่เสริมกันเมื่อนำองค์การที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ มุมมองขององค์กรรวม ความเสมือนจริงและอัปบนเครือข่าย แต่ละมุมมองเหล่านี้เป็นแง่มุมที่ได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้นำร่วมสมัยสรุปผลวิจัยที่ระบุ 6 ประการของดิจิทัลที่ส่งผลต่อรูปแบบของภาวะผู้นำร่วมสมัยดังนี้

- 1) การเชื่อมต่อระหว่างกัน 2) การลดเวลาหน่วงและความอุดมสมบูรณ์ของข้อมูล
- 3) เพิ่มความโปร่งใสและความซับซ้อน 4) การลบลำดับชั้นและการยุบอุปสรรคส่วนบุคคล
- 5) ตัวช่วยในการตัดสินใจและการเสริมสร้างความเชื่อสัตย์ 6) ผลของการมีมนุษยธรรม

Raamani Thannimalai and Arumugam Raman (2017, pp. 119 – 131) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการบูรณาการเทคโนโลยีในห้องเรียนของครูในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัย พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีตามมาตรฐานชาติด้าน การใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) จำนวน 5 ด้าน อยู่ในระดับสูง และพบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ที่สำคัญกับการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครู

England (2018, Abstract) ได้ทำการวิจัย การนำในยุคดิจิทัล ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการพัฒนานวัตกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นความมุ่งมั่นของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนานวัตกรรม โดยการใช้เทคโนโลยีช่วยให้เกิดวัฒนธรรมความร่วมมือและการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ข้อมูลนี้จะทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย โดยรวบรวมข้อมูลการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือในการพัฒนานวัตกรรมสำหรับนักศึกษาในหลักสูตรภาวะผู้นำเพื่อการจัดเตรียมการพัฒนานวัตกรรมและทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการบรรลุเป้าหมายต่อไป

6.2.2 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

Aydin Balyer. (2012, pp. 581 – 591) ได้ทำการวิจัย พฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนเชิงคุณภาพการวิจัยจากการรับรู้ของครู ผลการวิจัย พบว่า ระดับของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันเผยให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนแสดงลักษณะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในแง่ของการสร้างแรงจูงใจ การสร้างแรงบันดาลใจและแสดงพฤติกรรมกระตุ้นทางปัญญาให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา

Klein Joseph (2012, Abstract) ได้ทำการวิจัย สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอน จำนวน 200 คน ปี ค.ศ. 2012 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการหาค่าสหสัมพันธ์แบบพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการที่พบบ่อยส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านความโปร่งใสของผู้บริหารที่ไม่สามารถตรวจสอบจากบุคคลภายนอกได้ และความขัดแย้งของบุคลากรในโรงเรียนส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนทั้งสิ้น

Phongsakorn Adulpittayaporn (2019, Abstract) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและมาก โดยด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.52$) รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.49$) และการวัดผลประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.46$) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีทั้งหมด 5 แนวทาง 17 แนวทางย่อย และ 41 วิธีดำเนินการ ประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มี 3 แนวทางย่อย และ 10 วิธีดำเนินการ 2) การพัฒนาหลักสูตร มี 2 แนวทางย่อย

และ 4 วิธีดำเนินการ 3) การวัดผล ประเมินผล มี 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการ และ 5) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ มี 8 แนวทางย่อย และ 17 วิธีดำเนินการ

จากการศึกษางานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษา แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการกำหนดทิศทางอย่างมีขั้นตอนเป็นระเบียบ และการบริหารงานวิชาการโรงเรียน หมายถึง สภาพความสำเร็จที่ปรากฏอยู่จริงในโรงเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากความสามารถในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดทิศทางและสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นที่โรงเรียนได้อย่างครอบคลุม อย่างเป็นระบบ ชัดเจน และยังทำให้ผู้วิจัยค้นพบตัวแปรสำคัญหลายประเด็นที่สามารถนำมากำหนดเป็นตัวแปรเพื่อศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 คือ องค์ประกอบของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล มีจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ 2) ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล 4) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล 5) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มีจำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการจัดการหลักสูตร 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 5) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน 6) ด้านการแนะแนวการศึกษา 7) ด้านการนิเทศและการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ประกอบด้วย

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

**ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
ประกอบด้วย**

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงาน
วิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 672 คน จากทั้งหมด 41 โรงเรียน
จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน
และครูผู้สอน จำนวน 590 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 2, ปี 2567) ดังรายละเอียดที่แสดง

ตาราง 3 จำนวนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

อำเภอ	โรงเรียน ขนาดเล็ก	โรงเรียน ขนาดกลาง	โรงเรียน ขนาดใหญ่	รวมทั้งหมด
อำเภอศรีสงคราม	0	8	0	8
อำเภอท่าอุเทน	1	6	0	7
อำเภอนาหวา	0	6	1	7
อำเภอโพนสวรรค์	0	9	0	9
อำเภอบ้านแพง	0	5	0	5
อำเภอนาทม	0	5	0	5
รวม	1	39	1	41

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ
และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2568 และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
โดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610,
อ้างอิงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 246 คน

ใช้การเลือกแบบเจาะจงโดยเลือกโรงเรียนทุกโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน จากทั้งหมด 41 โรงเรียน วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน
 - 1.2.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน
 - 1.2.3 ครูผู้สอน ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน โรงเรียนละ 4 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำนวน 164 คน
- ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอนจำนวน 164 คน ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

จำแนกเป็นรายโรงเรียน

ลำดับ	รายการ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
	อำเภอท่าอุเทน								
1	บ้านหาดกวน	1	1	12	14	1	1	4	6
2	บ้านแก้วปัดโป่ง	1	1	13	15	1	1	4	6
3	ชุมชนคำพอกท่าดอกแก้ว	2	1	13	16	1	1	4	6

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
	อำเภอท่าอุเทน (ต่อ)								
4	บ้านพระ	2	1	12	15	1	1	4	6
5	บ้านพนอม	1	1	12	14	1	1	4	6
6	บ้านหนองเทา	2	1	12	16	1	1	4	6
7	บ้านโพนก่อ	2	1	13	1	1	1	4	6
	อำเภอบานแพง								
8	บ้านดอนกลาง	2	1	15	18	1	1	4	6
9	บ้านคำนกกก	2	1	11	14	1	1	4	6
10	บ้านป่าหว้าน	1	1	15	17	1	1	4	6
11	บ้านนาเข	2	1	15	17	1	1	4	6
12	ชุมชนไผ่ล้อม	2	1	12	15	1	1	4	6
	อำเภอนาทม								
13	บ้านชัยมงคล	2	1	13	16	1	1	4	6
14	บ้านนาดีวิทยา	2	1	13	16	1	1	4	6
15	บ้านคำแม่นาง	2	1	13	16	1	1	4	6
16	บ้านหมื่น	2	1	13	16	1	1	4	6
17	บ้านพันหวาดอนตู	2	1	13	16	1	1	4	6

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
	อำเภอศรีสงคราม								
18	บ้านขามเปี้ย	1	1	13	15	1	1	4	6
19	บ้านดงน้อย	2	1	13	16	1	1	4	6
20	บ้านภูกระแต	2	1	13	16	1	1	4	6
21	บ้านนาอินทร์ นาโ อ นาคอย	2	1	12	15	1	1	4	6
	พัฒนา								
22	ชุมชนเอื้องกอนาดี	2	1	14	17	1	1	4	6
23	บ้านนาโพธิ์	2	1	13	16	1	1	4	6
24	บ้านท่าบ่อ (บ่อศรีรัตนอำนวย)	1	1	13	15	1	1	4	6
25	บ้านหาดแพง	1	1	12	14	1	1	4	6
	อำเภอนาหว้า								
26	ราษฎร์สามัคคี	2	1	31	34	1	1	4	6
27	ชุมชนประสานมิตร	2	1	11	14	1	1	4	6
28	บ้านนาคอย	1	1	14	16	1	1	4	6
29	บ้านอุณา	2	1	13	16	1	1	4	6
30	บ้านโคกสะอาด	1	1	13	1	1	1	4	6
31	บ้านนาหนอง	1	1	13	5	1	1	4	6
32	บ้านดอนปอหนองโอง	2	1	13	15	1	1	4	6

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ		ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
33	อำเภอโพนสวรรค์								
33	บ้านนาขมิ้น	2	1	12	15	1	1	4	6
34	บ้านขามเตี้ยใหญ่	1	1	13	15	1	1	4	6
35	บ้านโพนเพ็ก	1	1	13	15	1	1	4	6
36	บ้านนาหัวบ่อ	2	1	14	17	1	1	4	6
37	บ้านโพนจาน	2	1	25	28	1	1	4	6
38	บ้านเสาเล้า	2	1	16	19	1	1	4	6
39	บ้านขวางคสิขุชาติ	2	1	13	16	1	1	4	6
40	บ้านห้วยไธสมบุญ	2	1	13	16	1	1	4	6
41	บ้านนาเตา	2	1	13	16	1	1	4	6
รวม		71	41	560	672	41	41	205	246

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ

แบบสอบถามประกอบด้วย สถานภาพ ประสบการณ์การในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งโรงเรียน แบบสอบถามเป็นแบบมีตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้ (forced choice) ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ มี 3 ตัวแปร แบ่งเป็นดังนี้

1.1 สถานภาพ

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

1.1.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ

1.1.3 ครูผู้สอน

2. ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

2.1 น้อยกว่า 10 ปี

2.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

2.3 มากกว่า 20 ปี

3. เขตที่ตั้งโรงเรียน

3.1 อำเภอท่าอุเทน

3.2 อำเภอบ้านแพง

3.3 อำเภอนาทม

3.4 อำเภอศรีสงคราม

3.5 อำเภอนาหว้า

3.6 อำเภอโพนสวรรค์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 5 ด้าน

ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. ด้านวิสัยทัศน์

2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล

4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล

5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครพนม เขต 2 จำนวน 7 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
2. ด้านการการจัดการหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียน
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา
7. ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา

สำหรับแบบสอบถาม ในตอนที่ 2 และ 3 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของเรนซิส ไลเคอร์ท (Rensis Likert's 5 Rating Scale) โดยกำหนดช่วงระดับของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล / ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล / ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล / ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล / ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล / ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาในตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 3.1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 แล้วกำหนดคำถาม

แบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิส ไลเคอร์ท (Rensis Likert's 5 Rating Scale)

3.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับ
จุดมุ่งหมายของการวิจัย

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการ
ที่ปรึกษา

3.5 นำร่างแบบสอบถามที่สร้าง เสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความ
ถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content
Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น
ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ โดยนำ
แบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 คน และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ของข้อคำถามกับเนื้อหา (Index of item objective congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 1.00
ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 ท่าน ศึกษานิเทศก์
จำนวน 1 ท่าน ผู้บริหารโรงเรียน 1 ท่าน และครูผู้สอน 1 ท่าน ประกอบด้วย

3.5.1 เกณฑ์กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ
มีดังนี้

3.5.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททางการศึกษาขึ้นไป

3.5.1.2 กำหนดผู้เชี่ยวชาญเป็น 3 กลุ่ม คือ

1) อาจารย์จากมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มีตำแหน่งทางวิชาการรองศาสตราจารย์ และมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี
ขึ้นไป จำนวน 2 ท่าน

2) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ จากสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา จำนวน 1 ท่าน ที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาครู และการนิเทศโรงเรียน
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า 10 ปี

3) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 ท่าน วิทยฐานะผู้บริหารชำนาญ
พิเศษขึ้นไป หรือประสบการณ์ในการบริหารงานไม่ต่ำกว่า 10 ปี

4) ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 1 ท่าน วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่งานวิชาการและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 ท่าน

5) ครูผู้สอน จำนวน 1 ท่าน วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่สอนและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า 10 ปี

3.5.2 ผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกตามเกณฑ์ ประกอบด้วย

3.5.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สายนต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.5.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.5.2.3 ศึกษาพิเศษประจำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการศึกษา ได้แก่ นางจรรย์ญา ไชยศล ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ

3.5.2.4 ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการบริหาร การศึกษา และมีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่ ดร.สุรชาติ เสนาสี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาเขอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม

3.5.2.5 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการ บริหารการศึกษา และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่า ชำนาญ การพิเศษ ได้แก่ นายอภิชาติ ศรีนาทม ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาทมวิทยา อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม

3.5.2.6 ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการบริหาร การศึกษา และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่า ชำนาญการพิเศษ ได้แก่ นางนงลักษณ์ คำภูเงิน ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

3.6 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาปรับปรุงแก้ไข

3.7 ดำเนินตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 10 โรงเรียนได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านวังตามัว 2) โรงเรียนกुरुคุ 3) โรงเรียนบ้านผึ้ง 4) โรงเรียนบ้านสำราญ 5) โรงเรียนบ้านชะโนด 6) โรงเรียนบ้านนาออกควาย 7) โรงเรียนบ้านคำสว่าง 8) โรงเรียนบ้านดอนแดง 9) โรงเรียนบ้านท่าค้อ 10) โรงเรียนบ้านหนองปลาตุก โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 5 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 50 ชุด

3.8 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำคำถามที่ใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability Correlation) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's – Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117) ค่าคุณภาพของแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล มีดังนี้

3.8.1 ด้านวิสัยทัศน์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.502 – 0.764 มีค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.880

3.8.2 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.582 – 0.732 มีค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.923

3.8.3 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.515 – 0.765 มีค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.915

3.8.4 ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.556 – 0.719 มีค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.927

3.8.5 ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.570 – 0.781 มีค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.951

3.9 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

3.10 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวม ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์

5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปตามลำดับ ดังนี้

5.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์

5.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies) หার้อยละ (Percentage)

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมรายด้านและรายข้อการวิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยดำเนินการดังนี้

5.4.1 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจสอบและให้คะแนนตามเกณฑ์ในแต่ละช่อง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

5 คะแนน หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.4.2 นำคะแนนไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

4.51 – 5.00 หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพ
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม รายด้านและรายข้อ การวิเคราะห์ใช้
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยดำเนินการดังนี้

5.5.1 นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาตรวจสอบและให้คะแนนตาม
เกณฑ์ในแต่ละช่อง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

5 คะแนน หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ใน ขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.5.2 นำคะแนนไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

4.51 – 5.00 หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ใน ขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับ มาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
ในขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

5.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน
ด้วยการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ F – test (One – way ANOVA)

5.7 วิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน ด้วยการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ F - test (One - way ANOVA)

5.8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Coefficient of Correlation) มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่า ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้น จึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 376 - 377)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.91 - 1.00 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.71 - 0.90 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.31 - 0.70 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.01 - 0.30 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ เชิงเส้นตรง

5.9 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

5.10 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปแล้วนำเสนอ ในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

6.1.1 การตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถามโดยใช้หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

6.1.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

6.1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

6.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

6.2.1 ร้อยละ (Percentage)

6.2.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

6.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.3.3 สมมติฐานข้อ 3 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและเขตที่ตั้งของโรงเรียนที่แตกต่างกันใช้ สถิติ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในการค้นพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe – Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

6.3.4 สมมติฐานข้อ 4 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน ที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันใช้สถิติ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในการค้นพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe – Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

6.3.5 สมมติฐานข้อ 5 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก” ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient)

6.3.6 สมมติฐานข้อ 6 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน” ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

**ตอนที่ 2 ศึกษาหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 2**

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้มาศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยผู้วิจัยนำตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่อยู่ในระดับมากมาสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ

ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

1.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์สอนในสถาบันอุดมศึกษา ไม่นต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่

1.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สายนต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 ผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 สำเร็จการศึกษามากกว่าปริญญาโททางการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ได้แก่

1.2.1 ดร.อมรรัตน์ เชิงหอม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.2.2 นางจรัญญา ไชยศล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหาร มีประสบการณ์ทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่

1.3.1 นายลิขิต พิมคำ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.3.2 นายสุเมธ คะลีลวัน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโพนเพ็ก อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.3.3 นายพิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่วงนาสีดา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.4 ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่มีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 3 คน ได้แก่

1.4.1 นางรจนา ไทสวนจิตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนประสาธมิตร อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.4.2 นางนริศร ต้นศรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.4.3 นางสาวกชกร มูลพงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเชียงเซา อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้วิจัยได้นำภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interview)

แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมแล้ว
นำไปใช้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content
Analysis) และนำเสนอเป็นรายชื่อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน ร้อยละ
F	แทน ค่าสถิติการแจกแจง F (F – test)
df	แทน ค่าระดับชั้นแห่งความอิสระ
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน ค่าความแปรปรวน
Sig.	แทน ค่าสำคัญทางสถิติทดสอบ
*	แทน การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

X	แทน ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
X_1	แทน วิสัยทัศน์
X_2	แทน องค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
X_3	แทน ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล
X_4	แทน การคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล
X_5	แทน สมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล
X_t	แทน ผลรวมของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
Y	แทน ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
Y_1	แทน การวางแผนงานวิชาการ
Y_2	แทน การจัดการหลักสูตร
Y_3	แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
Y_4	แทน การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
Y_5	แทน การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียน
Y_6	แทน การแนะแนวการศึกษา
Y_7	แทน การนิเทศและการประกันคุณภาพการศึกษา
Y_t	แทน ผลรวมของประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจพยากรณ์
α	แทน ค่าคงที่ของพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$S.E._{set}$	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
Y'	แทน ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ได้จากสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

Z' แทน ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ได้จากสมการ
พยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ลำดับขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลในการวิจัย จำนวน 41 ฉบับ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 41 โรงเรียน ได้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีผลต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและเขตที่ตั้งโรงเรียน ใช้การทดสอบสถิติ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ย จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé – Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งโรงเรียน ใช้การทดสอบสถิติ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ย จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé – Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5. หาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient)

6. หาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผล

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัย

ได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน

41 แห่ง ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 246 คน เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอน จำนวน 164 คน ดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ
ประสบการณ์ทำงานและเขตที่ตั้งโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพ	1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	41	16.67
	1.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	41	16.67
	1.3 ครูผู้สอน	164	66.66
รวม		246	100.0
2. ประสบการณ์ทำงาน	2.1 น้อยกว่า 10 ปี		
	2.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	5	4.03
	2.1.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	10	8.07
	2.1.3 ครูผู้สอน	109	87.90
	รวม	124	100.0
	2.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี		
	2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน	7	8.43
	2.2.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	27	32.53
	2.2.3 ครูผู้สอน	49	59.04
	รวม	83	100.0
	2.3 มากกว่า 20 ปี		
	2.3.1 ผู้บริหารโรงเรียน	29	74.36
	2.3.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	4	10.26
	2.3.3 ครูผู้สอน	6	15.38
รวม		39	100.0

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. เขตที่ตั้งโรงเรียน	3.1 อำเภอท่าอุเทน	42	17.07
	3.2 อำเภอบ้านแพง	30	12.20
	3.3 อำเภอนาทม	30	12.20
	3.4 อำเภอศรีสงคราม	48	19.51
	3.5 อำเภอนาหว้า	42	17.07
	3.6 อำเภอโพนสวรรค์	54	21.95
รวม		246	100.0

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 246 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพพบว่า เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.07 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 87.90

ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.43 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 32.53 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 59.04

ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 29 คน คิดเป็น ร้อยละ 74.36 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38

ผู้ตอบแบบสอบถามเขตที่ตั้งโรงเรียน จำนวน 246 คน อำเภอท่าอุเทน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07 อำเภอบ้านแพง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 อำเภอนาทม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 อำเภอศรีสงคราม จำนวน 48 คน

คิดเป็นร้อยละ 19.51 อำเภอนาหว้า จำนวน 42 คิดเป็นร้อยละ 17.07 อำเภอโพนสวรรค์
จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.95

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบ
งานวิชาการ และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก” โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.)

2.1.1 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 2 ตามความคิดของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน
โดยรวม ดังตาราง 6

ตาราง 6 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิด
ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม

ด้านที่	ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านวิสัยทัศน์	4.52	0.25	มากที่สุด	3
2	ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	4.52	0.26	มากที่สุด	2
3	ด้านความร่วมมือและการทำงาน เป็นทีมยุคดิจิทัล	4.53	0.25	มากที่สุด	1
4	ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรมยุคดิจิทัล	4.52	0.25	มากที่สุด	4
5	ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี ยุคดิจิทัล	4.51	0.30	มากที่สุด	5
รวม		4.52	0.20	มากที่สุด	

จากตาราง 6 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.53$) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.52$) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.52$) ด้านวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.51$) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.50$) ด้านด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี ยุคดิจิทัล

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.1.2 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนรายด้าน ดังตาราง 7 – 11

ตาราง 7 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนด้านวิสัยทัศน์

ข้อ	ด้านวิสัยทัศน์	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์	4.70	0.50	มากที่สุด	1
2	ผู้บริหารกำหนดบทบาทและทิศทางขององค์กรได้อย่างชัดเจน	4.31	0.51	มาก	5

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ด้านวิสัยทัศน์	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
3	ผู้บริหารสื่อสารภารกิจหลักขององค์การ ที่มาจาก วิสัยทัศน์ ระบบ ค่านิยม การเปลี่ยนแปลง	4.57	0.51	มากที่สุด	2
4	ผู้บริหารรู้จักและเข้าใจสภาพการณ์ บริบทขององค์การทำให้ทราบจุดหมาย ปลายทาง	4.48	0.52	มาก	4
5	ผู้บริหารมีวิธีการเพื่อนำพาองค์กร เดินทางไปสู่จุดหมายนั้น	4.54	0.52	มากที่สุด	3
รวม		4.52	0.25	มากที่สุด	

จากตาราง 7 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน ด้านวิสัยทัศน์
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ
มากที่สุด 3 ข้อ คือ ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.70$)
ผู้บริหารสื่อสารภารกิจหลักขององค์การที่มาจาก วิสัยทัศน์ ระบบ ค่านิยม
การเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 4.57$) ผู้บริหารมีวิธีการเพื่อนำพาองค์กรเดินทางไปสู่จุดหมายนั้น
($\bar{X} = 4.54$) ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน
ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

ข้อ	ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารจัดบรรยากาศของการเรียนรู้ ในลักษณะการสร้าง แสวงหา และถ้อยคำความรู้	4.59	0.55	มากที่สุด	1
2	ผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ	4.45	0.55	มาก	5
3	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องของ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ในยุคปัจจุบัน	4.55	0.51	มากที่สุด	2
4	ผู้บริหารกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้กับ ทีมงานเพื่อสร้างนวัตกรรมและทดลอง ทำสิ่งใหม่ ๆ	4.47	0.53	มาก	4
5	ผู้บริหารมีการประเมินผลเพื่อปรับปรุง กระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอยู่ เสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กร	4.54	0.52	มากที่สุด	3
รวม		4.52	0.26	มากที่สุด	

จากตาราง 8 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน ด้านองค์กรแห่งการ
เรียนรู้ยุคดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คือ
ผู้บริหารจัดบรรยากาศของการเรียนรู้ ในลักษณะการสร้าง แสวงหา และถ้อยคำความรู้
($\bar{X} = 4.59$) ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุค

ปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.55$) ผู้บริหารมีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอยู่เสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์การ ($\bar{X} = 4.54$) ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล

ข้อ	ด้านความร่วมมือและการทำงาน เป็นทีมยุคดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม ร่วมรู้ ร่วมคิด มีส่วนร่วมในการทำงาน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	4.54	0.54	มากที่สุด	2
2	ผู้บริหารสร้างความสัมพันธ์ของบุคคล ในกลุ่มทำงานร่วมกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น	4.48	0.55	มาก	5
3	ผู้บริหารส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกันเป็นกระบวนการสร้างความ สัมพันธ์ภายในกลุ่ม	4.56	0.53	มากที่สุด	1
4	ผู้บริหารมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีเป็นศิลปะในการโน้มน้าว ใจสมาชิกส่งผลพลัที่ดีต่อการทำงาน	4.53	0.55	มากที่สุด	4
5	ผู้บริหารมีเป้าหมายและสามารถนำพา องค์การไปสู่ความสำเร็จได้	4.52	0.55	มากที่สุด	3
รวม		4.53	0.25	มากที่สุด	

จากตาราง 9 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

4 ลำดับดังนี้ คือ ผู้บริหารส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.56$) ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม ร่วมรู้ ร่วมคิด มีส่วนร่วมในการทำงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ($\bar{X} = 4.54$) ผู้บริหารมีเป้าหมายและสามารถนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้ ($\bar{X} = 4.52$) ผู้บริหารมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีเป็นศิลปะในการโน้มน้าวใจสมาชิกส่งผลลัพท์ที่ดีต่อการทำงาน ($\bar{X} = 4.53$) มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล

ข้อ	ด้านการคิดสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม เป็นพื้นฐานที่สำคัญก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ	4.54	0.52	มากที่สุด	2
2	ผู้บริหารมีแนวคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างกัน มาใช้เพื่อสร้างนวัตกรรม	4.49	0.51	มาก	5
3	ผู้บริหารมีวิธีการคิดที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.56	0.54	มากที่สุด	1
4	ผู้บริหารนำความคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเรียนการสอนช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	4.50	0.54	มาก	4
5	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน	4.52	0.52	มากที่สุด	3
รวม		4.52	0.25	มากที่สุด	

จากตาราง 10 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความ

คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารมีวิธีการคิดที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.56$) ผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม เป็นพื้นฐานที่สำคัญก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ($\bar{X} = 4.54$) ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.52$) ผู้บริหารนำความคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเรียนการสอนช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.52$) ส่วนข้อที่เหลือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล

ข้อ	ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลพื้นฐาน	4.54	0.54	มากที่สุด	1
2	ผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างและขับเคลื่อนนวัตกรรม	4.50	0.56	มาก	3
3	ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง	4.50	0.56	มาก	4
4	ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ	4.52	0.55	มากที่สุด	2
5	ผู้บริหารเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการทำงานและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	4.48	0.55	มาก	5
รวม		4.51	0.30	มาก	

จากตาราง 11 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.54$) ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.52$) ส่วนข้อที่เหลือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก” โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2.1 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม ดังตาราง 12

ตาราง 12 ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม

ด้านที่	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.54	0.29	มากที่สุด	4
2	ด้านการจัดการหลักสูตร	4.52	0.26	มากที่สุด	7
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.53	0.25	มากที่สุด	6
4	ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	4.53	0.27	มากที่สุด	5

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านที่	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ผลการวิเคราะห์		การ แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
5	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน	4.56	0.27	มากที่สุด	3
6	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.58	0.26	มากที่สุด	1
7	ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพ การศึกษา	4.57	0.27	มากที่สุด	2
รวม		4.55	0.20	มากที่สุด	

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย
จากมากไปหาน้อย 7 ลำดับ ดังนี้ ด้านการแนะแนวการศึกษา ($\bar{X} = 4.58$) ด้านการนิเทศ
และประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.57$) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงาน
ทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.56$) ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.56$) ด้านการพัฒนา
และส่งเสริมทางด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.53$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
($\bar{X} = 4.53$) ด้านการจัดการหลักสูตร ($\bar{X} = 4.52$) ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด”

2.2.2 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน รายด้าน ดังตาราง 13 – 29

ตาราง 13 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู
ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการวางแผนงานวิชาการ

ข้อ	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.56	0.55	มากที่สุด	1
2	โรงเรียนจัดการเรียนการสอนและ การวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้	4.43	0.52	มาก	4
3	โรงเรียนจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูป การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.65	0.50	มากที่สุด	2
4	โรงเรียนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.42	0.57	มาก	5
5	โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนา เช่น ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้	4.53	0.60	มากที่สุด	3
รวม		4.54	0.29	มากที่สุด	

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการวางแผนงานวิชาการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.56$) โรงเรียนจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.56$) โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนา เช่น ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.53$) ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู
ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการจัดการหลักสูตร

ข้อ	ด้านการจัดการหลักสูตร	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	โรงเรียนมีการวางแผนหลักสูตรมีความชัดเจนและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	4.55	0.56	มากที่สุด	4
2	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะในหลักสูตรช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้มาก	4.53	0.50	มากที่สุด	5
3	โรงเรียนคำนึงถึงความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	4.59	0.52	มากที่สุด	2
4	โรงเรียนมีการประเมินผลหลักสูตรในปัจจุบันมีประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตร	4.57	0.51	มากที่สุด	3
5	โรงเรียนมีการจัดการทรัพยากร (บุคลากร สื่อ อุปกรณ์) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.61	0.50	มากที่สุด	1
รวม		4.52	0.26	มากที่สุด	

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการจัดการหลักสูตร โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คือ โรงเรียนมีการจัดการทรัพยากร (บุคลากร สื่อ อุปกรณ์) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหลักสูตรได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.61$) โรงเรียนคำนึงถึงความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้
เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.59$) โรงเรียนมีการประเมินผลหลักสูตรในปัจจุบัน
มีประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.57$) ตามลำดับ

ตาราง 15 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาชนครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู
ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	โรงเรียนมีการดำเนินงาน การบริหารงาน วิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้	4.54	0.55	มากที่สุด	4
2	โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา เพื่อยกระดับการเรียนการสอน	4.50	0.55	มาก	5
3	โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา งานโสตทัศนศึกษา งานเทคโนโลยีทางการบริหารการเรียน การสอน	4.55	0.51	มากที่สุด	2
4	โรงเรียนมีการคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนรวมถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน มีส่วนร่วม	4.55	0.51	มากที่สุด	3
5	โรงเรียนคำนึงถึงความยืดหยุ่นตามความ เหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้ ผู้เรียน และมีการจัดทำจัดหาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.57	0.53	มากที่สุด	1
รวม		4.53	0.25	มากที่สุด	

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่ศึกษาประถมศึกษาชนครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู

ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนคำนึงถึงความ ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้ ผู้เรียน และมีการจัดทำจัดหาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.57$) โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษางานโสตทัศนศึกษางานเทคโนโลยีทางการบริหารการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.55$) โรงเรียนมีการคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนรวมถึงการจัดทำแผน การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.55$) โรงเรียนมีการดำเนินงานการบริหารงาน วิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.54$) มีเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษาเพื่อยกระดับ การเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.50$)

ตาราง 16 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทาง ด้านวิชาการ

ข้อ	ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ทางด้านวิชาการ	ผลการ วิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	โรงเรียนมีการดำเนินงานการบริหารงาน วิชาการที่เกี่ยวกับการรวบรวมเผยแพร่ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.55	0.52	มากที่สุด	2
2	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัย มาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.52	0.50	มากที่สุด	4
3	โรงเรียนมีการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้ เพียงพอสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด	3

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ทางด้านวิชาการ	ผลการ วิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
4	การประเมินพัฒนาการคนพิการที่ผ่าน การฟื้นฟูเตรียมความพร้อมเพื่อการ ส่งต่อโรงเรียนมีการให้ความรู้เสริมสร้าง ความคิด เทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพ ของคนในชุมชนท้องถิ่น	4.55	0.53	มากที่สุด	1
5	โรงเรียนส่งเสริมให้คนในชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ ของสถานศึกษา	4.49	0.54	มาก	5
รวม		4.53	0.27	มากที่สุด	

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ
มากที่สุดทุก 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับ ดังนี้การประเมิน
พัฒนาการคนพิการที่ผ่านการพัฒนาฟื้นฟูเตรียมความพร้อมเพื่อการส่งต่อโรงเรียนมีการให้
ความรู้เสริมสร้างความคิด เทคนิค ทักษะทางวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพ
ของคนในชุมชนท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.55$) โรงเรียนมีการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ
ที่เกี่ยวกับการรวบรวมเผยแพร่การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.55$) โรงเรียน
มีการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอสอดคล้องกับ
กระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.53$) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนา
คุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.52$) เพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 17 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู
 ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน
 และงานทะเบียนนักเรียน

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	โรงเรียนกำหนดระเบียบการวัด และประเมินผลของสถานศึกษา ตามหลักสูตรสถานศึกษา	4.57	0.52	มากที่สุด	2
2	โรงเรียนมีจัดทำเอกสารหลักฐาน การศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ การวัดและประเมินผลของสถานศึกษา	4.56	0.51	มากที่สุด	3
3	โรงเรียนพัฒนาเครื่องมือในการวัด และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	4.52	0.50	มากที่สุด	5
4	โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศด้านการวัด และประเมินผลเพื่อใช้ในการอ้างอิง	4.58	0.51	มากที่สุด	1
5	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูจัดการวัด และประเมินผลอย่างเป็นระบบสอดคล้อง กับมาตรฐานการศึกษา	4.55	0.51	มากที่สุด	4
รวม		4.56	0.26	มากที่สุด	

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลเพื่อใช้ในการอ้างอิง ($\bar{X} = 4.58$) โรงเรียนกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตาม หลักสูตรสถานศึกษา

($\bar{X} = 4.57$) โรงเรียนมีจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ การวัด และประเมินผลของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.56$) ตามลำดับ

ตาราง 18 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการแนะแนวการศึกษา

ข้อ	ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ	ผลการวิเคราะห์		การ แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	โรงเรียนกำหนดนโยบายการจัด การศึกษาที่มีการแนะแนวเป็น องค์ประกอบสำคัญโดยให้ทุกคนใน สถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วม ในกระบวนการ	4.58	0.52	มากที่สุด	2
2	โรงเรียนจัดทำระบบงานและโครงสร้าง งานแนะแนวและระบบการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษา ให้ชัดเจน	4.54	0.50	มากที่สุด	3
3	โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับ ความรู้เพิ่มเติมในเรื่อง จิตวิทยาและ การแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	4.54	0.52	มากที่สุด	5
4	โรงเรียนจัดทำการ นิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ	4.62	0.49	มากที่สุด	1
5	โรงเรียนมีการเชื่อมโยงงานแนะแนว และระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน	4.60	0.50	มากที่สุด	4
รวม		4.58	0.26	มากที่สุด	

จากตาราง 18 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการแนะแนวการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนจัดทำการนิเทศ กำกับติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบตามลำดับ ($\bar{X} = 4.58$) โรงเรียนกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่มีการแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญโดยให้ทุกคนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการ ($\bar{X} = 4.57$) โรงเรียนจัดทำระบบงานและโครงสร้างงานแนะแนวและระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.56$) ตามลำดับ

ตาราง 19 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ	ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาชาติ	4.63	0.50	มากที่สุด	1
2	โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.52	0.52	มากที่สุด	5
3	โรงเรียนมีการจัดระบบบริหารงานที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและเอื้อต่อการพัฒนา	4.57	0.52	มากที่สุด	4
4	โรงเรียนจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเพื่อทราบความก้าวหน้า	4.58	0.50	มากที่สุด	2

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพ การศึกษา	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
5	โรงเรียนดำเนินการตาม แผนปฏิบัติการ สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด	4.57	0.52	มากที่สุด	3
รวม		4.57	0.26	มากที่สุด	

จากตาราง 19 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู
ผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ
มากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ โรงเรียนมีการ
กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้อง ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
($\bar{X} = 4.63$) โรงเรียนจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเพื่อทราบความก้าวหน้า
($\bar{X} = 4.58$) โรงเรียนดำเนินการตามแผนปฏิบัติการสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
และเกิดประสิทธิผลสูงสุด ($\bar{X} = 4.57$) ตามลำดับ

2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตาม
สถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ในส่วนของ
สถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน ที่แตกต่างกันใช้เอฟ
(F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีพบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้
(Scheffe – Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

2.3.1 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ
โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 20

ตาราง 20 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	.415	2	.207	3.496*	.032
	ภายในกลุ่ม	14.423	243	.059		
	รวม	14.838	245			
2. ด้านองค์กรแห่งการ เรียนรู้ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.132	2	.066	1.014	.364
	ภายในกลุ่ม	15.834	243	.065		
	รวม	15.966	245			
3. ด้านความร่วมมือ และการทำงานเป็นทีม ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.110	2	.055	.864	.423
	ภายในกลุ่ม	15.532	243	.064		
	รวม	15.643	245			
4. ด้านการคิด สร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรมยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.146	2	.073	1.131	.324
	ภายในกลุ่ม	15.706	243	.065		
	รวม	15.853	245			
5. ด้านสมรรถนะทาง เทคโนโลยียุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.251	2	.125	1.447	.237
	ภายในกลุ่ม	21.076	243	.087		
	รวม	21.327	245			
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.151	2	.076	1.852	.159
	ภายในกลุ่ม	9.916	243	.041		
	รวม	10.067	245			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ
โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

มีเพียงด้านเดียว คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำด้านการมีวิสัยทัศน์ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไปทำการทำสอบรายคู่ โดยวิธีการ Scheffe นำเสนอผลการเปรียบเทียบดังตาราง 21

ตาราง 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ

ภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	วิธีการเปรียบเทียบ	จำแนกตาม สถานภาพ	จำแนกตามสถานภาพ			
				ผู้บริหาร โรงเรียน (n = 41)	ครู ผู้รับผิดชอบ งานวิชาการ (n = 41)	ครูผู้สอน (n = 164)
ด้านการมี วิสัยทัศน์	Scheffe		$\bar{X}$	4.60	4.47	4.51
		ผู้บริหาร โรงเรียน	4.60	–	0.14*	0.09
		ครูผู้รับผิดชอบ งานวิชาการ	4.47	–0.14	–	–0.04
		ครูผู้สอน	4.51	–0.09	–0.04	–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม พบว่า ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ในระดับมากที่สุด และมากตามลำดับดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมาคือ กลุ่มครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.51$) และครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.47$) ตามลำดับ ในด้านการมีวิสัยทัศน์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ในส่วนที่ว่า
 “การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ มีความแตกต่างกัน”

2.3.2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็น
 ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์
 ทำงาน โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 22

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความแตกต่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	.300	2	.150	2.509	.083
	ภายในกลุ่ม	14.538	243	.060		
	รวม	14.838	245			
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.685	2	.342	5.444**	.005
	ภายในกลุ่ม	15.282	243	.063		
	รวม	15.966	245			
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.336	2	.168	2.663	.072
	ภายในกลุ่ม	15.307	243	.063		
	รวม	15.643	245			
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.125	2	.062	.964	.383
	ภายในกลุ่ม	15.728	243	.065		
	รวม	15.853	245			
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.367	2	.184	2.129	.121
	ภายในกลุ่ม	20.960	243	.086		
	รวม	21.327	245			

ตาราง 22 (ต่อ)

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.336	2	.168	4.191*	.016
	ภายในกลุ่ม	9.731	243	.040		
	รวม	10.067	245			

จากตาราง 22 การเปรียบเทียบความแตกต่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์
ทำงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่า ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำโดยรวมและรายด้าน
ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ไปทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการ Scheffe นำเสนอ
ผลการเปรียบเทียบดังตาราง 23

ตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์
ทำงาน

ภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	วิธีการเปรียบเทียบ	จำแนกตาม ประสบการณ์	จำแนกตามประสบการณ์			
				น้อยกว่า 10 ปี (n = 39)	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี (n = 124)	มากกว่า 20 ปี (n = 83)
ด้านองค์กร แห่งการเรียนรู้ ยุคดิจิทัล	Scheffe	.	$\bar{X}$	4.49	4.59	4.47
		น้อยกว่า 10 ปี	4.49	–	–0.10*	0.02
		ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	4.59	–	–	0.12*
		มากกว่า 20 ปี	4.47	–	–	–

ตาราง 23 (ต่อ)

ภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	วิธีการเปรียบเทียบ	จำแนกตาม ประสบการณ์	จำแนกตามประสบการณ์			
				น้อยกว่า 10 ปี (n = 39)	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี (n = 124)	มากกว่า 20 ปี (n = 83)
ภาวะผู้นำของ ผู้บริหารยุค ดิจิทัล โดยรวม	Scheffe		$\bar{X}$	4.49	4.57	4.49
		น้อยกว่า 10 ปี	4.49	–	–0.08*	0.00
		ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	4.57	–	–	0.08
		มากกว่า 20 ปี	4.49	–	–	–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานเป็นรายคู่ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และโดยรวมตั้งแต่ 10 – 20 ปีมีความคิดเห็นมากกว่าน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติระดับ 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ในส่วนที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความแตกต่างกัน

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความแตกต่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	.087	5	.017	.283	.922
	ภายในกลุ่ม	14.751	240	.061		
	รวม	14.838	245			
2. ด้านองค์กรแห่งการ เรียนรู้ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.661	5	.132	2.074	.069
	ภายในกลุ่ม	15.305	240	.064		
	รวม	15.966	245			
3. ด้านความร่วมมือ และการทำงานเป็นทีม ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.374	5	.075	1.175	.322
	ภายในกลุ่ม	15.269	240	.064		
	รวม	15.643	245			
4. ด้านการคิด สร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรมยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.342	5	.068	1.057	.385
	ภายในกลุ่ม	15.511	240	.065		
	รวม	15.853	245			
5. ด้านสมรรถนะทาง เทคโนโลยียุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.531	5	.106	1.225	.298
	ภายในกลุ่ม	20.796	240	.087		
	รวม	21.327	245			
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.272	5	.054	1.332	.251
	ภายในกลุ่ม	9.795	240	.041		
	รวม	.531	5	.106	1.225	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความแตกต่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน
โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน” โดยใช้สถิติการทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

2.4.1 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 25

ตาราง 25 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.040	2	.020	.237	.789
	ภายในกลุ่ม	20.650	243	.085		
	รวม	20.691	245			
2. ด้านการจัดการหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.132	2	.066	1.014	.364
	ภายในกลุ่ม	15.834	243	.065		
	รวม	15.966	245			
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.110	2	.055	.864	.423
	ภายในกลุ่ม	15.532	243	.064		
	รวม	15.643	245			

ตาราง 25 (ต่อ)

ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
4. ด้านการพัฒนา และส่งเสริมทางด้าน วิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.081	2	.041	.548	.579
	ภายในกลุ่ม	18.020	243	.074		
	รวม	18.101	245			
5. ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียน และงานทะเบียน นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.636	2	.318	4.588*	.012
	ภายในกลุ่ม	17.072	243	.070		
	รวม	17.708	245			
6. ด้านการแนะแนว การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.145	2	.073	1.005	.353
	ภายในกลุ่ม	16.908	243	.070		
	รวม	17.054	245			
7. ด้านการนิเทศ และประกันคุณภาพ การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.031	2	.015	.213	.808
	ภายในกลุ่ม	17.512	243	.072		
	รวม	17.543	245			
ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	9.763	245			
	ภายในกลุ่ม	.145	2	.035	.865	.422
	รวม	16.908	243	.040		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและ ครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงาน ทะเบียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงนำด้านที่มีความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Scheffe ในการเปรียบเทียบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตาราง 26

ตาราง 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงาน
วิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิผล การบริหาร งานวิชาการ	วิธีการเปรียบเทียบ	จำแนกตาม สถานภาพ	จำแนกตามสถานภาพ			
				ผู้บริหาร โรงเรียน (n = 41)	ครู ผู้รับผิดชอบ งานวิชาการ (n = 41)	ครูผู้สอน (n = 164)
การวัดผลและ ประเมินผล การเรียนรู้และ งานทะเบียน นักเรียน	Scheffe		$\bar{X}$	4.60	4.64	4.52
		ผู้บริหาร โรงเรียน	4.60	-	-0.05	0.07
		ครูผู้รับผิดชอบ งานวิชาการ	4.64	0.05	-	0.13*
		ครูผู้สอน	4.52	-0.08	-0.13*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ประสิทธิภาพการบริหาร
งานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบ
งานวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพต่างกัน ด้านการวัดผลและประเมินผล
การเรียนรู้และงาน ทะเบียน พบว่า ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการมีความคิดเห็นมากกว่า
ครูผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ในส่วนที่ว่า

“ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ แตกต่างกัน”

2.4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 27

ตาราง 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบ

งานวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.257	2	.129	1.528	.219
	ภายในกลุ่ม	20.434	243	.084		
	รวม	20.691	245			
2. ด้านการจัดการหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.685	2	.342	5.444**	.005
	ภายในกลุ่ม	15.282	243	.063		
	รวม	15.966	245			
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.336	2	.168	2.663	.072
	ภายในกลุ่ม	15.307	243	.063		
	รวม	15.643	245			
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.252	2	.126	1.716	.182
	ภายในกลุ่ม	17.849	243	.073		
	รวม	18.101	245			
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล การเรียนและงานทะเบียนนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.017	2	.009	.118	.889
	ภายในกลุ่ม	17.691	243	.073		
	รวม	17.708	245			
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.065	2	.032	.463	.630
	ภายในกลุ่ม	16.989	243	.070		
	รวม	17.054	245			

ตาราง 27 (ต่อ)

ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
7. ด้านการนิเทศ และประกันคุณภาพ การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.179	2	.090	1.254	.287
	ภายในกลุ่ม	17.364	243	.071		
	รวม	17.543	245			
ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.145	2	.072	1.830	.163
	ภายในกลุ่ม	9.618	243	.040		
	รวม	9.763	245			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการหลักสูตร ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยจึงนำด้านที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยใช้วิธี Scheffe ในกรณีเปรียบเทียบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตาราง 28

ตาราง 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงาน
วิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสิทธิผล การบริหาร งานวิชาการ	วิธีการเปรียบเทียบ	จำแนกตาม ประสบการณ์ ทำงาน	จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน			
				น้อยกว่า 10 ปี (n = 124)	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี (n = 83)	มากกว่า 20 ปี (n = 39)
การจัดการ หลักสูตร	Scheffe		$\bar{X}$	4.49	4.59	4.47
		น้อยกว่า 10 ปี	4.49	–	–0.10*	0.20
		ตั้งแต่ 10–20 ปี	4.59	–	–	0.13*
		มากกว่า 20 ปี	4.47	–	–	–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ประสิทธิผลการบริหาร
งานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงาน
วิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ประสบการณ์ทำงานตั้งแต่
10 – 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี และประสบการณ์
ทำงานน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความ
แตกต่างกัน

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงาน
วิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการวางแผน งานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.934	5	.187	2.269*	.048
	ภายในกลุ่ม	19.757	240	.082		
	รวม	20.691	245			
2. ด้านการจัดการ หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.661	5	.132	2.074	.069
	ภายในกลุ่ม	15.305	240	.064		
	รวม	15.966	245			
3. ด้านการจัด กิจกรรมการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	.374	5	.075	1.175	.322
	ภายในกลุ่ม	15.269	240	.064		
	รวม	15.643	245			
4. ด้านการพัฒนา และส่งเสริมทางด้าน วิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.465	5	.093	1.265	.280
	ภายในกลุ่ม	17.636	240	.073		
	รวม	18.101	245			
5. ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียน และงานทะเบียน นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.288	5	.058	.795	.554
	ภายในกลุ่ม	17.420	240	.073		
	รวม	17.708	245			
6. ด้านการแนะแนว การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.532	5	.106	1.544	.177
	ภายในกลุ่ม	16.522	240	.069		
	รวม	17.054	245			

ตาราง 29 (ต่อ)

ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
7. ด้านการนิเทศ และประกันคุณภาพ การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.785	5	.157	2.248*	.050
	ภายในกลุ่ม	16.758	240	.070		
	รวม	17.543	245			
ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.222	5	.044	1.116	.353
	ภายในกลุ่ม	9.541	240	.040		
	รวม	9.763	245			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงานด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงนำด้านที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Scheffe ในกรณีเปรียบเทียบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตาราง 30

ตาราง 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ	วิธีการเปรียบเทียบ	จำแนกตามเขต ที่ตั้งโรงเรียน	จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน						
				อำเภอ ท่าอุเทน (n = 46)	อำเภอบ้านแพง (n = 54)	อำเภอนาทม (n = 46)	อำเภอศรี สงคราม (n = 42)	อำเภอนาหว้า (n = 32)	อำเภอโพนสวรรค์ (n = 26)
ด้านการวางแผนงาน วิชาการ	LSD.		$\bar{X}$	4.62	4.65	4.53	4.48	4.51	4.49
		อำเภอท่าอุเทน	4.62	–	–0.03	0.09	0.14*	0.11	0.13*
		อำเภอบ้านแพง	4.65	–	–	0.13	0.17*	0.14*	0.16*
		อำเภอนาทม	4.53	–	–	–	0.04	0.02	0.03
		อำเภอศรีสงคราม	4.48	–	–	–	–	–0.03	–0.01
		อำเภอนาหว้า	4.51	–	–	–	–	–	0.02
		อำเภอโพนสวรรค์	4.49	–	–	–	–	–	–

ตาราง 30 (ต่อ)

ประสิทธิผล การบริหาร งานวิชาการ	วิธีการเปรียบเทียบ	จำแนกตามเขต ที่ตั้งโรงเรียน	จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน						
				อำเภอ ท่าอุเทน (n = 26)	อำเภอบ้านแพง (n = 54)	อำเภอนาทม (n = 46)	อำเภอ ศรีสงคราม (n = 42)	อำเภอนาหว้า (n = 32)	อำเภอ โพนสวรรค์ (n = 26)
ด้านการ	LSD.		$\bar{X}$	4.65	4.48	4.51	4.57	4.63	4.55
วัดผลและ		อำเภอท่าอุเทน	4.65	–	0.17*	0.14*	0.08	0.02	0.10
ประเมินผล		อำเภอบ้านแพง	4.48	–	–	–0.03	–0.09	–0.15	–0.07
การเรียนรู้และงาน		อำเภอนาทม	4.51	–	–	–	–0.06	–0.12	–0.04
ทะเบียนนักเรียน		อำเภอศรีสงคราม	4.57	–	–	–	–	–0.05	0.02
		อำเภอนาหว้า	4.63	–	–	–	–	–	0.08
		อำเภอโพนสวรรค์	4.55	–	–	–	–	–	–

จากตาราง 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการด้านการวางแผนงานวิชาการ ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ในอำเภอท่าอุเทนและอำเภอบ้านแพง มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ในอำเภอศรีสงคราม อำเภอนาหว้า และอำเภอโพนสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล การเรียนและงานทะเบียนนักเรียนความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ในอำเภอท่าอุเทน มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ตามเขตที่ตั้งโรงเรียนในอำเภอบ้านแพง และอำเภอนาทม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ในส่วนที่ว่า

“ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน แตกต่างกัน”

2.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก” ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1 พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ ดังตาราง 31

ตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y _t	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y ₇	Y _t
X ₁	1													
X ₂	.519**	1												
X ₃	.552**	.470**	1											
X ₄	.514**	.540**	.532**	1										
X ₅	.440**	.501**	.465**	.533**	1									
Y _t	.768**	.776**	.770**	.799**	.774**	1								
Y ₁	.363**	.378**	.415**	.358**	.221**	.441**	1							
Y ₂	.519**	1.000**	.470**	.540**	.501**	.776**	.378**	1						
Y ₃	.552**	.470**	1.000**	.532**	.465**	.770**	.415**	.470**	1					
Y ₄	.385**	.392**	.413**	.439**	.261**	.482**	.474**	.392**	.413**	1				
Y ₅	.402**	.337**	.516**	.415**	.300**	.503**	.532**	.337**	.516**	.629**	1			
Y ₆	.370**	.405**	.402**	.415**	.327**	.491**	.495**	.405**	.402**	.611**	.636**	1		
Y ₇	.347**	.387**	.405**	.377**	.326**	.472**	.482**	.387**	.405**	.508**	.612**	.641**	1	
Y _t	.559**	.638**	.686**	.585**	.454**	.441**	.732**	.638**	.686**	.773**	.818**	.802**	.773**	1

จากตาราง 31 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์สูง ($r_{xtYt} = 0.746^{**}$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ภายในโดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์กันสูง จำนวนรวม 5 คู่ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล กับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x4Yt} = 0.799^{**}$) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัลกับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x2xt} = 0.776^{**}$) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลกับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x5xt} = 0.774^{**}$) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล กับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x5xt} = 0.770^{**}$) ด้านวิสัยทัศน์กับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x1xt} = 0.768^{**}$)

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 มีความสัมพันธ์ภายใน (Intra correlation) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง จำนวน 7 คู่ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียนกับด้านประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม ($r_{Y5Yt} = 0.818^{**}$) ด้านการแนะแนวการศึกษา กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม ($r_{65Yt} = 0.802^{**}$) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม ($r_{Y4Yt} = 0.773^{**}$) ด้านการนิเทศและการประกันคุณภาพการศึกษา กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม ($r_{Y7Yt} = 0.773^{**}$) ด้านการวางแผนวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม ($r_{Y1Yt} = 0.732^{**}$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม ($r_{Y3Yt} = 0.686^{**}$) และด้านการจัดการหลักสูตร กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม ($r_{Y2Yt} = 0.638^{**}$)

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก”

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวมและรายด้าน มีรายละเอียดดังตาราง 32 – 39

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม (Y_1)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม (Y_1)	
	Pearson's Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	0.559**	ปานกลาง
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	0.638**	ปานกลาง
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	0.686**	ปานกลาง
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	0.585**	ปานกลาง
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)	0.454**	ปานกลาง
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X_1)	0.746**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xyt} = 0.746^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) 5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) ในระดับปานกลาง

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y_1)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y_1)	
	Pearson's Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	0.363**	ปานกลาง
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	0.378**	ปานกลาง
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	0.415**	ปานกลาง
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	0.358**	ปานกลาง
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)	0.221**	ต่ำ
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X_t)	0.441**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y_1) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง ($r_{x_1Y_1} = 0.441^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล เป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล เป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) ที่มีค่า ($r_{x_5Y_1} = 0.221^{**}$)

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
ด้านการจัดการหลักสูตร (Y_2)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการจัดการหลักสูตร (Y_2)	
	Pearson's Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	0.519**	ปานกลาง
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	1.000**	สูงมาก
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	0.470**	ปานกลาง
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	0.540**	ปานกลาง
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)	0.776**	สูง
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X_i)	0.419**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการจัดการหลักสูตร (Y₂) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง ($r_{xy2} = 0.419^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล รายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียง จากมากไปหาน้อย. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี ยุคดิจิทัล (X₅) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X₄) ด้านความร่วมมือ และการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X₃)

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Y₃)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน (Y ₃)	
	Pearson's Correlation	ระดับ ความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X ₁)	0.552**	ปานกลาง
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X ₂)	0.470**	ปานกลาง
3. ด้านความร่วมมือและการทำงาน เป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	1.000**	สูงมาก
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม ยุคดิจิทัล (X ₄)	0.532**	ปานกลาง
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X ₅)	0.465**	ปานกลาง
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X _t)	0.770**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน (Y_3) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง ($r_{Y_3} = 0.770^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y_4)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y_4)	
	Pearson's Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	0.385**	ปานกลาง
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	0.392**	ปานกลาง
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	0.413**	ปานกลาง
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	0.439**	ปานกลาง
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)	0.261**	ต่ำ
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X_t)	0.482**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ด้านการพัฒนา

และส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y_4) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง ($r_{XY4} = 0.482^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) ($r_{X5Y4} = 0.261^{**}$)

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน (Y_5)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน (Y_5)	
	Pearson's Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	0.402**	ปานกลาง
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	0.337**	ต่ำ
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	0.516**	ปานกลาง
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	0.415**	ปานกลาง
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)	0.300**	ต่ำ
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X_t)	0.503**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน (Y_5) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง ($r_{Y_5} = 0.503^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงที่สุด โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{X_3Y_5} = 0.516^{**}$) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุด โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r_{X_5Y_5} = 0.300^{**}$)

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการแนะแนวการศึกษา (Y_6)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการแนะแนวการศึกษา(Y_6)	
	Pearson's Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	0.370**	ต่ำ
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	0.405**	ปานกลาง
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	0.402**	ปานกลาง
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	0.415**	ปานกลาง
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)	0.327**	ต่ำ
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X_t)	0.491**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 (Y_6) พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง ($r_{x_1Y_6} = 0.491^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยด้านการคิด สร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงที่สุด โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{x_4Y_6} = 0.415^{**}$) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี ยุคดิจิทัล (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุด โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r_{x_5Y_6} = 0.327^{**}$)

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา (Y_7)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการนิเทศและประกัน คุณภาพการศึกษา (Y_7)	
	Pearson's Correlation	ระดับ ความสัมพันธ์
1. ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	0.347**	ต่ำ
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	0.387**	ต่ำ
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	0.405**	ปานกลาง
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม ยุคดิจิทัล (X_4)	0.377**	ต่ำ
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5)	0.326**	ต่ำ
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม (X_t)	0.472**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการนิเทศและประกัน

คุณภาพการศึกษา (Y_7) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง ($r_{Y_7} = 0.472^{**}$) และเมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารยุคดิจิทัลรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงที่สุด โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{X_3Y_7} = 0.405^{**}$) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุด โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r_{X_5Y_7} = 0.326^{**}$)

2.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน” ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis) ดังตาราง 40

ตาราง 40 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	.686	.471	.469	.344	.038	.436	8.952 ^{**}	.000

ตาราง 40 (ต่อ)

ตัวแปร พยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านองค์กร แห่งการ เรียนรู้ยุค ดิจิทัล (X ₂)	.774	.598	.595	.267	.038	.342	6.979**	.000
ด้านการคิด สร้างสรรค์ และสร้าง นวัตกรรมยุค ดิจิทัล (X ₄)	0.785	0.616	0.611	.132	.040	.169	3.304**	.001

$\alpha = 1.180$ S.E.set = ± 0.12451

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X₃) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X₄)

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X₃) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.436 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.342 และด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.169 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้

สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวมได้ร้อยละ 61.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.12451

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_{xt} = 1.180 + 0.344 X_3 + 0.267 X_2 + 0.132 X_4$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Z'_{yt} = 0.436 Z_2 + 0.342 Z_2 + 0.169 Z_4$$

ตาราง 41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย

1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y_1)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	.415	.172	.168	.350	.074	.304	4.724**	.000
ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	.463	.215	.208	.267	.073	.235	3.642**	.000

$$a = 1.746 \quad S.E.set = \pm 0.25858$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) และด้านองค์กร

แห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.350 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.267 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้ร้อยละ 20.80 และมีความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.25858

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_1 = 1.746 + 0.350 X_3 + 0.267 X_2$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนน มาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_{Y1} = 0.350 Z_3 + 0.267 Z_2$$

ตาราง 42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการจัดการหลักสูตร (Y_2)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	1.000	1.000	1.000	1.000	.000	1.000	-	-

$$\alpha = 0.000 \quad S.E.set = \pm 0.000$$

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่นำมา

วิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 1 ด้านคือ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 1.000 ซึ่งตัวแปรด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมได้ร้อยละ 100 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.00

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_2 = 0.00 + 1.000 X_2$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Z'_{Y2} = 1.000 Z_2$$

ตาราง 43 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Y₃)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	1.000	1.000	1.000	1.000	.000	1.000	-	-

$$\alpha = 0.000 \quad S.E.set = \pm 0.000$$

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 1 ด้านคือ ด้านความร่วมมือและการทำงาน

เป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ยุคดิจิทัล (X_3)

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 1.000 ซึ่งตัวแปร ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม ได้ร้อยละ 100 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.00

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_3 = 0.000 + 0.000 X_3$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_{Y3} = 1.000 Z_3$$

ตาราง 44 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y_4)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านการคิดสร้างสรรค์และ สร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	.439	.193	.190	.256	.076	.240	3.373**	.001
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	.488	.238	.232	.224	.073	.208	3.077**	.002
ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	.506	.256	.247	.175	.073	.165	2.414**	.017

$$\alpha = 1.564 \quad S.E.set = \pm 0.23592$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม ยุคดิจิทัล (X_4) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.256 รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.224 และ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.175 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมได้ร้อยละ 24.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.23592

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_4 = 1.564 + 0.256X_4 + 0.224X_3 + -0.175X_2$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนน

มาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_{Y4} = 0.240Z_4 + 0.2086 Z_3 + -0.165 Z_2$$

ตาราง 45 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน (Y₅)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านความร่วมมือและการ ทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	.516	.267	.264	.439	.068	.412	6.482**	.000
ด้านการคิดสร้างสรรค์และ สร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X ₄)	.542	.294	.288	.207	.067	.196	3.074**	.002

$\alpha = 1.634$ S.E.set = ± 0.22680

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่นำมา
วิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน
และงานทะเบียนนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X₃) และด้านการคิดสร้างสรรค์
และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X₄)

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือและการ
ทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X₃) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.439
และ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
ของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.207 ซึ่งตัวแปร 2 ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้ร้อยละ 28.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.22680

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_5 = 0.22680 + 0.439X_3 + 0.4X_4$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_{Y5} = 0.412Z_3 + 0.196 Z_4$$

ตาราง 46 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการแนะแนวการศึกษา (Y_6)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)	.415	.172	.168	.205	.074	.198	2.769**	.006
ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)	.467	.218	.212	.210	.071	.203	2.960**	.003
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	.495	.245	.236	.210	.071	.201	2.944**	.004

$$\alpha = 1.748 \quad S.E.set = \pm 0.23065$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพ

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการแนะแนวการศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) และด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.168 ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.172 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.212 และด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.236 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมได้ร้อยละ 23.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.23065

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_6 = 1.748 + 0.205 X_4 + 0.210 X_2 + -0.210 X_3$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนน

มาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_{Y6} = 0.198 Z_4 + 0.203 Z_2 + 0.201 Z_3$$

ตาราง 47 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการนิเทศ
และประกันคุณภาพการศึกษา (Y₇)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ₂	b	SE.B.	β	t	Sig.
ด้านความร่วมมือ และการทำงาน เป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	.405	.164	.161	.249	.073	.235	3.408**	.001
ด้านองค์กรแห่งการ เรียนรู้ยุคดิจิทัล (X ₂)	.462	.214	.207	.207	.073	.197	2.838**	.005
ด้านการคิดสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรม ยุคดิจิทัล (X ₄)	.476	.227	.217	.153	.076	.146	2.011**	.045

$$\alpha = 1.818 \quad S.E.set = \pm 0.23678$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่นำมา
วิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา
ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม
ยุคดิจิทัล (X₃) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂) และด้านการคิดสร้างสรรค์
และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X₄)

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X₃) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.161
ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์

เท่ากับ 0.207 และด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.217 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม ได้ร้อยละ 21.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.23678

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_7 = 1.818 + 0.249X_3 + 0.207X_2 + -0.153X_4$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_{Y7} = 0.235Z_3 + 0.197Z_2 + -0.146Z_4$$

ตาราง 48 สรุปผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

	ตัวแปรเกณฑ์ / ประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา								
ตัวแปรพยากรณ์ / ภาวะผู้นำของ ผู้บริหารยุคดิจิทัล	ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y_1)	ด้านการจัดการหลักสูตร (Y_2)	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน (Y_3)	ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y_4)	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงาน ทะเบียนนักเรียน (Y_5) นักเรียน	ด้านการแนะแนวการศึกษา (Y_6)	ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา (Y_7)	โดยรวม (Y_t)	หมายเหตุ บทสรุปการหา แนวทางพัฒนา
1. ด้านความร่วมมือ และการทำงาน เป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	จำเป็น ต้อง พัฒนา

ตาราง 48 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์ / ภาวะผู้นำ ของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ตัวแปรเกณฑ์ / ประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา								หมายเหตุ บทสรุป การหา แนวทางพัฒนา
	ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Y ₁)	ด้านการจัดการหลักสูตร (Y ₂)	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน (Y ₃)	ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y ₄)	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้และงาน ทะเบียนนักเรียน (Y ₅) นักเรียน	ด้านการแนะแนวการศึกษา (Y ₆)	ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา (Y ₇)	โดยรวม (Y ₁)	
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ยุคดิจิทัล (X ₂)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	จำเป็น ต้อง พัฒนา
3. ด้านความร่วมมือและ การทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	×	×	×	×	×	×	×	×	ไม่จำเป็น ต้อง พัฒนา
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และ สร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X ₄)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	จำเป็น ต้อง พัฒนา
5. ด้านสมรรถนะทาง เทคโนโลยียุคดิจิทัล (X ₅)	×	×	×	×	×	×	×	×	ไม่จำเป็น ต้อง พัฒนา
✓ หมายถึง มีอำนาจพยากรณ์ × หมายถึง ไม่มีอำนาจพยากรณ์									

จากตาราง 48 พบว่า สามารถสรุปผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำ
ของผู้บริหารยุคดิจิทัลอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพบริหาร
งานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาานครพนม เขต 2 ในภาพรวม จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ที่จำเป็นต้องนำไปหาแนวทางการพัฒนา

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลอย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน”

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลอย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ในด้านที่ต้องนำไปหาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารดังกล่าว

จากการหาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล จากตาราง 52 สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ต้องนำไปหาแนวทางพัฒนามี 3 ด้าน คือ 1) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล 2) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และ 3) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ซึ่งผู้วิจัยนำภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล จำนวน 3 ด้าน จัดทำแบบสัมภาษณ์เพื่อไปหาแนวทางในการพัฒนา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)

คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...การทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัลไม่ใช่แค่เรื่องของการใช้เครื่องมือ แต่คือการสร้างความเชื่อใจสำคัญที่สุด ทีมที่พังไม่ใช่เพราะเทคโนโลยีไม่ดี แต่เพราะความระแวงที่เกิดจากการสื่อสารที่ไม่ชัดเจน...”

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2568)

“...ในยุคนี้ เราต้องเปลี่ยนจากคำว่า ลำดับชั้นมาเป็นการทำงานผ่านเครือข่ายความสัมพันธ์ หัวใจสำคัญคือการดึงศักยภาพของคนรุ่นใหม่ที่เก่งเทคโนโลยี มาผสมผสานกับประสบการณ์ของคนรุ่นเก่า โดยมีเป้าหมายเดียวกันคือผลลัพธ์ ไม่ใช่การนับชั่วโมงการทำงาน...”

(ธวัชชัย ไพโรจน์, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2568)

“...ในยุค AI เราต้องมองว่า AI คือเพื่อนร่วมทีมคนหนึ่ง ทีมที่ฉลาดจะรู้จักใช้ระบบมาจัดการงาน เพื่อให้มนุษย์มีเวลาไปใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนร่วมกัน...”

(อมรรัตน์ เชิงหอม, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2568)

“...ทีมยุคดิจิทัลควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยทางจิตวิทยาถึงแม้อยู่ในแชทกลุ่ม สมาชิกต้องกล้าแสดงความคิดเห็นโดยไม่กลัวถูกตัดสิน นั่นคือจุดเริ่มต้นของนวัตกรรม...”

(จรัญญา ไชยศล, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...การทำงานต้องเป็นแบบกระจายอำนาจทุกคนในทีมต้องมีข้อมูลที่เท่ากันเพื่อให้ตัดสินใจได้ทันท่วงทีในโลกที่ซับซ้อนทุกวินาที...”

(นายลิขิต พิมพ์คำ, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...การทำงานเป็นทีมดิจิทัลต้องยึดว่าเพื่อนร่วมทีมแต่ละคนมีต่างกันการออกแบบกระบวนการทำงานที่ยืดหยุ่นและเห็นอกเห็นใจกันจะทำให้ทีมยั่งยืนกว่า...”

(นริศร ต้นศรี, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...ผู้นำทีมยุคดิจิทัลต้องเปลี่ยนบทบาทไม่ได้มีหน้าที่สั่งการ แต่มีหน้าที่จัดอุปสรรคออกจากทางของลูกทีม และสร้างพื้นที่ให้พวกเขาได้เชื่อมต่อกัน..”
(พิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2568)

“...ความร่วมมือที่ดีต้องมาพร้อมกับ Mindset ในยุคที่ข้อมูลรั่วไหลได้ง่าย การทำงานเป็นทีมต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความลับ และการทำงานที่เร็วแต่ประมาทอาจจะสร้างความเสียหายให้กับองค์กรได้...”
(สุชาติ เสนาสี, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2568)

“...เราต้องฝึกทักษะกันเป็นทีม ความรู้ดิจิทัลมีอายุสั้นมาก ทีมที่แข็งแกร่งคือทีมที่สมาชิกแชร์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กันตลอดเวลา ไม่ใช่คนใดคนหนึ่งถือครองความรู้ไว้เพียงผู้เดียว...”
(กชกร มูลพงษ์, สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2568)

“...กุญแจสำคัญในโลกดิจิทัลที่น้ำเสียงและภาษากายหายไป ครึ่งหนึ่ง การสื่อสารให้ชัดเจนที่สุดกลับเป็นเรื่องดี เพราะมันช่วยลดความเข้าใจผิด และทำให้ทุกคนพายเรือไปในทิศทางเดียวกัน...”
(รจนา โทสวนจิตร, สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2568)

ตาราง 49 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X₃)

แนวทางการพัฒนาด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล	ประเมิน ได้ผล
1. การทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัลไม่ใช่แค่เรื่องของการใช้เครื่องมือแต่คือ การสร้างใจสำคัญที่สุด ทีมที่พังไม่ใช่เพราะเทคโนโลยีไม่ดี แต่เพราะความระแวงที่เกิดจากการสื่อสารที่ไม่ชัดเจน	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	8
2. ทีมยุคดิจิทัลควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยทางจิตวิทยาถึงแม้อยู่ใน แชทกลุ่ม สมาชิกต้องกล้าแสดงความคิดเห็นโดยไม่กลัวถูกตัดสิน นั่นคือ จุดเริ่มต้นของนวัตกรรม		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		8
3. การทำงานเป็นทีมดิจิทัลต้องยึดว่าเพื่อนร่วมทีมแต่ละคนมี ต่างกันการออกแบบกระบวนการทำงานที่ยืดหยุ่นและเห็นอกเห็นใจกัน จะทำให้ทีมยังยืนกว่า	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	9

ตาราง 49 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	สถาบันได้ไป	ตัวชี้วัดใหญ่	ข้อหนึ่งข้อ	ข้อสองข้อ	ข้อสามข้อ	ข้อสี่ข้อ	ข้อห้าข้อ	ข้อหกข้อ	ข้อเจ็ดข้อ	ข้อแปดข้อ	ข้อเก้าข้อ	ข้อสิบข้อ
4. ผู้นำทีมยุคดิจิทัลต้องเปลี่ยนบทบาทไม่ได้มีหน้าที่สั่งการ แต่มีหน้าที่จัดอุปสรรคออกจากทางของลูกทีม และสร้างพื้นที่ให้พวกเขาได้เชื่อมต่อกัน		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓			8
5. เราต้องฝึกทักษะกันเป็นทีม ความรู้ดิจิทัลมีอายุสั้นมาก ทีมที่แข็งแกร่งคือทีมที่สมาชิกแชร์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กันตลอดเวลา ไม่ใช่คนใดคนหนึ่งถือครองความรู้ไว้เพียงผู้เดียว			✓		✓	✓	✓	✓	✓			6

จากตาราง 49 พบว่า การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาตรงกันมากที่สุด มี 5 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. การทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัลไม่ใช่แค่เรื่องของการใช้เครื่องมือแต่คือการสร้างความเชื่อใจสำคัญที่สุด ทีมที่พังไม่ใช่เพราะเทคโนโลยีไม่ดีแต่เพราะความระแวงที่เกิดจากการสื่อสารที่ไม่ชัดเจน
2. ทีมยุคดิจิทัลควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยทางจิตวิทยาถึงแม้อยู่ในแชทกลุ่ม สมาชิกต้องกล้าแสดงความคิดเห็นโดยไม่กลัวถูกตัดสิน นั่นคือจุดเริ่มต้นของนวัตกรรม
3. การทำงานเป็นทีมดิจิทัลต้องยึดว่าเพื่อนร่วมทีมแต่ละคนมี ต่างกัน การออกแบบกระบวนการทำงานที่ยืดหยุ่นและเห็นอกเห็นใจกันจะทำให้ทีมยั่งยืนกว่า
4. ผู้นำทีมยุคดิจิทัลต้องเปลี่ยนบทบาทไม่ได้มีหน้าที่สั่งการ แต่มีหน้าที่จัดอุปสรรคออกจากทางของลูกทีม และสร้างพื้นที่ให้พวกเขาได้เชื่อมต่อกัน
5. เราต้องฝึกทักษะกันเป็นทีม ความรู้ดิจิทัลมีอายุสั้นมาก ทีมที่แข็งแกร่งคือทีมที่สมาชิกแชร์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กันตลอดเวลา ไม่ใช่คนใดคนหนึ่งถือครองความรู้ไว้เพียงผู้เดียว

2. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2)

คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...องค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ต้องเลิกยึดติดกับทักษะ องค์กรต้องมีระบบที่ระบุได้ทันทีว่าใครพร้อมจะเรียนรู้เพื่อหมุนเวียนทรัพยากรมนุษย์ให้ตรงกับวิกฤตหรือโอกาสที่เข้ามา...”

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2568)

“...องค์กรที่เรียนรู้ได้ดีที่สุดคือองค์กรที่มองว่า 'ความล้มเหลวคือข้อมูลไม่ใช่ความผิดพลาด หากพนักงานกล้าลองผิดลองถูก ความรู้ใหม่จะเกิดขึ้นเร็วกว่าการนั่งอบรมในห้องเรียนแบบเดิม ๆ...”

(ธวัชชัย โพธิ์หล, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2568)

“...องค์กรต้องการเรียนรู้ไปใช้ทำงานจริง เช่น มีคู่มือสั้น ๆ และการเรียนรู้ต้องเกิดขึ้นหน้างานแทรกอยู่ในเครื่องมือที่พนักงานใช้ทำงานจริง...”

(อมรรัตน์ เชิงหอม, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2568)

“...ในยุคดิจิทัลคือการสร้างองค์กรต้องให้มี Platform ที่พนักงานสามารถสลับบทบาทเป็นทั้ง “ครู” และ “นักเรียน” ได้ตลอดเวลา...”

(จรัญญา ไชยศล, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...องค์กรที่เรียนรู้เก่งในยุคนี้ ไม่ใช่ที่ที่เก็บตำราไว้เยอะที่สุด แต่คือรู้ว่าใครเก่งเรื่องอะไร แล้วสามารถเรียกใช้ได้ทันที เราต้องเปลี่ยนจากคนเก่งคนเดียว มาเป็นเครือข่ายความรู้ที่เชื่อมถึงกัน...”

(ลิขิต พิมพ์คำ, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...ผู้บริหารต้องมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยสามารถชี้แนะ ได้ว่าเทคโนโลยีใดจะช่วย ยกระดับ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง...”

(นริศร ต้นศรี, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...ผู้นำต้อง ไม่หยุดนิ่ง ในการพัฒนาตนเอง ด้านเทคโนโลยี (Self – Development) และต้องสร้างวัฒนธรรมให้บุคลากรกล้าที่จะลองผิดลองถูก กับเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรและความเสี่ยง..”

(พิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2568)

“...หัวใจคือการเปิดพื้นที่ให้คนมาแลกเปลี่ยนกัน ไม่ใช่แค่หัวหน้าสอนลูกน้อง องค์กรยุคใหม่ต้องทำให้ความรู้ มีเทคนิคก็เอามาบอกต่อกัน อย่าเก็บไว้กับตัวคนเดียว...”

(สุชาติ เสนาสี, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2568)

“...ผู้นำต้องมีความสามารถในการจัดการความเปลี่ยนแปลง
ที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ โดยต้องออกแบบ หลักสูตรฝึกอบรมที่เน้น
การใช้งานจริงและ วัดผลสมรรถนะทางเทคโนโลยีของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง...”

(กชกร มูลพงษ์, สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2568)

“...ทัศนคติของคนในทีมสำคัญที่สุด เราต้องปลูกฝังความเชื่อที่ว่า
“ทุกคนพัฒนาได้” ไม่ว่าเทคโนโลยีจะเปลี่ยนไปยากแค่ไหน ถ้าใจเราเปิดรับและมองว่ามัน
เป็นที่จะได้เรียนรู้ได้ องค์กรก็จะขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้...”

(รจนา โทสวนจิตร, สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2568)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 50 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X₂)

แนวทางการพัฒนาด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	สายนัดไป	อวชชัยไฟ	อมรรณ	จรัญไชย	นายลิขิต	นริศ	พิพัฒน์	สุชาติ	กชกร	รัตน	เบญ
1. องค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ต้องเลือกยึดติดกับทักษะ องค์กรต้องมีระบบที่ระบุได้ทันทีว่าใครพร้อมจะเรียนรู้เพื่อหมุนเวียนทรัพยากรมนุษย์ให้ตรงกับวิกฤตหรือโอกาสที่เข้ามา	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			8
2. องค์กรที่เรียนรู้ได้ดีที่สุดคือองค์กรที่มองว่า 'ความล้มเหลวคือข้อมูล ไม่ใช่ความผิดพลาด หากพนักงานกล้าลงมือทดลอง ความรู้ใหม่จะเกิดขึ้นเร็วกว่าการนั่งอบรมในห้องเรียนแบบเดิม ๆ	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	8
3. ทักษะของคนในทีมสำคัญที่สุด เราต้องปลูกฝังความเชื่อที่ว่า “ทุกคนพัฒนาได้” ไม่ว่าเทคโนโลยีจะเปลี่ยนไปยากแค่ไหน ถ้าใจเราเปิดรับและมองว่า มันเป็นที่จะได้เรียนรู้ได้ องค์กรก็จะขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้		✓		✓		✓	✓		✓	✓	6

ตาราง 50 (ต่อ)

แนวทางพัฒนาด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X ₃)	ประเมิน ระดับ	ระดับ ประเมิน	ประเมิน ระดับ	ประเมิน ระดับ	ประเมิน ระดับ	ประเมิน ระดับ	ประเมิน ระดับ	ประเมิน ระดับ	ประเมิน ระดับ	ประเมิน ระดับ
4. ผู้นำต้องเริ่มก่อนถ้าอยากให้ลูกน้องได้เรียนรู้ ตัวหัวหน้าเองก็ต้องแสดงให้เห็นว่ายังเรียนรู้อยู่เสมอ การยอมรับว่าเรายังไม่รู้บางเรื่อง แล้วไปศึกษาพร้อมกับทีม จะสร้างศรัทธาและกระตุ้นให้ทุกคนอยากพัฒนาตัวเองต่อไป	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓
5. องค์กรยุคดิจิทัลคือการ 'กล้าทิ้งความสำเร็จเก่า ๆ อาจจะใช้ไม่ได้แล้วในวันนี้ ความเก่งขององค์กรยุคใหม่จึงอยู่ที่ว่าเริ่มเรียนรู้บทเรียนใหม่ได้เร็วกว่า			✓	✓	✓			✓	✓	5

จากตาราง 50 พบว่า การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) ตามความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาตรงกัน มากที่สุด มี 5 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ด้านองค์กร แห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. องค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ต้องเล็กยืดหยุ่นติดกับทักษะ องค์กรต้องมีระบบ ที่ระบุได้ทันทีว่าใครพร้อมจะเรียนรู้เพื่อหมุนเวียนทรัพยากรมนุษย์ให้ตรงกับวิกฤต หรือโอกาสที่เข้ามา

2. องค์กรที่เรียนรู้ได้ดีที่สุดคือองค์กรที่มองว่า ความล้มเหลวคือข้อมูลไม่ใช่ ความผิดพลาด หากพนักงานกล้าลงมือผิดลงถูก ความรู้ใหม่จะเกิดขึ้นเร็วกว่าการนั่งอบรม ในห้องเรียนแบบเดิม ๆ

3. สมรรถนะทางเทคโนโลยีของผู้บริหารต้องมุ่งเน้นไปที่การใช้เครื่องมือ ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาปรับปรุงงานวิชาการ

4. ทักษะของคนในทีมสำคัญที่สุด เราต้องปลูกฝังความเชื่อที่ว่า “ทุกคนพัฒนาได้” ไม่ว่าเทคโนโลยีจะเปลี่ยนไปยากแค่ไหน ถ้าใจเราเปิดรับและมองว่ามัน เป็นที่จะได้เรียนรู้ได้ องค์กรก็จะขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้

5. องค์กรยุคดิจิทัลคือการ กล้าทั้งความล้มเหลว ๆ อาจจะใช้ไม่ได้แล้ว ในวันนี้ ความเก่งขององค์กรยุคใหม่จึงอยู่ที่ว่าเริ่มเรียนรู้บทเรียนใหม่ได้เร็วกว่า

3. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)

คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ผู้บริหารต้อง สร้างความเข้าใจ ในความสามารถและข้อจำกัด ของเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และมีความสามารถในการ เชื่อมโยง เครื่องมือดิจิทัลเข้ากับ เป้าหมายทางการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยไม่มองว่าเทคโนโลยีเป็นเพียงทางเลือก แต่เป็นแกนหลักของการทำงาน...”

(สาธิต บัญใบ, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2568)

“...ผู้บริหารต้องมีทักษะในการ ประเมิน และ คัดเลือก แพลตฟอร์มหรือเครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนจริง ๆ โดยใช้หลักการ คติวิเคราะห์เชิงระบบและสามารถเป็นแบบอย่างในการใช้งานเทคโนโลยีที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ...”

(ธวัชชัย ไพโหล, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2568)

“...ผู้บริหารต้องกำหนดยุทธศาสตร์ ในการลงทุนด้านเทคโนโลยี ที่คุ้มค่าและต้องมีความเข้าใจเรื่องความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cybersecurity) เพื่อคุ้มครองข้อมูลของโรงเรียนและผู้เรียนอย่างเคร่งครัด รวมถึงต้อง ติดตาม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ...”

(อมรรัตน์ เชิงหอม, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2568)

“...ผู้บริหารต้องกระตุ้นให้ครูและบุคลากรเกิดความชำนาญ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการสอนและการทำงาน โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่เน้น การเรียนรู้แบบส่วนบุคคลและต้องจัดหาแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย...”

(จรัญญา ไชยศล, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการบูรณาการ เทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรและการบริหารงานทั้งหมดและต้องสร้างระบบนิเวศที่ส่งเสริมให้ บุคลากรสามารถ ทดลองใช้เครื่องมือใหม่ ๆ ได้อย่างอิสระและสร้างสรรค์...”

(นายลิขิต พิมคำ, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...ผู้บริหารต้องมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้และส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยสามารถชี้แนะ ได้ว่าเทคโนโลยีใดจะช่วยยกระดับ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง...”

(นริศร ต้นศรี, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2568)

“...ผู้นำต้องไม่หยุดนิ่งในการพัฒนาตนเอง ด้านเทคโนโลยี (Self – Development) และต้องสร้างวัฒนธรรมให้บุคลากรกล้าที่จะ ลองผิดลองถูก กับเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรและความเสี่ยง..”

(พิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2568)

“...ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการเปลี่ยนนโยบายดิจิทัลจากส่วนกลางให้เป็นแผนปฏิบัติการ ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหลัก และต้องมีความเข้าใจในกฎหมาย / ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล...”

(สุชาติ เสนาสี, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2568)

“...ผู้นำต้องมีความสามารถในการจัดการความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ โดยต้องออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นการใช้งานจริงและวัดผลสมรรถนะทางเทคโนโลยีของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง...”

(กชกร มุลพงษ์, สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2568)

“...ภาวะผู้นำดิจิทัลด้านสมรรถนะคือการที่ผู้นำต้อง เข้าถึงเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงการดำเนินงาน โดยต้องส่งเสริมให้บุคลากรเกิด ความคุ้นชิน ในการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล...”

(รจนา ไทสวนจิตร, สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2568)

ตาราง 51 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล 2 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (x_3)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล 2 ด้านการคิดสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล(x_4)	เป้าหมาย ด้านสังคม	เป้าหมาย ด้านเศรษฐกิจ	เป้าหมาย ด้านเทคโนโลยี	เป้าหมาย ด้านสิ่งแวดล้อม	เป้าหมาย ด้านวัฒนธรรม	เป้าหมาย ด้านสุขภาพ	เป้าหมาย ด้านพลังงาน	เป้าหมาย ด้านเกษตรกรรม	เป้าหมาย ด้านอุตสาหกรรม	เป้าหมาย ด้านบริการ	เป้าหมาย ด้านอื่นๆ
1. ผู้บริหารสร้างระบบนิเวศการทำงานร่วมกันผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	9
2. ผู้บริหารนำร่องและเป็นแบบอย่างในการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และประสานงาน	✓		✓	✓	✓	✓		✓		✓	7
3. ผู้บริหารส่งเสริมวัฒนธรรมความไว้วางใจและการให้อำนาจแก่ทีมงาน	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓		7
4. ผู้บริหารใช้ข้อมูลดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนการตัดสินใจร่วมกันด้านวิชาการ	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8
5. ผู้บริหารสร้างและขยายเครือข่ายความร่วมมือดิจิทัลภายนอกเพื่อสนับสนุน โรงเรียน	✓	✓	✓	✓	✓		✓				6

จากตาราง 51 พบว่า การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล(X_4) ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ผู้บริหารสร้างระบบนิเวศการทำงานร่วมกันผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล
2. ผู้บริหารนำร่องและเป็นแบบอย่างในการใช้เครื่องมือดิจิทัล

เพื่อการสื่อสารและประสานงาน

3. ผู้บริหารส่งเสริมวัฒนธรรมความไว้วางใจและการให้อำนาจแก่ทีมงาน
4. ผู้บริหารใช้ข้อมูลดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนการตัดสินใจร่วมกันด้านวิชาการ
5. ผู้บริหารสร้างและขยายเครือข่ายความร่วมมือดิจิทัลภายนอก

เพื่อสนับสนุนโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 จะนำเสนอเป็นบทสรุปผลและอภิปรายผล ในบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 สรุปผลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีการดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน
4. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน

5. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงาน
วิชาการ ครูผู้สอน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
2. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ
และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน
มีความแตกต่างกัน
3. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
4. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน
5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลอย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและวิธีการ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ประกอบด้วย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 672 คน จากทั้งหมด 41 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอน จำนวน 590 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2, ปี 2568)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2568 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน จำแนกเป็นกลุ่ม ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอน จำนวน 164 คน จากโรงเรียน 41 โรงเรียน ใช้การเลือกแบบเจาะจงโดยเลือกโรงเรียนทุกโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่มแต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน จากทั้งหมด 41 โรงเรียน วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน

2.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน

2.3 ครูผู้สอน ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน โรงเรียนละ 4 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำนวน 164 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอนจำนวน 164 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถาม
ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากการศึกษาหลักการ กรอบแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้ง
โรงเรียนมีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม
เกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษ
นครพนม เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
Scale) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 2 ประกอบด้วย 7 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่าน
การตรวจสอบจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย
อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 ท่าน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 ท่าน ผู้บริหารโรงเรียน
2 ท่าน และครูผู้สอน 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง
(Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม
(Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควร
ให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณา
เรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ที่ไม่ได้เป็นกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 50 ชุด จาก 10 โรงเรียน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
และรายด้าน (Item total Correlation) ตามวิธีของเพียร์สัน โดยเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไปนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
ทั้งฉบับ ซึ่งการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alpha coefficient)
โดยแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
0.566 – 0.895 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผล

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.607 – 0.914 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.970

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และส่งแบบสอบถามจำนวน 246 ฉบับ ไปยังผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ผ่านระบบ Amss++ ในรูปแบบ Google form โดยแนบลิ้งค์ (Link) หรือ คิวอาร์โค้ด (QR - Code) เพื่อให้สะดวกรวดเร็ว ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 246 ฉบับ และได้รับกลับคืนทั้งหมด 246 ฉบับ ได้ตรวจสอบ ความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม มีความสมบูรณ์ 246 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. สถิติพื้นฐาน

6.1 ความถี่ (Frequency)

6.2 ร้อยละ (Percentage)

6.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

6.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

7.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

7.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

8. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

8.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ทั้งในโดยรวมและรายด้านใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

8.2 สมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

8.3 สมมติฐานข้อที่ 5 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

8.4 สมมติฐานข้อที่ 6 ใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้มาจัดทำแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยผู้วิจัยนำตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มาสร้างเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์ และนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาสรุปรวบรวมแนวคิดและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จะได้เป็นแนวทางการพัฒนางานวิจัย แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 สรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิภาพ

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 สรุปผลได้ ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ตามลำดับ

1.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 7 ลำดับ ดังนี้ ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดการหลักสูตร ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน สรุปได้ดังนี้

2.1 จำแนกตามสถานภาพ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียว คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำ

ด้านการมีวิสัยทัศน์ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไปทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการ Scheffe การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม พบว่า ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ในระดับ มากที่สุด และ มากตามลำดับดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ตามลำดับ ในด้านการมีวิสัยทัศน์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูสอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 จำแนกตามตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำโดยรวมและรายด้าน ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ไปทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการ Scheffe นำเสนอผลการเปรียบเทียบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานเป็นรายคู่ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน พบว่า โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สรุปได้ดังนี้

3.1 จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงาน

ทะเบียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงนำด้านที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Scheffe ในกรณีเปรียบเทียบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่า ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการ หลักสูตร ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยจึงนำด้านที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Scheffe ในกรณีเปรียบเทียบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี และประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3.3 จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงนำด้านที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD. ในกรณีเปรียบเทียบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวางแผนงานวิชาการ ความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ในอำเภอท่าอุเทนและอำเภอบ้านแพง มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ในอำเภอศรีสงคราม อำเภอนาหว้า และอำเภอโพนสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียนความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ในอำเภอท่าอุเทน มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ตามเขตที่ตั้งโรงเรียน ในอำเภอบ้านแพง และอำเภอนาทม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล (X_t)

กับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (Y_t) โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมี

ความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{XtYt} = 0.383$) ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ภายในโดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก จำนวน 4 คู่ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัลกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{X4Xt} = 0.930^{**}$) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัลกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{X3Xt} = 0.928^{**}$) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัลกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{X2Xt} = 0.912^{**}$) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{X5Xt} = 0.908^{**}$) ส่วนคู่อื่น ๆ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงทุกคู่

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) และมีจำนวน 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.409 รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.329 ส่วนด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ -0.242 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้ร้อยละ 23.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.25394

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์หาค่าถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y'_{xt} = 2.554 + 0.372 X_1 + 0.210 X_5 + -0.141 X_3$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_{yt} = 0.409 Z_1 + 0.329 Z_5 + -0.242 Z_3$$

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล 2) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และ 3) ด้านสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล สรุปจากคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

6.1 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ประกอบด้วย

การร่วมมือและการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร คือ การเปลี่ยนบทบาทสู่การเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่เน้นการสร้างวัฒนธรรมการแบ่งปันความรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อทลายกำแพงการทำงานแบบแยกส่วนและสร้างความโปร่งใสในข้อมูล โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลช่วยประสานงานอย่างชาญฉลาดควบคู่ไปกับการมอบหมายอำนาจตัดสินใจให้แก่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในลักษณะภาวะผู้นำร่วม อีกทั้งยังต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความไว้วางใจและการสื่อสารที่มีความซื่อสัตย์ในใจในโลกเสมือน เพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้เกิดความคล่องตัวและบรรลุเป้าหมายร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

6.2 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ประกอบด้วย

ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของผู้บริหาร คือ การปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เป็นระบบนิเวศที่ขับเคลื่อนด้วยการจัดการความรู้บนแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าถึงและแบ่งปันนวัตกรรมการสอนได้อย่างไร้ขีดจำกัดผ่านระบบคลาวด์ โดยเน้นการสร้างวัฒนธรรมที่เปิดรับเทคโนโลยีใหม่และการใช้ข้อมูลจริงในการตัดสินใจเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว พร้อมส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลแบบต่อเนื่องผ่านบทเรียนขนาดสั้นและการเชื่อมโยงกับเครือข่ายวิชาชีพภายนอกอย่างไร้พรมแดน ทั้งนี้เพื่อยกระดับโรงเรียนให้เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ตลอดเวลาที่สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาได้อย่างยั่งยืน

6.3 ด้านสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ประกอบด้วย

ด้านการสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัลของผู้บริหาร คือ การเปลี่ยนบทบาทจากการบริหารงานตามระเบียบแบบแผน สู่การเป็นผู้นำที่เปิดพื้นที่

แห่งความปลอดภัยให้บุคลากรได้ทดลองแนวคิดทางการศึกษาใหม่ ๆ โดยใช้เทคโนโลยี และปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือช่วยย่นระยะเวลาในการทำงานและขยายขอบเขต จินตนาการ พร้อมทั้งเปลี่ยนข้อมูลในสถานศึกษาให้กลายเป็นนวัตกรรมที่แก้ปัญหาได้ตรง จุดผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบและการทำงานเชิงรุก อีกทั้งยังต้องสนับสนุนการสร้าง เครือข่ายความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอนที่ทันสมัยในโลกไร้พรมแดน ทั้งนี้ เพื่อให้โรงเรียนก้าวข้ามขีดจำกัดเดิมและสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็น ต่ออนาคต

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอเสนอ การอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การอภิปรายเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 แบ่งออกเป็น

1.1 ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความ ร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรมยุคดิจิทัล และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน เข้าใจสภาพการณ์บริบทขององค์กรทำให้งานในองค์กรเห็นภาพ ได้ชัดเจนและมีการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรสู่องค์กร แห่งการเรียนรู้ ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน มีการถ่ายโอนความรู้ และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ ปรับปรุงแก้ไขกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

กระตุ้นและขับเคลื่อนกิจกรรมขององค์กรในทิศทางใหม่ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทินกร บัวชู (2562, หน้า 285 – 294) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้วยการยกระดับการศึกษาไทยโดยการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการศึกษา พบว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะขับเคลื่อน ผลลัพธ์ของสถานศึกษาในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหาร ทั่วไป พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 7 ลำดับ ดังนี้ ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการนิเทศและประกัน คุณภาพการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการวิชาการ ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการจัดการหลักสูตร ตามลำดับ การที่ประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการที่อยู่ในระดับมากที่สุดนี้จึงสามารถอธิบายได้ว่า น่าจะเกิดจากการมีผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็ง และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการ เรียนรู้ ที่ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการที่ บุคลากรมีความเข้าใจในบริบทของโรงเรียนขยายโอกาสและการมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ตอบโจทย์ ความต้องการของผู้เรียนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี แม้ว่าทุกด้านจะอยู่ในระดับมากที่สุด แต่การมีเพียงข้อเดียวที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งให้เห็นว่าอาจมีบางองค์ประกอบย่อย ที่ยังสามารถพัฒนาและยกระดับให้ดีขึ้นได้อีก เพื่อให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในทุกมิติอยู่ในระดับสูงสุดได้อย่างสมบูรณ์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อณัญญ์

อังคระนาวัน และไตรรัตน์ สิทธิกุล (2564) พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยประสิทธิผลของสถานศึกษาจะเกิดขึ้นได้จากสภาพทางสังคม บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอดถึงทรัพยากรที่มีความพร้อม เช่น สื่อ เทคโนโลยี ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชฎา วงศ์ศรีเกตุแก้ว และวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2563) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล การเรียนและงานทะเบียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ธรรมชาติของงานทะเบียนและงานวัดผลประเมินผลในยุคดิจิทัล เป็นงานที่ต้องอาศัยความละเอียดแม่นยำและความเข้าใจในระบบปฏิบัติการสารสนเทศที่ซับซ้อนมากกว่าด้านอื่น ซึ่งส่งผลให้บุคคลแต่ละกลุ่มที่สัมผัสกับงานในมิติที่ต่างกันมีมุมมองต่อภาวะผู้นำที่ต่างกันออกไปในมุมมองของผู้ปฏิบัติงานอย่าง ครูผู้สอนและครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ มักจะเป็นผู้ที่เผชิญกับข้อจำกัดทางเทคนิคและภาระงานจริงในการบันทึกข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ (เช่น ระบบ SchoolMIS หรือระบบปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจน) ซึ่งความคาดหวังที่มีต่อผู้บริหารคือการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่เสถียร การแก้ไขปัญหาหน้างานที่รวดเร็ว และการลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล ในขณะที่ผู้บริหารโรงเรียนอาจเน้นการบริหารจัดการในเชิงนโยบาย การติดตามผลลัพธ์ในภาพรวม และการนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการตัดสินใจมากกว่าที่จะลงไปสัมผัสกับขั้นตอนการบันทึกข้อมูลเชิงลึก จึงทำให้เกิดช่องว่างในการรับรู้ถึงความสำเร็จหรืออุปสรรคในการดำเนินงานด้านนี้ นอกจากนี้ งานทะเบียนและวัดผลถือเป็นงานที่มีระเบียบปฏิบัติและข้อบังคับทางกฎหมายควบคุมอย่างเคร่งครัด การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัล ในงานส่วนนี้จึงสร้างความกดดันให้แก่ผู้ปฏิบัติงานสูงกว่างานด้านอื่น หากผู้บริหารยังไม่สามารถแสดงภาวะผู้นำในการ

สร้างระบบการทำงานที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานที่สะดวกและถูกต้อง หรือขาดการส่งเสริมทักษะความฉลาดทางดิจิทัล ให้แก่บุคลากรอย่างทั่วถึง ก็อาจส่งผลให้กลุ่มครูผู้ปฏิบัติเห็นว่าภาวะผู้นำด้านนี้ยังต้องได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากกว่าที่เป็นอยู่สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษามีใช้เพียงการจัดหาเครื่องมือ แต่คือการวางระบบบริหารจัดการที่สอดคล้องกับวิธีการทำงานจริง ความแตกต่างของผลการวิจัยในด้านนี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่ผู้บริหารยุคดิจิทัลต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการระบบงานทะเบียนและการวัดผลให้มีความเป็นเอกภาพและลดภาระงานที่ไม่จำเป็น เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในทุกระดับของสถานศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เลอศักดิ์ ตามา (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทศพล สุวรรณราช และ ชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 199) ที่พบว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาในงานวิจัยของ ภาณุมาศ จันทร์ศรี (2562, หน้า 150) ที่นำเสนอโมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งเน้นการยกระดับสมรรถนะของผู้นำให้ได้มาตรฐาน

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยรวมพบว่า โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายการขับเคลื่อนการศึกษาในยุคดิจิทัลของ

กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีลักษณะเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาในทุกพื้นที่ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองหรือพื้นที่ห่างไกล ต่างได้รับนโยบาย การฝึกอบรม และการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใกล้เคียงกัน นโยบาย “Digital Transformation” ในภาคการศึกษาได้กลายเป็นตัวเร่งที่สำคัญทำให้ระยะทางหรือที่ตั้งของโรงเรียนไม่ใช่อุปสรรคในการพัฒนาภาวะผู้นำอีกต่อไป ผู้บริหารในสังกัด สพป.นครพนม เขต 2 ทุกแห่งต่างต้องปรับตัวเข้าสู่ระบบการบริหารจัดการสถานศึกษาแบบดิจิทัลเหมือนกัน เช่น การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (EMIS) หรือการสื่อสารสั่งการผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ ซึ่งเป็นโครงสร้างบังคับที่ทุกโรงเรียนต้องปฏิบัติตามได้ มาตรฐานเดียวกัน สิ่งนี้ทำให้บุคลากรในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นครูสายงานวิชาการ หรือครูผู้สอนในแต่ละพื้นที่ รับรู้และสัมผัสได้ถึงบทบาทการนำของผู้บริหารในทิศทางที่สอดคล้องกันนอกจากนี้ ในปัจจุบันการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการสื่อสาร มีความครอบคลุมมากขึ้น (Digital Accessibility) ทำให้ช่องว่างระหว่างโรงเรียนในเขตเมืองและเขตชนบทลดน้อยลง ผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ห่างไกลมักจะมีความตื่นตัว และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยแก้ไขข้อจำกัดด้านระยะทาง เพื่อเชื่อมโยงการทำงานกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ความเป็น “ผู้นำยุคดิจิทัล” ในบริบทของ สพป.นครพนม เขต 2 จึงเป็นคุณลักษณะที่เกิดขึ้นจากความพร้อมด้านทัศนคติและการปรับตัวส่วนบุคคลของผู้บริหาร มากกว่าที่จะถูกจำกัดด้วยปัจจัยด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ส่งผลให้การแสดงออกถึงภาวะผู้นำในด้านต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามที่ตั้งของโรงเรียนนั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญสิขิา แสนภูมิ (2565) ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในยุค 4.0 ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในยุค 4.0 และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบประเด็นสำคัญที่สะท้อนให้เห็นว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ไม่ได้เป็นเพียงการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเท่านั้น แต่คือการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการไหลเวียนของความรู้โดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ผลการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นว่าหัวใจสำคัญของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคนี้ คือการปรับเปลี่ยนจากวัฒนธรรม

การทำงานไปสู่การสร้างพื้นที่เรียนรู้เสมือนจริงที่ทุกคนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัดด้านเวลาและสถานที่การบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการปรับตัวในด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ระบุว่า ทักษะการเรียนรู้ซ้ำและเรียนรู้ใหม่เป็นกลไกหลักที่ช่วยให้บุคลากรเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี องค์กรที่ประสบความสำเร็จมักใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการสร้างระบบ ที่ช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ในขณะปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) ยังเข้ามามีบทบาทสำคัญในการประเมินช่องว่างทางทักษะของบุคลากร เพื่อจัดสรรหลักสูตรการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์เฉพาะบุคคล ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากแนวคิดสู่การปฏิบัติจริงเมื่อพิจารณาในด้านการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมยุคดิจิทัล ผลการสัมภาษณ์สะท้อนว่า นวัตกรรมไม่ได้เกิดจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เกิดจากกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่เน้นผู้ใช้งานเป็นศูนย์กลาง โดยอาศัยเครื่องมือดิจิทัลในการทำต้นแบบ และการทดสอบที่รวดเร็วความคิดสร้างสรรค์ในยุคนี้จึงเป็นการผสมผสานระหว่าง จินตนาการของมนุษย์ และขีดความสามารถของเทคโนโลยี เช่น การใช้ AI เพื่อขยายขอบเขตจินตนาการ หรือการใช้เพื่อระดมสมองข้ามสายงาน

6. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวกสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{X1Y1} = 0.383$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ภายในโดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ทุกคู่ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและการจัดการหลักสูตร ($r_{X1Y2} = 0.419^{**}$) ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา ($r_{X1Y7} = 0.403^{**}$) ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ($r_{X1Y4} = 0.360^{**}$) ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลการแนะแนวการศึกษา ($r_{X1Y6} = 0.329^{**}$) ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($r_{X1Y3} = 0.316^{**}$) ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและการวางแผนงานวิชาการ ($r_{X1Y1} = 0.323^{**}$) ภาวะผู้นำ

ของผู้บริหารยุคดิจิทัลการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($r_{xy5} = 0.300^{**}$) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางทุกคู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยังผู้บริหารมีทักษะและบทบาททางดิจิทัลสูงขึ้นเท่าใด ประสิทธิภาพของงานวิชาการในโรงเรียนก็จะยิ่งดีขึ้นตามไปด้วยเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า องค์ประกอบย่อยของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำโดยรวมอยู่ในระดับที่สูงมากอย่างน่าสังเกตโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล และ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัลแสดงให้เห็นว่า การจะก้าวเป็นผู้นำยุคดิจิทัลที่สมบูรณ์และส่งผลต่อความสำเร็จของงานวิชาการนั้น ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การมีสมรรถนะทางเทคโนโลยีพื้นฐานเท่านั้น แต่แก่นแท้ของการขับเคลื่อนอยู่ที่ความสามารถในการ บ่มเพาะและนำนวัตกรรมดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหา และความสามารถในการ สร้างระบบการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูและบุคลากรทุกคนสามารถแบ่งปันความรู้ พัฒนาตนเอง และทำงานร่วมกันเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการใน สถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ได้ โดยมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 86 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรวิชัย อุ่นวิเศษ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษา สกนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4)

โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.436 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.342 และด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.169 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมได้ร้อยละ 61.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.12451 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ นามวิชา (2565, หน้า 112-115) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำดิจิทัล พบว่าการทำงานเป็นทีมในโลกเสมือน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในการส่งผลต่อความสำเร็จของผู้บริหาร เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยลดช่องว่างด้านเวลาและสถานที่ ทำให้ผู้นำสามารถประสานความร่วมมือได้รวดเร็วยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ มั่นคง (2566, หน้า 88 - 92) องค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่เป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความเข้มแข็ง โดยผลการวิจัยของ จิราภรณ์พบค่าอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า หากองค์กรหยุดนิ่งในการเรียนรู้เทคโนโลยี ผู้นำย่อมขาดเครื่องมือในการบริหารจัดการที่ทันสมัย สอดคล้องกับแนวคิดของ ปิยะนันท์ สวัสดิ์ศฤงคาร (2564, หน้า 45 - 47) ในงานวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมว่า ผู้นำในยุคหลังสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่จำเป็นต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยผลการวิจัยในภาพรวมพบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสนับสนุนว่าความคิดสร้างสรรค์คือกุญแจสำคัญของการเป็นผู้นำดิจิทัลที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลที่มีค่าน้อยจากการเรียงลำดับ ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ควรดำเนินการดังนี้

1.1.1 จัดตั้งศูนย์บ่มเพาะและพัฒนาผู้นำดิจิทัล เพื่อยกระดับสมรรถนะเทคโนโลยีผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยมุ่งเน้นการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่ไม่ได้สอนเพียงแค่การใช้เครื่องมือ แต่เน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งสร้างระบบพี่เลี้ยงให้ผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญสูงมาช่วยถ่ายทอดเทคนิค และสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ออนไลน์ เพื่อแลกเปลี่ยนนวัตกรรมการบริหารจัดการในกลุ่มโรงเรียนขยายโอกาสอย่างต่อเนื่อง

1.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ผลการวิจัย พบว่า มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผนงานวิชาการ ที่มีลำดับค่าเฉลี่ยอยู่ลำดับสุดท้าย ดังนั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ควร

1.2.1 สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโรงเรียนควรให้ความสำคัญและปรับปรุงกระบวนการวางแผนงานวิชาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมและความชัดเจนในการปฏิบัติ ดังนี้

1.2.1.1 เน้นการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ทบทวนและปรับปรุงแผนงาน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน เพื่อทบทวนและปรับปรุงแผนงานวิชาการให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของโรงเรียน และบริบทท้องถิ่น รวมถึงตอบเจตจำนงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

เป็นสำคัญกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและวัดผลได้กำหนดเป้าหมายของงานวิชาการแต่ละส่วนให้มีความเฉพาะเจาะจง วัดผลได้ บรรลุผลได้ มีความเกี่ยวข้อง และมีกรอบเวลาที่ชัดเจน

1.2.1.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผนระดมความคิดเห็น เปิดโอกาสให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา (SWOT) และกำหนดทิศทางการวางแผนงานวิชาการ เพื่อให้แผนงานเป็นของทุกคนและเกิดความมุ่งมั่นในการนำไปปฏิบัติ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ภายในโดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก จำนวน 5 คู่ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัลกับภาวะผู้นำของผู้บริหารของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x4yt} = 0.799^{**}$) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัลกับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x2xt} = 0.776^{**}$) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลกับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x5xt} = 0.774^{**}$) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล กับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x5xt} = 0.770^{**}$) ด้านวิสัยทัศน์กับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวม ($r_{x1xt} = 0.768^{**}$) ดังนั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

1.3.1 การส่งเสริมวัฒนธรรมนวัตกรรม ผู้อำนวยการเปิดพื้นที่ให้ครูได้ทดลองใช้เครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ ในการสอน และยกย่องผู้ที่สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทั่วทั้งองค์กรการสร้างเครือข่ายความร่วมมือควรนำระบบ หรือแอปพลิเคชันบริหารงานมาใช้เพื่อลดขั้นตอนทางธุรการ และเพิ่มการสื่อสารทำให้ครูในโรงเรียนขยายโอกาสสามารถทำงานเป็นทีมและแบ่งปันทรัพยากรการสอนร่วมกันได้

1.3.2 การพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ผู้บริหารต้องผลักดันให้เกิด ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) บนโลกออนไลน์ โดยใช้ข้อมูลมาวิเคราะห์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อให้การปรับปรุงหลักสูตรวิชาการตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึก

1.3.3 การยกระดับสมรรถนะเทคโนโลยี สพ.น.นครพนม เขต 2

ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นทักษะดิจิทัลเฉพาะทางสำหรับผู้บริหารและครู เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการได้อย่างมืออาชีพ

1.4 อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลอย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ในภาพรวม จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ยุคดิจิทัล ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ที่จำเป็นต้องนำไปหาแนวทางการพัฒนา ดังนั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1.4.1 เนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสมีครูจำนวนจำกัดแต่ต้องสอนหลายวิชาและหลายระดับชั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างคลังสื่อการสอนและคลังข้อสอบร่วมกันระหว่างครูประถมและครูมัธยมต้น

1.4.2 ผู้บริหารควรเปลี่ยนบทบาทจากการกำกับติดตามเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้โดยจัดให้มีกิจกรรมที่เน้นการแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอนเด็กที่มีความแตกต่างระหว่างวัยในโรงเรียนขยายโอกาส

1.4.3 ในบริบทโรงเรียนขยายโอกาสที่ต้องการเตรียมเด็กเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมการสอนแบบที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาในชุมชน หรือทักษะวิชาชีพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ควรขยายขอบเขตและเปรียบเทียบ ศึกษาในพื้นที่และสังกัดอื่น ขยายขอบเขตการศึกษาไปยังโรงเรียนขยายโอกาสใน เขตพื้นที่การศึกษา หรือสังกัดอื่น มัธยมศึกษา

2.2 เปรียบเทียบประเภทโรงเรียน ทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง / ใหญ่ หรือโรงเรียนในโครงการพิเศษ เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในแต่ละประเภทโรงเรียน

2.3 ศึกษาปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรค ศึกษาปัจจัยเชิงคุณภาพที่เป็นอุปสรรค หรือ ปัจจัยส่งเสริม การใช้ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร เช่น ระดับความรู้ความเข้าใจด้านดิจิทัลของครู หรือวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนนวัตกรรม

2.4 การวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหารที่โดดเด่นในการใช้ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล เพื่อให้ได้ กลยุทธ์และแนวทางปฏิบัติ ที่เป็นเลิศ (Best Practices) มาวิเคราะห์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลชนก ศรีวรรณ. (2561) การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีม
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กนกอร สมปราชญ์. (2562). ภาวะผู้นำกับคุณภาพสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์.
- กรณัญญ์ ตาแปง. (2562). บทบาทภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารยุคดิจิทัลใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่สองใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหาร
รูปแบบนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563–2565).
สืบค้นจาก <https://moe360.blog/2020/04/08/%E0%B8%A8%E0%B8%98%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%A7%E0%B8>.
- กัญญารัตน์ สุขแสน. (2563). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหาร
โรงเรียนในเครือข่ายนิคมชะเอมแซนด์กาเบรียลแห่งประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด.
ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กิตติทัช เขียวฉ่อน ธีระวัฒน์ จันทิก. (2560). การทำงานเป็นทีมสู่การเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการทำงาน. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 11(1), 355 – 370.
- เกตกนก สวยคำขาว. (2561). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชินีบูรณะ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วารสารการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(1), 145 – 160. [https://so02.tci-](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/213)
[thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/213](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/213)

- กิตติศักดิ์ นามวิชา. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเชิงพุทธบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.)
- ข้าวทิพย์ ทีสุกะ. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- คณิน คำแพง. (2563). โมเดลภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น: โมเดลแข่งขันภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและภาวะผู้นำแบบดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จารุวรรณ เมืองเจริญ และประสพชัย พสุนนท์. (2562). การสร้างสรรค์นวัตกรรมกระบวนการทำงานที่มีต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานร้านสะดวกซื้อในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารเศรษฐศาสตร์ และกลยุทธ์การจัดการ, 6(2), 73 – 88.
- จิณณวัตร ปะโคพัง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพอุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- จิตรกร จันทรสุข. (2564). การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จินตนา สุขจรรย์นั และคณะ. (2563). บทบาทและความสำคัญของการนิเทศภายในสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 12(1), 1 – 13.
- จิรารัตน์ กระจ่างดี (2562). การศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- จิราภา ประพันธ์พัฒน์. (2560). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี.
- ราภรณ์ มั่นคง. (2566). ปัจจัยการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
การจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นัทรชัย จันทา. (2563). การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐานในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชัตสกร พิกุลทอง. (2563). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชีวิน อ่อนละออ. (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล สำหรับนักบริหารการศึกษา.
วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 10(1), 2 – 8.
- ชุตีรัตน์ กาญจนชัย. (2562). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สิกขวารสารศึกษาศาสตร์,
8(2), 56 – 64.
- ชุตีรัตน์ กาญจนชัย. (2562). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด.
นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ชุลีกร นวลสมศรี. (2563). สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่พึงประสงค์สำหรับ
การปฏิบัติงานของบุคลากร องค์การภาครัฐในยุคประเทศไทย 4.0.
วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 12(2), 194 – 206.
- ณัฐกุล เทียนไพบูลย์ และคณะ. (2565). ความสำคัญและแนวทางการประยุกต์ใช้สื่อสังคม
ออนไลน์เพื่อการจัดการเรียนรู้. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 10(2), 1 – 11.

- ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารครุศาสตร์สาร*, 13(2), 285 – 294.
- ทศพล สุวรรณราช และ ชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 7(3), 160 – 177.
- ธนกร จันทะนาม. (2562). การศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*.
- ธีรศักดิ์ อัครอัศรานนท์. (2564). ความสำคัญของการนิเทศแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาครูและกระบวนการเรียนรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 19(1), 1 – 14.
- นัทธมน สังข์ทอง และคณะ. (2565). ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 33(3), 1 – 14.
- บุญเลิศ อรุณพิพัฒน์. (2563). ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and Arts)*, 13(3), 777 – 788.
- ปัทมทัต กาญจนะวลิต. (2561). *โลกยุค 4.0 World 4.0*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการกองทัพบก.
- ปัทมาพร สุขสบาย. (2563). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสาร Veridian E – Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and Arts)*, 13(3), 1040 – 1052.
- บุญญพัฒน์ สิงห์จารย์. (2564). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.

- พรภิษฐ์ อุณวิเศษ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ
ผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระมหาจักรกฤษ ทินนบุญโน (โกติรัมย์). (2562). ความร่วมมือในการขับเคลื่อน
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลัก CSR ของภาคเอกชน อำเภอสามพราน
จังหวัดนครปฐม. วารสารศิลปศาสตรราชชมงคลสุวรรณภูมิ, 1(1), 13 – 29.
- พระมหาประยูร ชีรวโร (ตระการ). (2565). วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาสู่ความ
เป็นเลิศ. วารสารบรรณการศึกษามนุษยสังคมศาสตร์, 3(1), 33 – 40.
- พัชรา วาณิชดิน. (2560). การพัฒนาภาวะผู้นำจากทฤษฎีสู่แนวปฏิบัติที่ดีและกรณีศึกษา.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- พัชรภรณ์ เกษมณี และคณะ. (2565). การนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล: ความสำคัญ
และแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 10(1), 1 – 10.
- พิชานันท์ ปานพรม. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิด
เชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมของนักเรียน
อาชีวศึกษาเรื่อง สารอาหารในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิชญ์พิมล สุนทวงค์. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิเชษฐ์ ภูเฉลิมตระกูล. (2561). ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
ของเทศบาลตำบล บางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี. วารสารสถาบัน
เทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์,
4(ฉบับพิเศษ), 300 – 310.

- พิมพ์พิชชา ศาสตราชัย. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนว
 สะเต็มศึกษาร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ส่งผลต่อการแก้ปัญหา
 อย่างสร้างสรรค์ทักษะการทำงานเป็นทีม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เพ็ญจันทร์ สินธุเขต. (2560). การศึกษายุคนี้ (ยุคดิจิทัล): Thailand 4.0. สืบค้นจาก
http://www.thaischool1.in.th/_files_school/36108376/workteacher/36108376_1_20170724-220005.pdf
- แพนศรี พินปรุ และณัชชา ลิ้มปศิริสุวรรณ. (2563). องค์การแห่งการเรียนรู้และความคิด
 สร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางนวัตกรรมของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหาร
 ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมนคลอีสาน.
- ภาณุวัฒน์ เหมนวล. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
 สถานศึกษากับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ภาณุมาศ จันทรศรี. (2562). โมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน
 ขยายโอกาสทางการศึกษา: การวิจัยแบบผสมผสานวิธี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
 ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รุ่งรัตน์ พลชัย. (2563). ภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล. วารสารมนุษยศาสตร์
 และสังคมศาสตร์, 1(3), 53 – 62.
- รุ่งฤดี เรือนสิน. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของผู้บริหารสถานศึกษา กับการ
 ทำงานเป็นทีมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 บุรีรัมย์ เขต 3. ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รัชฎา วงศ์ศรีเกิดแก้ว วรกาญจน์ สุขสดเขียว. (2561). การบริหารงานวิชาการกับ
 ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร,
 8(2), 42 – 51.

- ฤทธิกร โยธสิงห์. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เลอศักดิ์ ตามา. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(38), 224 – 240.
- วารุณี ภาวงศ์ พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ. (2566). *การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 8(2), 38 – 49.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). *การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างจิตนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครนทรวิโรฒ.
- วิโรจน์ สารรัตน์ และคณะ. (2561). *ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20(1), 269 – 270.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2565). *ทฤษฎีการวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวะลักษณ์ มหาชัย เอกราช โขจิตพิมานเวช. (2566). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. *วารสารมณีเชษฐารามวัดจอมมณี*, 5(2), 168 – 185.
- ศิริวรรณ ลือชัย. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สงบ อินทรมณี. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 16(1), 353 – 360.
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2564). *ความสำคัญของการประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 44(พิเศษ 1), 15 – 21.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2566). *Digital literacy Project*.

<https://www.ocsc.go.th/DLProject/mean-dlp>

สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัด
ชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาลัษราชภัฏนครสวรรค์.

ลิตธิศักดิ์ เพ็ชรยิ้ม. (2563). การทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สิริมาศ ภิญโญนันตพงศ์. (2563). รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริม
สมรรถนะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 10(2),
141 – 154.

สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจารี ลำอานต์. (2564). การพัฒนาแบบวัดทักษะสร้างสรรค์นวัตกรรมสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุทธิดา จำรัส. (2564). การใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 19(2), 1 – 13.

สุธาสินี สุริยา. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ศรีสะเกษ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

สุนันทา สมใจ. (2561). การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี. วารสาร
วิทยาลัยดุสิตธานี, 12(1), 350 – 363.

สุภาวัฒน์ แสงคำมี. (2561). ปัจจัยคุณลักษณะด้านการสื่อสารที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำ
เชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

- สุมิตร คชวงษ์. (2562). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
วิทยาลัยเทคนิคสตั๊ดทึบ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุเมธ งามกนก. (2565). การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนา
วิชาชีพบริหาร การศึกษาแห่งประเทศไทย*, 3(1), 59 – 67.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2564). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21.
วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 49(1), 1 – 15.
- หนูกัณฑ์ ปาโส. (2562). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้
ของโรงเรียน เอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ร้อยเอ็ด:
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- อภิญญา นัตรช่อฟ้า, บุญทัน ดอกไธสง. (2562). องค์การแห่งการเรียนรู้. *วารสาร มจร
มนุษยศาสตร์ บริหารศรัณ*, 5(1), 157 – 170.
- อรกาญจน์ เฉียงกลาง. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
สถานศึกษากับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาระถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เอกราช โฆษิตพิมานเวช. (2560). รูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีประสิทธิผล สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ด.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- อณัญญ์กัญญ์ อังครุระนาวิณ และไตรรัตน์ สิทธิกุล. (2564). การศึกษาความสัมพันธ์ของ
การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.
วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 8(2), 268 – 280.
- อัญสิชา แสนภูมิ. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในยุค 4.0 ที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Adom, D., Adu–Mensah, K., & Dake, A. Y. (2020). *Educational Measurement and
Evaluation and its Impact on Education. Now and in the Future.*

- Alan Treffer. (2019). *4 essential qualities for digital leaders*. [online]. Available <https://www.weforum.org/agenda/2019/01/4-essential-qualities-for-digital-leaders/>
- Charoensettasin, T. (2016). Thai education 4.0 in the context of education for sustainable development. *In Special lecture at the Teachers Council Academic Conference 2016 (28 August 2016) at the Vayupak Conference Center*. Centra Government Complex Hotel and Convention Center Chaengwattana.
- Doyle, A. (2019). *Collaboration skills: definition, list, and examples*. Retrieved from <https://www.thebalancemoney.com/collaboration-skills-with-examples-2059686#types-of-collaboration-skills> June 6th, 2022.
- Drago-Severson, E., & Blum-DeStefano, J. (2018). From Supervision to “Super Vision”. In S. J. Zepeda & J. A. Ponticell (Eds.), *The Wiley Handbook of Educational Supervision* (pp. 329 – 351). John Wiley & Sons, Inc.
- Ernest J. Wilson. “*Leadership in the Digital Age.*” *The Encyclopedia of Leadership* George R. Goethals, Georgia Sorenson, James MacGregor Burns.
- Flanagan, L., & Jacobsen, M. (2003). Technology leadership for the twenty – first century principal, *Journal of Educational Administration*, 41(2).
- Fred C. Lunenburg & Allan C. (2008). *Ornstein Educational Administration: Concepts and Practices* Lunenburg, F. C., & Ornstein, A. C. Educational administration: *Concepts and practices* (6th ed.). Wadsworth Publishing.
- Friday O. Okpara. (2007). The Value of Creativity and Innovation in Entrepreneurship. *Asia Entrepreneurship and Sustainability*, 2(3), 11.
- Fullan, M. (2016). *Coherence: The Right Drivers in Action for Schools, Districts, and Beyond*. Corwin.
- Guzmán, V. E., Pomares, J. A., & Valdivia, A. (2020). Characteristics and Skills of Leadership in the Context of Industry 4.0. *Procedia Manufacturing*, 43, 546.

- Hasegawa, K. (2012). *The Relationship of The Teacher's Instructional Competencies to The Students' Academic Performance*. India: Don Bosco College.
- Hoy, w. K. and Miskel, C. G. (2001). *Education and Administration*. New York: University of Michigan.
- James D. Mckeen, & Heather A. Smith. (2003). *Making IT Happen: Critical issues in IT management*. Southen Gate: John Wiley & Sons.
- Kimbrough, B. and Nunnery. (1998). *Education Administration: An Introduction*. New York: McMillian.
- Lansangan, P. A., & Gonzales, E. E. (2020). Educational Supervision to Improve Teachers' Learning Quality and Performance in the New Normal Era. *AL – ISHLAH: Jurnal Pendidikan*, 15(2), 291 – 300.
- Maisyaroh, Hardika, M., Valdez, A. P., Solaiman Ebele, I. I., & Ofu, M. (2017). *Instructional supervision and assessment in the 21st-century and beyond*. ERIC.
- Miller. (1965). *The Public Administration of American School System*. New York: The Mamillan Company.
- Nak Ai, N. (2006). *The factors of E – Leadership characteristics and Factors affecting E – Leadership effectiveness for basic education principals*. Doctoral Dissertation. Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Oberer, B., & Erkollar, A. (2018). Leadership 4.0: Digital Leaders in the Age of Industry 4.0. *International Journal of Organizational Leadership*, 7, 419.
- Pruksakunan, W. (2019). *Strategic management*. Retrieved December 10, 2019, from <https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=12097&Key=news research>
- Robbins, S.P., & Coulter, M. (2003). *Management*. (7thed.). NJ: Pearson Education.
- SEFEROGLU, S.S. (2011). *Teaching Competencies of Teacher Candidates*. Turkey. Faculty of Education, Hacettepe University.
- Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline: The Art & Practice of The Learning Organization*. Doubleday.

- Stodd, Julian. (2014). *The Social Leadership Handbook*. United Kingdom: Sea Salt Publishing
- Tangboonkasem T. (n.p.). (2019). *Strategic management*. Retrieved December 10, 2019, from <http://www.jobpub.com/articles/showarticle.asp?id=1251>
- Watkins, K.E. and Marsick, V.J. (2003). Demonstrating the value of an organization's learning culture: *the dimensions of the learning organization questionnaire*. *Advances in Developing Human Resources*, 5(2), 132 – 151.
- Wehachart, R. (2009). *Academic administration of basic educational institutions*. Center Thaksin University books.
- Zepeda, S. J., & Ponticell, J. A. (2018). Introduction. In S. J. Zepeda & J. A. Ponticell (Eds.), *The Wiley Handbook of Educational Supervision* (pp. 1–14). John Wiley & Sons, Inc.
- Zerfass, M., Volk, S., & Raupp, S. (2017). *Measurement and Evaluation: Framework, Methods, and Critique*. <https://www.caut.ca/about-us/cautpolicy/lists/caut-policy-statements/policy-statement-on-the-nature-of-academic-work>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และรายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ	อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่	อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นางจรัญญา ไชยศล	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2
4. ดร.สุชาติ เสนาสี	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาเข อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม
5. นางนงลักษณ์ คำภูเงิน	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะเพื่อหาหาแนวทางการพัฒนางานวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำนวน 10 ท่าน
ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตร ดุขุฎิบัณฑิต และครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตร ดุขุฎิบัณฑิต และครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.อมรรัตน์ เชิงหอม	ผู้อำนวยการสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
4. นางจรัญญา ไชยศล	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 2
5. นายลิขิต พิมพ์คำ	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านแพง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 2

6. นายพิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์

ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านม่วงนาสีดา
อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

7. ดร. สุชาติ เสนาสี

ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านนาเข อำเภอบ้านแพง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

8. นางรจนา ไทสวนจิตร

ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนประสานมิตร
อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

9. นางนริศร ต้นศรี

ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านหนองแวง
อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

10. นางสาวกชกร มูลพงษ์

ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านเชียงเซา
อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหงำ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๒๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหงำ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เห้ง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เห้ง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางศรีัญญา ไชยศล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๒๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สุชาติ เสนาสี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๒๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางนงลักษณ์ คำคุณเงิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศกร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๒๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาว ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศกร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าค้อ (ชุมชนประสาธศิลป)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านผึ้ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังตามัว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองปลาตุก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือนักเรียน

ด้วย นางนิศากร วงศ์เห้ง รหัสนักเรียน ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือนักเรียน เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมเครื่องมือนักเรียนให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เห้ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุนวม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนแดงเจริญทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาคอกควาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสว่าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ทำอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านชะโนด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำราญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดคุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๕๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติเคราะห้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.อมรรัตน์ เชิงหอม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางจริญญา ไชยศล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายลิขิต พิมพ์คำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายพิพัฒน์พงศ์ พรหมจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.สุชาติ เสนาสี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางนริศร ต้นศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศกร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม

วิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศกร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวกชกร มูลพงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางรจนา โทสวนจิตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางนิศากร วงศ์เหง้า รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๒๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางนิศากร วงศ์เหง้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๔๐ ๑๒๐๖

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

เรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้เพื่อสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปทุมธานี เขต 2

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและ
ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 กรุณาตอบ
แบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม แต่จะใช้เพื่อ
ประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษาและพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผล
ต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ต่อไป

3. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้วขอความกรุณาส่งคืนตามที่อยู่
ของเปล่าติดแสตมป์เจ้าหน้าที่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางนิศากร วงศ์เห้ง

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นว่าตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ
- ☐ ครูผู้สอน

2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

- ☐ น้อยกว่า 10 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 10 - 20 ปี
- ☐ มากกว่า 20 ปี

3. เขตที่ตั้งของโรงเรียน

- ☐ อำเภอท่าอุเทน
- ☐ อำเภอบ้านแพง
- ☐ อำเภอนาทม
- ☐ อำเภอศรีสงคราม
- ☐ อำเภอนาหว้า
- ☐ อำเภอโพนสวรรค์

ตอนที่ 2

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านแบบสอบถามแต่ละข้อให้ชัดเจน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง
ระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความจริง เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง มีภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ระดับมาก
3 หมายถึง มีภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ระดับน้อย
1 หมายถึง มีภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
00	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและทันสมัย	✓				

คำอธิบาย

ข้อ 00 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องระดับความคิดเห็น 5 แสดงว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์
ที่ชัดเจนและทันสมัย อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ภาวะของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ระดับความ คิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ จำนวน 5 ข้อ						
1	ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์					
2	ผู้บริหารกำหนดบทบาทและทิศทางขององค์การได้อย่างชัดเจน					
3	ผู้บริหารสื่อสารภารกิจหลักขององค์การที่มาจาก วิสัยทัศน์ ระบบ ค่านิยม การเปลี่ยนแปลง					
4	ผู้บริหารรู้จักและเข้าใจสภาพการณ์บริบทขององค์การ ทำให้ทราบจุดหมายปลายทาง					
5	ผู้บริหารมีวิธีการเพื่อนำพาองค์กรเดินทางไปสู่จุดหมายนั้น					
ด้านที่ 2 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ						
6	ผู้บริหารจัดบรรยากาศของการเรียนรู้ ในลักษณะการสร้าง แสวงหา และถ้อยโยงความรู้					
7	ผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ					
8	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน					
9	ผู้บริหารกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้กับทีมงาน เพื่อสร้างนวัตกรรมและทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ					
10	ผู้บริหารมีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอยู่เสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์การ					

ข้อ	ภาวะของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ						
11	ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม รวบรวม รวบรวมคิดมีส่วนร่วมในการทำงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ					
12	ผู้บริหารสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มทำงานร่วมกัน มีการฟังพาดูใจกัน การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น					
13	ผู้บริหารส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม					
14	ผู้บริหารมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีเป็นศิลปะในการโน้มน้าวใจสมาชิก ส่งผลดีต่อการทำงาน					
15	ผู้บริหารมีเป้าหมายและสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้					
ด้านที่ 4 ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ						
16	ผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรมเป็นพื้นฐานที่สำคัญก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ					
17	ผู้บริหารมีแนวคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างกันมาใช้ในการสร้างนวัตกรรม					
18	ผู้บริหารมีวิธีการคิดที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
19	ผู้บริหารนำความคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเรียนการสอน ช่วยทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น					
20	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน					

ข้อ	ภาวะของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 5 ดานสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ						
21	ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลพื้นฐาน					
22	ผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างและขับเคลื่อนนวัตกรรม					
23	ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง					
24	ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ					
25	ผู้บริหารเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการทำงานและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเป็นอย่างสูง

ตอนที่ 3

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประมศีกษานครพนม เขต 2

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านแบบสอบถามแต่ละข้อให้ชัดเจน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความจริง เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล ระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
00	โรงเรียนมีการวางแผนงานวิชาการอย่างเป็นระบบ	✓				

คำอธิบาย

ข้อ 00 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องระดับความคิดเห็น 5 แสดงว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล ครูมีการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลาย อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ จำนวน 5 ข้อ						
1	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้					
2	โรงเรียนจัดการเรียนการสอนวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่มสาระ					
3	โรงเรียนจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
4	โรงเรียนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้					
5	โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนา เช่น หอปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้					
ด้านที่ 2 ด้านการจัดการหลักสูตร จำนวน 5 ข้อ						
6	โรงเรียนมีการวางแผนหลักสูตรมีความชัดเจนและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน					
7	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะในหลักสูตรช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้มาก					
8	โรงเรียนคำนึงถึงความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
9	โรงเรียนมีการประเมินผลหลักสูตรในปัจจุบันมีประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตร					
10	โรงเรียนมีการจัดการทรัพยากร (บุคลากร สื่อ อุปกรณ์) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ						
11	โรงเรียนมีการดำเนินงาน การบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้					
12	โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษาเพื่อยกระดับการเรียนการสอน					
13	โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา งานโสตทัศนศึกษา งานเทคโนโลยีทางการบริหารการเรียนการสอน					
14	โรงเรียนมีการคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนรวมถึงการจัดทำแผนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม					
15	โรงเรียนคำนึงถึงความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้ ผู้เรียน และมีการจัดทำจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
ด้านที่ 4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำนวน 5 ข้อ						
16	โรงเรียนมีการการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ ที่เกี่ยวกับการรวบรวมเผยแพร่การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
17	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
18	โรงเรียนมีการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้					
19	โรงเรียนมีการให้ความรู้เสริมสร้างความคิด เทคนิคทักษะทางวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพของคนในชุมชนท้องถิ่น					
20	โรงเรียนส่งเสริมให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนรวมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา					

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียน จำนวน 5 ข้อ						
21	โรงเรียนกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตาม หลักสูตรสถานศึกษา					
22	โรงเรียนมีจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ การวัดและประเมินผลของสถานศึกษา					
23	โรงเรียนพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน					
24	โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผลเพื่อใช้ในการอ้างอิง					
25	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูนั้นจัดการวัดผล ประเมินผลอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา					
ด้านที่ 6 ด้านการแนะแนวการศึกษา จำนวน 5 ข้อ						
26	โรงเรียนกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่มีการแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญโดยให้ทุกคนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการ					
27	โรงเรียนจัดทำระบบงานและโครงสร้างงานแนะแนวและระบบการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน					
28	โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่อง จิตวิทยาและการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียน					
29	โรงเรียนจัดทำ การ นิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ					
30	โรงเรียนมีการเชื่อมโยงงานแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน					

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 7 ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 5 ข้อ						
31	โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้อง ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ					
32	โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา					
33	โรงเรียนมีการจัดระบบบริหารงานที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและเอื้อต่อการพัฒนา					
34	โรงเรียนจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเพื่อทราบความก้าวหน้า					
35	โรงเรียนดำเนินการตาม แผนปฏิบัติการสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ง

คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตาราง 52 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
1. การด้านการมีวิสัยทัศน์									
1	ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารกำหนดบทบาทและทิศทางขององค์กรได้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารสื่อสารภารกิจหลักขององค์กรที่มาจากวิสัยทัศน์ ระบบ ค่านิยม การเปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารรู้จักและเข้าใจสภาพการณ์บริบทขององค์กรทำให้ทราบจุดหมายปลายทาง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารมีวิธีการเพื่อนำพาองค์กรเดินทางไปสู่จุดหมายนั้น	+1	+1	+	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
2. ดานองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล									
6	ผู้บริหารจัดบรรยากาศของ การเรียนรู้ ในลักษณะการ สร้าง แสวงหา และถ้ายโยง ความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	ผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมเพื่อทำให้เกิดการ เรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีเข้ามา เกี่ยวข้องเพื่อให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	ผู้บริหารกระตุ้นและสร้าง แรงจูงใจให้กับทีมงานเพื่อ สร้างนวัตกรรมและทดลอง ทำสิ่งใหม่ ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	ผู้บริหารมีการประเมินผล เพื่อปรับปรุงกระบวนการ เรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอยู่ เสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรม ขององค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อที่	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล									
11	ผู้บริหารส่งเสริมการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม ร่วมรู้ ร่วมคิด มีส่วนร่วมในการทำงาน ทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	ผู้บริหารสร้างความสัมพันธ์ ของบุคคลในกลุ่มทำงาน ร่วมกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน การยอมรับความคิดเห็น ของคนอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	ผู้บริหารส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่ง กันและกันเป็นกระบวนการ สร้างความสัมพันธ์ภาพ ในกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	ผู้บริหารมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี เป็นศิลปะในการโน้มน้าวใจ สมาชิกส่งผลลัพธ์ที่ดี ต่อการทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อที่	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (ต่อ)									
15	ผู้บริหารมีเป้าหมายและ สามารถนำพาองค์กรไปสู่ ความสำเร็จได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล									
16	ผู้บริหารมีความคิด สร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรม เป็นพื้นฐาน ที่สำคัญก่อให้เกิดนวัตกรรม ใหม่ ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	ผู้บริหารมีแนวคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างกันมาใช้ในการสร้าง นวัตกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	ผู้บริหารมีวิธีการคิด ที่หลากหลายทำให้เกิดเป็น นวัตกรรมใหม่ช่วยให้การ จัดการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	ผู้บริหารนำความคิด สร้างสรรค์มาใช้ในการเรียน การสอนช่วยทำให้บทเรียน มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อที่	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ยุคดิจิทัล	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล (ต่อ)									
20	ผู้บริหารให้ความสำคัญ กับการพัฒนาความคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล									
21	ผู้บริหารมีความสามารถ ในการใช้เครื่องมือดิจิทัล พื้นฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	ผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีเพื่อสร้างและ ขับเคลื่อนนวัตกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	ผู้บริหารส่งเสริมการทำงาน ร่วมกันและการเรียนรู้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	ผู้บริหารมีความสามารถ ในการจัดการข้อมูล และสารสนเทศอย่างมี ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	ผู้บริหารเข้าใจและใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ สนับสนุนการทำงานและการ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 52 พบว่าการหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความ
สอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล มีความสอดคล้องทั้ง
25 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 1.00

ตาราง 53 การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยการหา
ค่าเฉลี่ย เพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ									
1	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	โรงเรียนจัดการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	โรงเรียนจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	โรงเรียนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนา เช่น ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 53 (ต่อ)

ข้อที่	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
2. ด้านการจัดการหลักสูตร									
6	โรงเรียนมีการวางแผนหลักสูตรมีความชัดเจนและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะในหลักสูตรช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้มาก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	โรงเรียนคำนึงถึงความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	โรงเรียนมีการประเมินผลหลักสูตรในปัจจุบันมีประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	โรงเรียนมีการจัดการทรัพยากร (บุคลากร สื่อ อุปกรณ์) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 53 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการ	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน									
11	โรงเรียนมีการดำเนินงาน การบริหารงานวิชาการ เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	โรงเรียนมีการพัฒนาและ ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษาเพื่อ ยกระดับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้ สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา งานโสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีทางการบริหาร การเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	โรงเรียนมีการคัดเลือกหนังสือ เรียน แบบเรียนที่ใช้ในการ เรียนรวมถึงการจัดทำ แผนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน มีส่วนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	โรงเรียนคำนึงถึงความยืดหยุ่น ตามความเหมาะสมทั้งด้าน เวลา สาระการเรียนรู้ ผู้เรียน และมีการจัดทำจัดหาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 53 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการ	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางดานวิชาการ									
16	โรงเรียนมีการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการรวบรวมเผยแพร่การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	โรงเรียนมีการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	โรงเรียนมีการให้ความรู้เสริมสร้างความคิด เทคนิคทักษะทางวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพของคนในชุมชนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	โรงเรียนส่งเสริมให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 53 (ต่อ)

ข้อที่	ประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการ	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน									
21	โรงเรียนกำหนดระเบียบ การวัดและประเมินผลของ สถานศึกษาตาม หลักสูตร สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	โรงเรียนมีจัดทำเอกสาร หลักฐานการศึกษาให้เป็นไป ตามระเบียบ การวัดและ ประเมินผลของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	โรงเรียนพัฒนาเครื่องมือ ในการวัดและประเมินผล ให้ได้มาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศ ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อใช้ในการอ้างอิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครู จัดการวัดและประเมินผล อย่างเป็นระบบสอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 53 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการ	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา									
26	โรงเรียนกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่มีการแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญ โดยให้ทุกคนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	โรงเรียนจัดทำระบบงานและโครงสร้างงานแนะแนวและระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่อง จิตวิทยาและการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	โรงเรียนจัดทำ การ นิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	โรงเรียนมีการเชื่อมโยงงานแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 53 (ต่อ)

ข้อที่	ประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการ	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3	4	5			
7. ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา									
31	โรงเรียนมีการเชื่อมโยง งานแนะแนวและระบบดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อการ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	โรงเรียนมีการกำหนด มาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษาที่สอดคล้อง ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของ สถานศึกษา ที่มุ่งเน้น คุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	โรงเรียนมีการจัดระบบ บริหารงานที่มีโครงสร้าง ที่ชัดเจนและเอื้อต่อการ พัฒนา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	โรงเรียนจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เพื่อทราบความก้าวหน้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 53 พบว่า การหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน
ความสอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 มีความสอดคล้อง
ทั้ง 35 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 1.00

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก จ

คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ตาราง 54 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1. ด้านวิสัยทัศน์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.502 – 0.764 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.880	1	0.502
	2	0.655
	3	0.530
	4	0.737
	5	0.764
2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.582 – 0.732 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.923	6	0.582
	7	0.656
	8	0.732
	9	0.716
	10	0.724
3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.515 – 0.765 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.915	11	0.515
	12	0.722
	13	0.765
	14	0.617
	15	0.559
4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.556 – 0.719 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.927	16	0.556
	17	0.684
	18	0.719
	19	0.709
	20	0.570

ตาราง 54 (ต่อ)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.570 - 0.781 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.951	21	0.570
	22	0.776
	23	0.704
	24	0.752
	25	0.781

จากตาราง 54 พบว่าแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล
ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ค่าอำนาจจำแนกอยู่
ระหว่าง 0.502 - 0.781 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.929 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านวิสัยทัศน์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.502 - 0.764 และค่าความ
เชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.880

2. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
0.582 - 0.732 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.923

3. ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง 0.515 - 0.765 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.915

4. ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง 0.556 - 0.719 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.927

5. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
0.570 - 0.781 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.951

ตาราง 55 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.533 – 0.829 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.939	1	0.829
	2	0.745
	3	0.757
	4	0.711
	5	0.533
2. ด้านการจัดการหลักสูตร ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.615 – 0.732 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.939	6	0.615
	7	0.716
	8	0.673
	9	0.736
	10	0.702
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.734 – 0.814 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.957	11	0.788
	12	0.799
	13	0.734
	14	0.814
	15	0.786
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.777 – 0.838 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.959	16	0.777
	17	0.838
	18	0.786
	19	0.814
	20	0.824

ตาราง 55 (ต่อ)

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และงาน ทะเบียน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.711 – 0.864 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.960	21	0.825
	22	0.839
	23	0.746
	24	0.864
	25	0.711
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.745 – 0.840 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.967	26	0.745
	27	0.811
	28	0.820
	29	0.832
	30	0.840
7. ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.801 – 0.854 ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.970	31	0.854
	32	0.814
	33	0.836
	34	0.801
	35	0.831

จากตาราง 55 พบว่า แบบสอบถามแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.533 – 0.864 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.939 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.533 – 0.829 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.939
2. ด้านการจัดการหลักสูตร ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.615 – 0.732 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.939
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.734 – 0.814 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.957

4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ค่าอำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง 0.777 – 0.838 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.959
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียน ค่าอำนาจ
จำแนกอยู่ระหว่าง 0.711 – 0.864 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.960
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.745 – 0.840
และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.967
7. ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา ค่าอำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง 0.801 – 0.854 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.970

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
xa1	246	4.70	.50
xa2	246	4.31	.51
xa3	246	4.57	.51
xa4	246	4.48	.52
xa5	246	4.54	.52
XA	246	4.52	.25
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
xb1	246	4.59	.55
xb2	246	4.45	.55
xb3	246	4.55	.51
xb4	246	4.47	.53
xb5	246	4.54	.52
XB	246	4.52	.26
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
xc1	246	4.54	.54
xc2	246	4.48	.55
xc3	246	4.56	.53
xc4	246	4.53	.55
xc5	246	4.52	.55
XC	246	4.53	.25
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
xd1	246	4.54	.52
xd2	246	4.49	.51
xd3	246	4.56	.54
xd4	246	4.50	.54
xd5	246	4.52	.52
XD	246	4.52	.25
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
xe1	246	4.54	.54
xe2	246	4.50	.56
xe3	246	4.50	.56
xe4	246	4.52	.55
xe5	246	4.48	.55
XE	246	4.51	.30
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ya1	246	4.65	.55
ya2	246	4.43	.52
ya3	246	4.65	.50
ya4	246	4.42	.57
ya5	246	4.53	.60
YA	246	4.54	.29
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
yb1	246	4.55	.57
yb2	246	4.53	.51
yb3	246	4.59	.53
yb4	246	4.57	.51
yb5	246	4.61	.50
YB	246	4.52	.26
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
yc1	246	4.54	.55
yc2	246	4.50	.55
yc3	246	4.55	.51
yc4	246	4.55	.51
yc5	246	4.57	.53
YC	246	4.53	.25
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
yd1	246	4.55	.52
yd2	246	4.52	.50
yd3	246	4.53	.52
yd4	246	4.55	.53
yd5	246	4.49	.54
YD	246	4.53	.27
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ye1	246	4.57	.53
ye2	246	4.56	.51
ye3	246	4.52	.51
ye4	246	4.58	.51
ye5	246	4.55	.51
YE	246	4.56	.27
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
yf1	246	4.58	.52
yf2	246	4.54	.50
yf3	246	4.54	.52
yf4	246	4.62	.49
yf5	246	4.60	.50
YF	246	4.58	.26
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
yg1	246	4.63	.50
yg2	246	4.52	.52
yg3	246	4.57	.52
yg4	246	4.58	.50
yg5	246	4.57	.53
YG	246	4.57	.27
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
XA	246	4.52	.25
XB	246	4.52	.26
XC	246	4.53	.25
XD	246	4.52	.25
XE	246	4.51	.30
sumxt	246	4.52	.20
Valid N (listwise)	246		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
YA	246	4.54	.29
YB	246	4.52	.26
YC	246	4.53	.25
YD	246	4.53	.27
YE	246	4.56	.27
YF	246	4.58	.26
YG	246	4.57	.27
sumYT	246	4.54	.20
Valid N (listwise)	246		

รายชื่อ

XAScheffe^{a,b}

สถานภาพ	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	2
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	41	4.4683	
ครูผู้สอน	164	4.5122	4.5122
ผู้บริหารโรงเรียน	41		4.6049
Sig.		.642	.141

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 54.667.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

รายคู่

XB

Scheffe^{a,b}

ประสบการณ์ทำงาน	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	2
มากกว่า 20 ปี	39	4.4667	
น้อยกว่า 10 ปี	124	4.4871	4.4871
ตั้งแต่ 10-20 ปี	83		4.5928
Sig.		.897	.056

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 65.568.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

SumX

Scheffe^{a,b}

ประสบการณ์ทำงาน	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	
มากกว่า 20 ปี	39	4.4903	
น้อยกว่า 10 ปี	124	4.4939	
ตั้งแต่ 10-20 ปี	83	4.5711	
Sig.		.071	

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 65.568.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

3.3 จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
XA	Between Groups	.087	5	.017	.283	.922
	Within Groups	14.751	240	.061		
	Total	14.838	245			
XB	Between Groups	.661	5	.132	2.074	.069
	Within Groups	15.305	240	.064		
	Total	15.966	245			
XC	Between Groups	.374	5	.075	1.175	.322
	Within Groups	15.269	240	.064		
	Total	15.643	245			
XD	Between Groups	.342	5	.068	1.057	.385

	Within Groups	15.511	240	.065		
	Total	15.853	245			
XE	Between Groups	.531	5	.106	1.225	.298
	Within Groups	20.796	240	.087		
	Total	21.327	245			
SumX	Between Groups	.272	5	.054	1.332	.251
	Within Groups	9.795	240	.041		
	Total	10.067	245			

โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 เปรียบเทียบ Y

4.1 จำแนกตามสถานภาพ

		ANOVA				
		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
YA	Between Groups	.040	2	.020	.237	.789
	Within Groups	20.650	243	.085		
	Total	20.691	245			
YB	Between Groups	.132	2	.066	1.014	.364
	Within Groups	15.834	243	.065		
	Total	15.966	245			
YC	Between Groups	.110	2	.055	.864	.423
	Within Groups	15.532	243	.064		
	Total	15.643	245			
YD	Between Groups	.081	2	.041	.548	.579
	Within Groups	18.020	243	.074		
	Total	18.101	245			
YE	Between Groups	.636	2	.318	4.528*	.012
	Within Groups	17.072	243	.070		
	Total	17.708	245			
YF	Between Groups	.145	2	.073	1.045	.353
	Within Groups	16.908	243	.070		
	Total	17.054	245			
YG	Between Groups	.031	2	.015	.213	.808
	Within Groups	17.512	243	.072		
	Total	17.543	245			
SumY	Between Groups	.069	2	.035	.865	.422
	Within Groups	9.694	243	.040		
	Total	9.763	245			

โดยรวมไม่แตกต่างกัน รายด้าน YE แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 **รายการ**

YE

Scheffe^{a,b}

สถานภาพ	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	2
ครูผู้สอน	164	4.5207	
ผู้บริหารโรงเรียน	41	4.6000	4.6000
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	41		4.6488
Sig.		296	.630

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 54.667.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

4.2 จำแนกตามประสบการณ์

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
YA	Between Groups	.257	2	.129	1.528	.219
	Within Groups	20.434	243	.084		
	Total	20.691	245			
YB	Between Groups	.685	2	.342	5.444**	.005
	Within Groups	15.282	243	.063		
	Total	15.966	245			
YC	Between Groups	.336	2	.168	2.663	.072
	Within Groups	15.307	243	.063		
	Total	15.643	245			
YD	Between Groups	.252	2	.126	1.716	.182
	Within Groups	17.849	243	.073		
	Total	18.101	245			
YE	Between Groups	.017	2	.009	.118	.889
	Within Groups	17.691	243	.073		
	Total	17.708	245			
YF	Between Groups	.065	2	.032	.463	.630
	Within Groups	16.989	243	.070		
	Total	17.054	245			
YG	Between Groups	.179	2	.090	1.254	.287
	Within Groups	17.364	243	.071		
	Total	17.543	245			
SumY	Between Groups	.145	2	.072	1.830	.163
	Within Groups	9.618	243	.040		
	Total	9.763	245			

โดยรวมไม่แตกต่างกัน รายด้าน YB แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 **รายชื่อ**

YB

Scheffe^{a,b}

ประสบการณ์ทำงาน	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	2
มากกว่า 20 ปี	39	4.4667	
น้อยกว่า 10 ปี	124	4.4871	4.4871
ตั้งแต่ 10-20 ปี	83		4.5928
Sig.		.897	.056

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 65.568.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

4.3 จำแนกตามเขตที่ตั้ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
YA	Between Groups	.934	5	.187	2.269*	.048
	Within Groups	19.757	240	.082		
	Total	20.691	245			
YB	Between Groups	.661	5	.132	2.074	.069
	Within Groups	15.305	240	.064		
	Total	15.966	245			
YC	Between Groups	.374	5	.075	1.175	.322
	Within Groups	15.269	240	.064		
	Total	15.643	245			
YD	Between Groups	.465	5	.093	1.265	.280
	Within Groups	17.636	240	.073		
	Total	18.101	245			
YE	Between Groups	.288	5	.058	.795	.554
	Within Groups	17.420	240	.073		
	Total	17.708	245			
YF	Between Groups	.532	5	.106	1.544	.177
	Within Groups	16.522	240	.069		
	Total	17.054	245			
YG	Between Groups	.785	5	.157	2.248*	.050
	Within Groups	16.758	240	.070		
	Total	17.543	245			
SumY	Between Groups	.222	5	.044	1.116	.353
	Within Groups	9.541	240	.040		
	Total	9.763	245			

โดยรวมไม่แตกต่างกัน รายด้าน YA และ YG แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายคู่

YA

Scheffe^{a,b}

เขตที่ตั้งโรงเรียน	N	Subset for alpha = 0.05
		1
อำเภอศรีสงคราม	46	4.4783
อำเภอโพนสวรรค์	54	4.4926
อำเภอนาหว้า	46	4.5130
อำเภอนาทม	32	4.5250
อำเภอท่าอุเทน	42	4.6190
อำเภอบ้านแพง	26	4.6538
Sig.		.209

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 38.581.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

YG

Scheffe^{a,b}

เขตที่ตั้งโรงเรียน	N	Subset for alpha = 0.05
		1
อำเภอบ้านแพง	26	4.4769
อำเภอนาทม	32	4.5125
อำเภอโพนสวรรค์	54	4.5481
อำเภอศรีสงคราม	46	4.5739
อำเภอนาหว้า	46	4.6261
อำเภอท่าอุเทน	42	4.6524
Sig.		.135

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 38.581.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

สมมติฐานข้อที่ 6 หาอำนาจพยากรณ์
โดยรวม

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	XC		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).
2	XB		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).
3	XD		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: SumY

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.686 ^a	.471	.469	.14551
2	.774 ^b	.598	.595	.12702
3	.785 ^c	.616	.611	.12451

← S.E. Estimate

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.091	.167		12.537	.000
	XC	.542	.037	.686	14.734	.000
2	(Constant)	1.341	.169		7.948	.000
	XC	.392	.036	.496	10.765	.000
	XB	.316	.036	.405	8.785	.000
3	(Constant)	1.180	.173		6.839	.000
	XC	.344	.038	.436	8.952	.000
	XB	.267	.038	.342	6.979	.000
	XD	.132	.040	.169	3.304	.001

a. Dependent Variable: SumY

ค่าคงที่ $a = 1.180$

พยากรณ์ Y1

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	XC		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).
2	XB		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: YA

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.378	.304		7.829	.000
	XC	.477	.067	.415	7.116	.000
2	(Constant)	1.746	.344		5.081	.000
	XC	.350	.074	.304	4.724	.000
	XB	.267	.073	.235	3.642	.000

a. Dependent Variable: YA

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.000	.000		.	.
	XB	1.000	.000	1.000	.	.

a. Dependent Variable: YB

พยากรณ์ Y3

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	XC		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: YC

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.000	.000		.	.
	XC	1.000	.000	1.000	.	.

a. Dependent Variable: YC

พยากรณ์ Y4

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	XD		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).
2	XC		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).
3	XB		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: YD

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients B	Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.
1	(Constant)	2.406	.278		8.641	.000
	XD	.469	.061	.439	7.638	.000
2	(Constant)	1.829	.311		5.886	.000
	XD	.327	.071	.306	4.631	.000
	XC	.269	.071	.250	3.788	.000
3	(Constant)	1.564	.327		4.783	.000
	XD	.256	.076	.240	3.373	.001
	XC	.224	.073	.208	3.077	.002
	XB	.175	.073	.165	2.414	.017

a. Dependent Variable: YD

พยากรณ์ Y5

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	XC		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).
2	XD		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).

a. Dependent Variable: YE

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.068	.264		7.820	.000
	XC	.549	.058	.516	9.420	.000
2	(Constant)	1.634	.296		5.521	.000
	XC	.439	.068	.412	6.482	.000
	XD	.207	.067	.196	3.074	.002

a. Dependent Variable: YE

พยากรณ์ Y6

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	XD		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).
2	XB		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).
3	XC		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).

a. Dependent Variable: YF

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.631	.274		9.612	.000
	XD	.430	.060	.415	7.116	.000
2	(Constant)	2.085	.303		6.882	.000
	XD	.287	.070	.277	4.107	.000
	XB	.264	.070	.255	3.786	.000
3	(Constant)	1.748	.320		5.469	.000
	XD	.205	.074	.198	2.769	.006
	XB	.210	.071	.203	2.960	.003
	XC	.210	.071	.201	2.944	.004

a. Dependent Variable: YF

พยากรณ์ Y7**Variables Entered/Removed^a**

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	XC		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).
2	XB		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).
3	XD		Stepwise (Criteria: Probability-of-F- to-enter <= .050, Probability-of-F- to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: YG

Coefficients ^a						
Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.629	.281		9.358	.000
	XC	.429	.062	.405	6.929	.000
2	(Constant)	2.005	.317		6.333	.000
	XC	.304	.068	.287	4.456	.000
	XB	.264	.068	.251	3.901	.000
3	(Constant)	1.818	.328		5.541	.000
	XC	.249	.073	.235	3.408	.001
	XB	.207	.073	.197	2.838	.005
	XD	.153	.076	.146	2.011	.045

a. Dependent Variable: YG

ภาคผนวก ช

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาแนวทางพัฒนา

**แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของ
ผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศึกษานครพนม เขต 2**

ชื่อผู้วิจัย นางนิศากร วงศ์เหง้า

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ประสานตรี

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่ทำงาน.....

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....จบการสัมภาษณ์เวลา.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของ
ผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานครพนม เขต 2

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานครพนม เขต 2 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า
ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มี 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ 2) ด้านสมรรถนะ
ทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล

3. การสัมภาษณ์มีความสำคัญยิ่ง จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ
ในการให้การสัมภาษณ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งที่ท่านให้ความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ประเด็นคำถาม

1. ทานมีแนวคิด วิธีการ หรือข้อเสนอในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล **ด้านวิสัยทัศน์** ซึ่งเป็นด้านที่มีอำนาจพยานต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอย่างไร

Blank handwriting practice lines with a diagonal watermark reading "ราชภัฏสุราษฎร์ธานี" (Rajabhat Surat Thani).

2. ท่านมีแนวคิด วิธีการ หรือข้อเสนอในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล ซึ่งเป็นด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยรวมอย่างไร

3. ท่านมีแนวคิด วิธีการ หรือข้อเสนอในการพัฒนาภาวะของผู้บริหารยุคดิจิทัล
ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นางนิศากร วงศ์เหง้า
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ซ

ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาแนวทางพัฒนา

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ดร.อมรรัตน์ เชิงหอม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นางจรัญญา ไชยศล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาพประกอบ 6 นายลิขิต พิมพ์คำ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านแพวง
อำเภอบ้านแพวง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นายพัฒนพงศ์ พรหมจันทร์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านม่วงนาสีดา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ ดร.สุรชาติ เสนาสี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านนาเขอำเภอบ้านแพ่ง จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ นางรจนา ไทสวนจิตร ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนประสานมิตร อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นางนริศร ต้นศรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองแวง
อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นางสาวกชกร มูลพงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านเชียงเซา อำเภอดรีสงคราม จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 2

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางนิศากร วงศ์เหง้า
 วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 5 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 193 หมู่ 1 ตำบลหนองแวง อำเภอบ้านแพ่ง
 จังหวัดนครพนม 48140
 ตำแหน่งปัจจุบัน ครู
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านค่านกกก ตำบลหนองแวง อำเภอบ้านแพ่ง
 จังหวัดนครพนม 48140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านค่านกกก อำเภอบ้านแพ่ง
 จังหวัดนครพนม
 พ.ศ. 2542 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนพะทายพิทยาคม อำเภอท่าอุเทน
 จังหวัดนครพนม
 พ.ศ. 2552 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (ค.บ.)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 พ.ศ. 2569 ระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2559 ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านนาอ่าง อำเภอปึงโขงหลง
 จังหวัดบึงกาฬ
 พ.ศ. 2562 ครู โรงเรียนบ้านนาอ่าง อำเภอปึงโขงหลง
 จังหวัดบึงกาฬ
 พ.ศ. 2563 ครู โรงเรียนบ้านไชยศรี อำเภอบ้านแพ่ง จังหวัดนครพนม
 พ.ศ. 2565 ครูวิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนบ้านค่านกกก อำเภอบ้านแพ่ง
 จังหวัดนครพนม